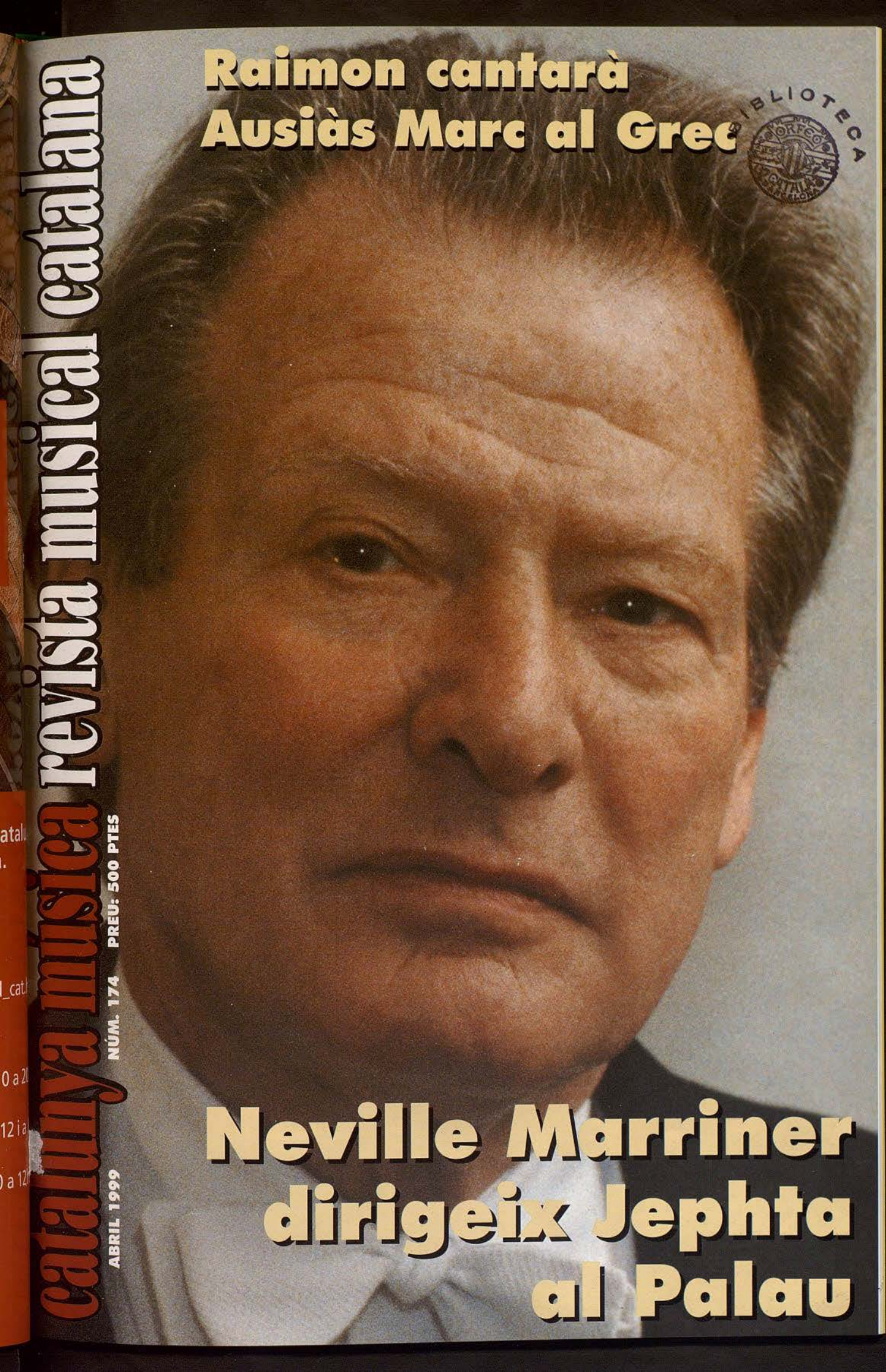
catalunya música revista musical catalana

Raimon cantarà Ausiàs Marc al Grec

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ

Neville Marriner dirigeix Jephta al Palau

ABRIL 1999 NÚM. 174 PREU: 500 PTES

Adagio, la vostra botiga de música

Pianos
Orgues electrònics
Instruments profesionals
Vent i corda
Informàtica musical
Partitures

adagio

BARCELONA

Muntaner, 300, Xamfrà Laforja
Tel. 200 81 00

Sants, 304 bis
Tel. 440 24 48

CENTRE COMERCIAL GLÒRIES

Avda. Diagonal, 200, local B228
Tel. 486 01 87

BARBERÀ DEL VALLÈS

BARICENTRO - Tel. 718 97 51

MADRID

Hermosilla, 75, Esq. Gral. Pardiñas
Tel. 435 69

MADRID

LA VAGUADA - Tel. 730 46

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

174
catalunya música

3A ÈPOCA ANY XVI
NÚM. 174, ABRIL 1999

Consell Editorial: **Fèlix Millet** (President), **Montserrat Albet, Josep M. Bricall, Josep M. Busquets, Josep Caminal, Salvador Cardús, Jordi Casas, Joan M. Clavaguera, Gregori Estrada, Gabriel Ferrer, Joaquim Garrigosa, Joan Guinjoan, Carles Guinovart, Teresa Lloret, Joan Matabosch, Xavier Montsalvatge, Jordi Montull, Ramon Muntaner, Ramon Pla, Eugeni Sallent i Xavier Turull.**

Consell de Direcció: **Pere Artís** (editor), **Pere Burés** (coordinació amb Catalunya Música), **Jaume Comellas** (direcció periodística) **i Lluís Millet** (direcció musical)

Maquetació: **F.S.**
Secretaria de Redacció: **Teresa Martínez**

Publicitat: **Prensasi Tam, S.L.**
Pg. de Sant Joan, 25, 3r 2a
Tel.: 93 245 21 11

Preimpressió: **Ormograf, S.A.**
Impressió: **Agpograf**
Distribució: **Distribarna, S.A.**
Dipòsit legal: **B-34.432/83**
ISSN: **1136-7458**

Col·laboren en aquest número: **PERE ARTÍS, TERESA CARRANZA, JORDI CASAS BAYER, CESC, JAUME COMELLAS, JOSEP CRIVILLÉ I BARGALLÓ, JOSEP MARIA GREGORI I CIFRÉ, JORDI MALUQUER, JORDI MARTÍNEZ I CATALÁN, PABLO MELÉNDEZ-HADDAD, LLUÍS MILLET, MIQUEL PARDO, MONTSE PRAT, MONTSERRAT PUIG, MIQUEL PUJADÓ, ALBERT SUÑÉ, FRANCESC TAVERNA-BECH I LLUÍS TRULLÉN.**

CATALUNYA MÚSICA
REVISTA MUSICAL CATALANA
Sant Francesc de Paula, 2
08003 BARCELONA
Tel. i Fax: 93 268 10 00

Els articles publicats a "Catalunya Música/Revista Musical Catalana" expressen només l'opinió dels seus autors. "Catalunya Música/Revista Musical Catalana" no mantindrà correspondència amb els autors d'originals no encarregats i enviats espontàniament a la Redacció. © de les reproduccions autoritzades, VEGAP, Barcelona 1999.

Portada: Sir Neville Marriner (foto: Pau Barceló, arxiu CM/RMC).

SUMARI

revista musical catalana

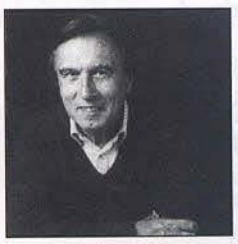
EDITORIAL

5 *Transcendència d'una inauguració*

PANORAMA

FOTO: P.B.
Raimon

6 *Raimon inaugura el Festival Grec d'enguany*
per RRMC

FOTO: E.H./D.G.
Claudio Abbado

9 *Abbado dirigirà* Don Giovanni *al Festival d'Ais de Provença*
per RRMC

12 *Laura Simó ens convida al cinema*
per Albert Suñé

Isabel-Clara Simó

15 *Isabel-Clara Simó, abans i després de conèixer el professor de música*
per Miquel Pujadó

19 *Mikrokosmos: Músics amb bicicleta*
per Pere Artís

20 *Tangents: Un tercer premi*
per Jordi Maluquer

21 *Del seu affm.: Joan Lamote de Grignon*
per Jaume Comellas

24 *Un* Requiem *nou i reeixit*
per Miquel Pardo

25 *La raó va sobreposar-se a l'emoció*
per F.T.-B.

26 *Norma sense història*
per Jaume Comellas

29 *Virtuosisme pletòric de Pletnev*
per F.T.-B.

30 *Robert de la Riba, en el record*
per Josep Maria Gregori i Cifré

TEMA

31 *Bibliografia musical*

32 *Escoltar i reflexionar (una proposta —oberta— de bibliografia musical)*
per Lluís Millet

40 *Amb accent català...*
per Ll.M.

MUSICALIA

45 *Kyung Wha Chung. "Mai he estat esclava de la música"*
per Pablo Meléndez-Haddad

FOTO: A.B.
Kyung Wha Chung

48 *Sir Neville Marriner, Pinchas Zukerman i Marc Neikrug, Christian Zacharias, Dolora Zajick*
per Lluís Trullén

51 *Leif Segerstam dirigeix obra pròpia amb l'OBC*
per F.Taverna-Bech

52 *Una aposta per la independència: La Porta*
per Teresa Carranza i Montse Prat

SCHERZANDO 56 **per Cesc**

LLIBRES 57

DISCOS 58

Cobla, Cor i Dansa al Palau

I TEMPORADA 1999
PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Cobla

Febrer

Diumenge 21, 18 hores

Concert de Carnaval
Cobla Sant Jordi
Jordi Figaró, *flabiol*
Jordi Leon, *director*
Obres de:
Josep Serra, Garreta, Juncà, Havart i balls vuitcentistes

Març

Diumenge 21, 18 hores

El gran repertori clàssic
Cobla Sant Jordi
Daniel Ligorio, *piano*
Jordi Leon, *director*
Obres de:
Toldrà, Garreta, Montsalvatge, Oltra, Joan i Ricard Lamote de Grignon, Taverna-Bech i Moraleda

Abril

Diumenge 11, 11 hores

Concertisme simfònic per a dues cobles
Cobla Sant Jordi
Cobla Juvenil de Bellpuig
Jaume Vilà, *tenora solista*
Salvador Brotons, *director*
Obres de:
Jesús Ventura i Barnet, Cassú, Brotons, Boliart, Oltra i Serra

Cor

Abril

Diumenge 25, 11 hores

Cor Vivaldi
Petits Cantors de Catalunya
Òscar Boada, *director*
Obres de:
Vila, Busto, Britchie i Britten

Maig

Diumenge 9, 11 hores

Cor Madrigal
Mireia Barrera, *directora*
Obres de:
Morera, Oltra, R.Lamote de Grignon, Casals, Bruckner, etc.

Maig

Diumenge 30, 11 hores

Cor Jove de l'Orfeó Català
(patrocinat per Fundación Coca-Cola España)
Olga Claret, *pianista*
Conxita Garcia, *directora*
Obres de:
Rutter, Erb, Guinovart, cançons populars i espirituals negres

Dansa

Febrer

Diumenge 28, 11 hores

Esbart Dansaire Santvicentí
Joan M. Miquel i Lluis Oliveras, *directors*
Espectacle de dansa
NOVA LLUNA

Abril

Diumenge 18, 11 hores

Esbart Sant Cugat
Joan Serra i Quim Serra, *directors*
Espectacle de dansa
MASCARÓ DE PROA

Juny

Diumenge 6, 11 hores

Esbart de dansaires de l'Orfeó Gracienc
Xavier Bagà, *director*
ESPECTACLE DE DANSA CATALANA

Localitats: de 500 a 2.000 ptes.
Informació i venda: Palau de la Música Catalana
Telf: 93 268 10 00

902 10 12 12 TELENTRADA CAIXA CATALUNYA

Organitza i patrocina:

FUNDACIÓ ORFEÓ CATALÀ PALAUDE LA MÚSICA CATALANA

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana

Amb la col·laboració de:

FUNDACIÓ CAIXA CATALUNYA

Transcendència d'una inauguració

Quan aparegui aquest número, el món musical barceloní es trobarà immergit en l'activitat promoguda pels gestors de l'Auditori de Barcelona amb motiu de la inauguració d'aquest important equipament. Una activitat oberta de forma solemne amb la presència dels reis d'Espanya i continuada amb un mostrari de manifestacions que abracen gran part del ventall musical possible, amb gairebé la solitària excepció de la cobla.

El fet constitueix una fita molt marcada en la dinàmica cultural no sols de la ciutat sinó, per extensió, de tot Catalunya. Després d'un procés que les circumstàncies, molt complexes, han dilatat de forma excessiva, s'ha arribat a aquest moment tan desitjat i, alhora, comprometedor. Desitjat, per tot el que suposa d'alliberament d'energies esmerçades en l'esforç de la realització i per l'evidència d'un complex cultural de la riquesa d'aquesta obra concebuda per Rafael Moneo. I comprometedor, perquè ara comença l'autèntica hora dels fets. O sigui, aquella en què la societat barcelonina ha de saber respondre a les exigències d'una infraestructura de característiques tan notables i, sobretot, de la capacitat de promoció d'oferta que suposa. I amb la societat, també els gestors de l'Auditori, que hauran de potenciar un àmbit d'al·licients molt ric i atractiu.

Només cal observar que, de cop i volta, Barcelona passa a disposar del doble d'estructura musical. Un canvi d'una radicalitat extraordinària, que aviat acusarà també la posada en marxa del reconstruït Liceu.

En el context positiu de la importància del que ens ocupa, que comporta sempre un pas endavant, hom ha de felicitar-se per la nova faç que ofereix el patrimoni cultural i, més específicament, el musical de Barcelona a partir del passat 22 de març. És ben sabut que la vida crida vida i, per tant, l'ampliació de potencial que se'ns presenta ha de constituir un fet molt profitós perquè pot enriquir i esperonar l'aflorament de noves iniciatives, el desenrotllament de la indústria musical, engrescar i afavorir i –cosa molt important– socialitzar de forma molt considerable el consum musical i ajudar a donar a l'art d'Orfeu un paper molt més protagonista del que gaudeix ara en el context cultural genèric de la ciutat i del país.

Raimon inaugura el Festival Grec d'enguany

Per RRMC

Tres recitals del cantautor valencià Raimon inauguraran l'edició d'enguany del Festival Grec segons que van anunciar els responsables en un acte de presentació de l'avanç de programació d'aquest esdeveniment. Les actuacions d'aquest artista tindran lloc al mateix Teatre Grec, o sigui, el *sancta sanctorum* del festival, sota el títol *Cançons d'amor i de lluita*, amb èmfasi especial en l'obra d'Ausiàs March. El primer dels recitals tindrà lloc el dia 28 de juny, data inaugural d'una manifestació que, seguint les petges de l'edició anterior, es perllongarà fins ben entrat el mes d'agost.

El Grec 99 es mourà dins del model que s'ha anat imposant en els darrers anys, sobretot a partir d'haver-ne assumit la direcció Xavier Albertí. Un model que recolza en atots com l'obertura a nous creadors joves catalans, la interdisciplinarietat, la col·laboració amb la iniciativa privada, la intensificació d'intercanvis internacionals i una aposta força considerable per la programació musical. Xavier Albertí, que després del Grec d'enguany deixarà la direcció segons el que estava previst des del primer dia, va destacar que hom arribarà al refermament dels objectius establerts el 1996 en el que serà no sols el seu darrer Grec sinó també del segle.

Hom confirma les tres seccions que ja van vertebrar l'edició anterior: Secció Oficial basada en les propostes emanades del mateix Grec; Secció Oberta, amb la participació de la indústria cultural del país; i, finalment, Secció Metropolitana, que seguint l'empremta de l'edició anterior, enguany eixampla encara més la projecció del Festival a l'àrea metropolitana de Barcelona, comptant amb la col·laboració explícita de la Diputació barcelonina. Concretament, arribarà a l'Hospitalet de Llobregat, Santa Coloma de Gramenet, Cornellà, Sant Adrià de Besòs, Sant Just Desvern, Viladecans i Castelldefels amb l'aportació singular del seu Festival de Dansa.

Pel que fa a la parcel·la musical

pendent de confirmació una part de les propostes dels programadors privats, cal destacar, ultra els esmentats recitals de Raimon, el de Paco Ibáñez i el de la cantant mexicana Lila Downs, un món d'una importància singular, que ocuparà la plaça del Rei.

El Convent de Sant Agustí serà novament marc d'esdeveniments importants amb la participació, entre d'altres, del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana, amb un programa titulat *Més enllà de la raó*; la Coral Cantiga, que oferirà la *Petite Messe Solennelle* de Rossini; el percussionista Ángel Pereira; Agustí Fernández, que acompanyarà el poeta José Ángel Valente; i el grup especialitzat en música contemporània Vol ad Libitum, promogut pel grup Confluències.

Un altre esdeveniment musical important serà el Cicle Ricard Viñes, en el qual, en el decurs de dos anys, s'oferirà una antologia de música contemporània espanyola a càrrec de pianistes joves. També s'ha de fer esment del cicle de concerts de la Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona i d'un concert de l'OBC, alhora que s'hi acollirà la segona edició de la nova etapa del Concurs Joaquim Serra de composició per a cobla.

El flamenc serà defensat per Duquende, Enrique de Melchor, Ginesa Ortega i Potito, un aplec de noms grans; el *jazz-rock* per Georgie Fame; i el *pop-rock* comptarà amb la figura estel·lar de Van Morrison i Sinead O'Connor com a atractiu principal d'una oferta que també acull Rubén Blades, James i Carlinhos Brown, entre d'altres, i que comptarà amb una nit de salsa i una de *soul*. El jazz comptarà amb Carles Benavent Grup, amb Joan Albert Amargós; Gil Goldstein; Jorge Pardo; Othello Molineaux; Tino de Geraldo; i Rubén Dantas.

El teatre oferirà una proposta arriscada amb la versió de *L'idiota* de Dostoievski amb responsabilitat musical de Joan Grimalt i escènica de Miquel Górriz.

Torna *Arlequí, criat de dos amos*

Pel que fa al teatre, l'espectacle estrella serà, ben segur, la versió mítica d'*Arlequí, criat de dos amos* que va confegir Giorgio Strehler a la dècada dels seixanta per al Piccolo Teatro de Milano i que amb la interpretació de Ferruccio Soleri, avui un il·lustre septuagenari, porta 2.700 celebradíssimes representacions.

FOTO: T. MIRÓ

Aquest serà el darrer Grec de Xavier Albertí

Una altra proposta important serà la versió de *Hamlet* que dirigirà Joan Ollé amb Lluís Homar com a protagonista i la resta de repartiment format per joves intèrprets escollits en un càsting amb més de 700 aspirants. Serà una proposta agosarada i sobre el paper amb molts al·licients. D'altra banda, la presència del dramaturg Eimuntas Nekrosius figura a la nòmina de propostes d'alt interès amb una versió de *Macbeth*, seguint la línia de gran protagonisme que viu en aquests moments a casa nostra el dramaturg anglès Shakespeare.

Hi ha una important quantitat d'homenatges a Joan Brossa començant per l'espectacle *El combat de les sorpreses* amb direcció de Hermann Bonnin i la presència gairebé inevitable de l'il·lusionista Hausson. També l'artista plàstic Frederic Amat farà el seu particular homenatge al mateix poeta; i així mateix ho farà Carme Sansa, amb la direcció del text *Al Canigó ja no hi ha àguiles* del mateix Brossa; mentre que Magda Pueyo dirigirà *El suïcida* de Nicolai Erdman; Jordi Mesalles *Els mestres antics* de Thomas Bernhard; Rafael Álvarez "El Brujo" *El contrabajo* de Patrick Süskind; i la companyia Needcompany oferirà *Calígula* d'Albert Camus. La llista és més llarga i passa per l'inter-

FOTO: M. T.

La figura del poeta Joan Brossa rebrà diversos homenatges

El Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana oferirà la proposta *Més enllà de la raó*

canvi amb el Festival d'Edimburg, gràcies al qual Xavier Albertí dirigirà *La cita* de Teresa Cunillé i Philip Howardens donarà a conèixer un dels dramaturgs britànics més interessants del moment, David Greig amb *The Speculator*. Ambdues obres seran ofertes també a l'esmentat festival escocès.

El món del ballet comptarà amb l'actuació d'algunes de les companyies catalanes més destacades –Bubulus, Nats Nuts, Tomàs Aragay i Trànsit– i l'habitual Ballet Nacional de Cuba, el Ballet del Kremlin i, en una altra dimensió més formal, la companyia de Wimn Vandekeybus, en el que pot ser una aportació d'interès especial.

Esmentem, finalment, que
faune que cada any presideix
a imatge el Grec és obra del
dissenyador Joan Cardona, i
el pressupost del festival és
1.100 milions de pessetes,
quals 450 són d'aportació
pal i la resta d'aportació
ja sigui a través de patrocini
taquillatge.

NOVETAT EDITORIAL

GRAN ENCICLOPÈDIA DE LA MÚSICA

Amb 8 volums, 75 CD i 2 Cd-Rom

L´obra que esperàvem tots els amants de la música.

ENCICLOPÈDIA CATALANA

LA MILLOR GARANTIA

Informació i subscripcions: Jordi Romaguera Telf. 93 338 17 36 - 93 337 77

Abbado dirigirà *Don Giovanni* al Festival d'Ais de Provença

Per RRMC

La versió de *Don Giovanni* de Mozart dirigida per Claudio Abbado en un muntatge escènic de Peter Brook serà, amb gairebé tota probabilitat, l'esdeveniment més important de la propera edició del Festival d'Art Líric d'Ais de Provença, que es desenrotllarà entre els dies 8 i 30 de juliol. La conjunció de tres genis tan cabdals –compositor, director i dramaturg– atorga a aquesta proposta un atractiu excepcional.

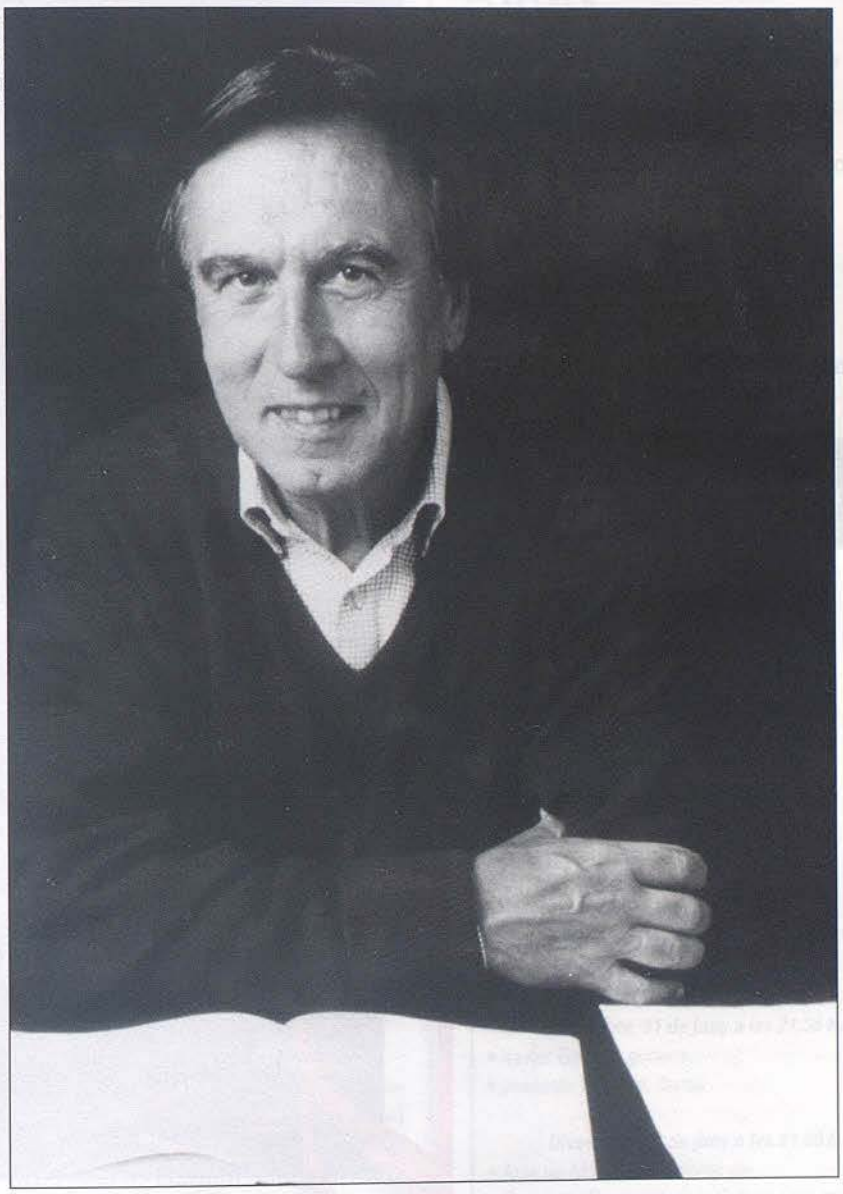
Com és sabut, aquest festival és un dels més importants entre els que tenen lloc a l'estiu a tot el continent europeu i d'una manera especial des del punt de vista de la seva dedicació a la lírica. La direcció assumida en l'edició anterior per Stéphane Lissner ha suposat una revitalització considerable que enguany es manifesta en una oferta molt poderosa.

El festival l'inaugurarà el dia 8 de juliol la versió de *L'incoronazione di Poppea* de Claudio Monteverdi amb direcció musical de Marc Minowski al capdavant del conjunt que ell mateix va fundar, Les Musiciens du Louvre. La versió escènica és de Klaus Micheal Grüber, en una coproducció amb el Wienner Festwoche del 2000.

L'espectacle següent serà l'opereta de Jacques Offenbach *La belle Hélène*, amb orquestració d'Olivier Kaspar, direcció musical de Stéphane Petitjean i dramatúrgia d'un nom molt conegut ja a Barcelona, i enormement celebrat, Herbet Wernicke, que comanda una coproducció amb el Festival de Salzburg de l'any 2000. La part orquestral serà responsabilitat d'un aplec de solistes de l'Orquestra de París.

El tercer títol serà *La flauta màgica* de Mozart, amb direcció musical de David Stern, muntatge escènic de Stéphane Braunsweig i interpretació orquestral de l'Acadèmia Europea de Música. Es tracta d'una coproducció amb l'Òpera de Lausana i el Teatro de la Fenice.

FOTO: E.H./D.G.

Prèviament a les sis representacions de *Don Giovanni*, que clouran el festival, se n'oferiran deu de la *Cena Furiosa* de Claudio Monteverdi, novament amb Marc Minowski i els seus Musiciens du Louvre com a nucli interpretatiu fonamental, mentre que la dramatúrgia és a cura d'Ingrid von Wantoch Rekowski. És una coproducció del Théâtre del Bouffes du Nord Théâtre Royal de la Monnanie de Brussel·les i el Kusten Festival des Arts.

En total seran una quarantena de representacions com a eix vertebrador d'una manifestació que també acull les activitats de l'Acadèmia Europea de Música, que aplegarà cantants i instrumentistes d'arreu del món i professors de la categoria de Gabriella Sciutto i

Perquè el nostre patrimoni

és també el progrés de la humanitat:

acompassat, amb sensibilitat

i a bon ritme.

Junts, i amb harmonia.

Euromadi amb la Música.

FOTO: P. BARCELÓ (ARXIU)

ISO 9002

GRUPO EMD

EUROMADI IBÉRICA

© connecta 1998

FOTO: P. SARCELO (ARXIU)

A dalt, Les Musiciens du Louvre. A sota, Isaac Stern

Phyllis Bryn Julson en el pla vocal i, en l'instrumental, d'Issac Stern, Agustin Dumay, Renaud Capuçon i els solistes de l'Orquestra de París. *Cena Furiosa* i *La flauta màgica* integraran part dels alumnes de l'Acadèmia, tant vocals com instrumentals.

En un altre ordre de coses, hom oferirà cursos d'interpretació de música contemporània amb la participació de Michel Cerruti, solista de l'Ensemble Intercontemporain, el qual formarà una orquestra de percussions per tal de treballar obra de Boulez, Carter, Reich i Varèse, entre d'altres, i prepararà l'estrena d'una composició de Yann Maresz, escrita expressament per a l'Acadèmia.

Per la seva part, Els Percussionistes d'Estrasburg treballaran el seu repertori, tant pel que fa al solista com de conjunt, amb obres de Xenakis, Manoury, John Cage, etc. I el Trio Le Cercle es mourà en el camp del repertori de teatre musical amb obres de Mauricio Kagel, G. Arpeghis, Luciano Berio, etc. També han estat convidats especialistes de jazz com A. Drame, D. Chemirani o D. Friedman.

Tot plegat, com es pot comprovar, configura una manifestació d'un atractiu i d'una vitalitat extraordinaris tant des del punt de vista de l'espectacle com de les activitats paral·leles.

XVII Festival de Música de Vila -Seca (1999)

Dissabte, 24 d'abril a les 21,30 h.
• Joves intèrprets: Triodi i Quintet Ars

Divendres, 30 d'abril a les 21,30 h.
• Rolf Lislevand, llaüt

Dissabte, 1 de maig a les 22,15 h.
• Orquestra Nacional d'Andorra (dir.: Gerard Claret)

Divendres, 7 de maig a les 21,30 h.
• Danses de Palau

Dissabte, 15 de maig a les 22,15 h.
• Orquestra de Cambra de Vila-Seca - Societat Musical La Lira Ampostina
• Cor Sant Esteve.- Coral Antics Escolans de Montserrat
• Sergio Castán, clarinet-Solistes vocals
• Miguel del Castillo, director

Divendres, 21 de maig a les 21,30 h.
• Cecilio Tieles, piano

Dijous, 27 de maig a les 21,30 h.
• Marçal Cervera, violoncel
• Àngel Soler, piano

Divendres, 4 de juny a les 22,15 h.
• Orquestra de Cambra de Vila-seca
• Thomas Stapel, director

Dissabte, 11 de juny a les 21,30 h.
• Xavier Gasset, guitarra
• Jeanette Moreno, dansa

Divendres, 18 de juny a les 21,00 h.
• Aula de Música Tradicional del Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana

Dissabte, 3 de juliol a les 21,30 h.
• Leonid Gorokhov, violoncel

Patronat Municipal de Música
Av. Generalitat, 27 - 43480 Vila-seca
Tels. 977 392368 - 977 392484
Fax 977 393767

My favourite things aplega catorze estàndards que han marcat diferents èpoques de la seva vida

Laura Simó ens convida al cinema

Per ALBERT SUÑÉ

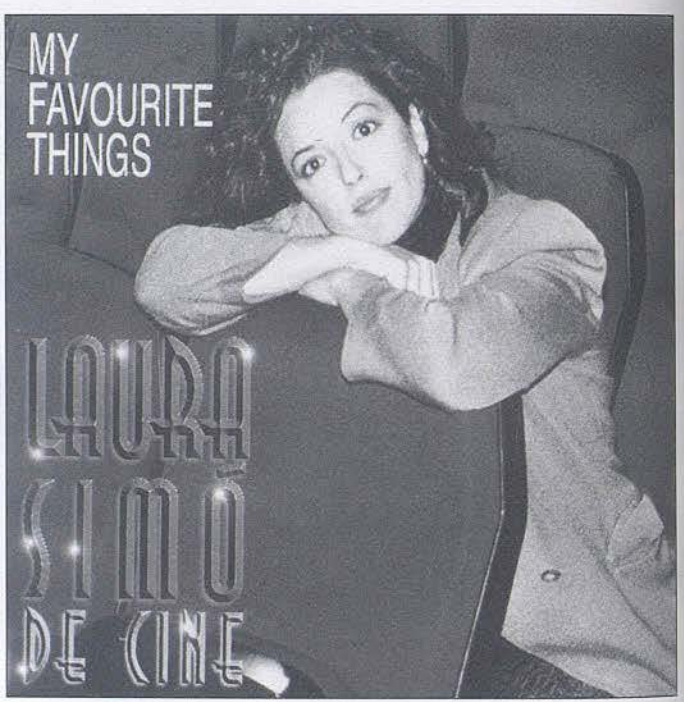

FOTO: ALBERT SANTAMARIA

Catorze anys de professional l'avalen. I la veritat és que els ha aprofitat convenientment. De fet, és una de les nostres millors veus en el camp del jazz. Però també del *pop*, del *latin-jazz* i del *funky*. I la seva veu s'escolta en la banda sonora de diferents pel·lícules i també de diversos espots televisius.

Ha estat un camí llarg, i d'altra banda no gens fàcil, que s'ha treballat a pols per tal d'aconseguir un estatus de confortable reconeixement. Però això no vol dir que hagi d'abaixar la guàrdia, relaxarse i pensar que ja ho té tot fet i dit... Laura Simó té ben clar que si un vol estar al peu del canó, aprendre cada dia una mica més i mantenir aquest estatus, ha de moure's contínuament. Sense presses, però tampoc sense pauses.

És per això que la Laura presentà el passat 10 de març el seu darrer disc, editat per Picap, distribuït per Actual Records i enregistrat als estudis Gemecs de Premià de Mar. Es tracta de *My favourite things*. És a dir, amb el famós tema de Rogers i Hammerstein com a capçalera, la noia Simó ha recollit catorze estàndards cinematogràfics i els ha interpretat com si ho fes a la sala d'estar de casa seva.

Perquè, a part de la seva veu, al disc només apareixen dos músics: el guitarrista i baixista Joan Vinyals –marit de Laura–, i el contrabaix Horacio Fumero. O sigui, aquest és un treball molt íntim, en què la música flueix tranquil·la i hom es pot adonar perfectament de la vàlua dels tres intèrprets.

Vinyals –que s'ha encarregat dels arranjaments– i Fumero són, igualment, dos dels millors músics que tenim a casa nostra. Han recorregut també un llarg camí d'èxits que els han menat des del *jazz* al *pop* passant pel *funky* i el *blues* pel que fa al guitarrista, i des del jazz al tango quant al contrabaixista, d'altra banda peça bàsica en el trio del desaparegut Tete Montoliu.

"*El cinema és un invent que sempre m'ha agradat* –diu la Laura–. *Va ser amb motiu del seu centenari que vaig tenir la idea de muntar una sèrie de concerts que reflectissin el que per a mi té d'extranyable el cinema musical. Naturalment, fer una tria de tota la música cinematogràfica és una feina de titans. Però sí que vaig decidir fer una cronologia absolutament personal que va des de Fred Astaire i Ginger Rogers fins als anys vuitanta. De fet, són unes cançons que han marcat èpoques de la meva vida. Com que els concerts van tenir prou d'èxit, va ser quan vam decidir tirar endavant aquest disc.*"

En el nou àlbum de la "Laura Simó de cine", subtítol del CD, hom hi pot trobar des de "Th

FOTO: ALBERT SANTAMARIA

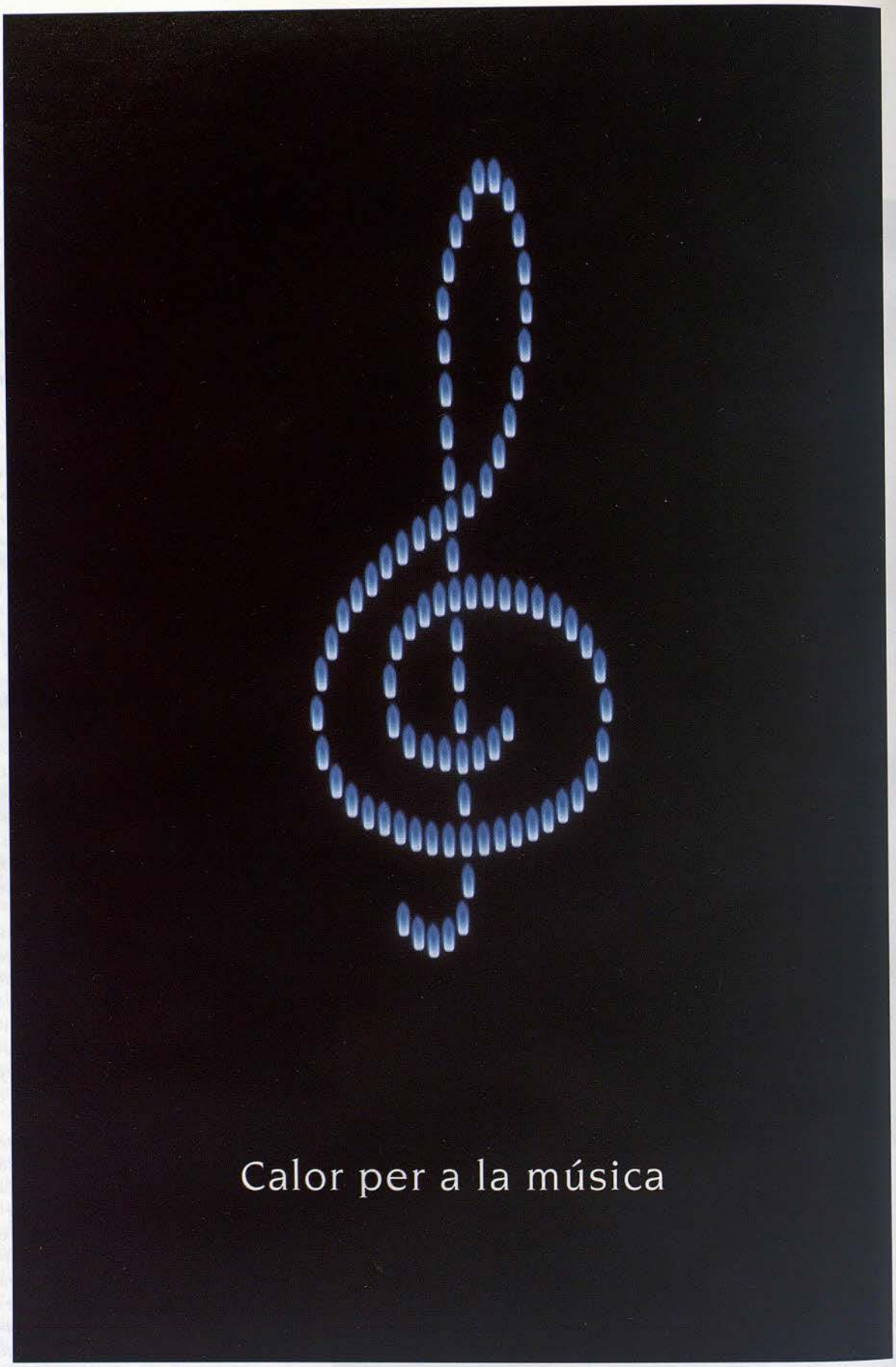
can't take that away from me", un tema de George i Ira Gershwin per a *Shall we dance?*, fins a "Cabaret" (Ebb-Kander), de la pel·lícula del mateix nom, passant per "Night and day" (Cole Porter) per a *The gay divorcée*, "Moon River" (Henry Mancini) per a *Breakfast at Tiffany's*, "People" (Merill-Styne) per a *Funny Girl*, i "Evergreen" (Williams-Streisand) per a *A star is born*. Sense deixar de banda el tema que dóna nom al disc, corresponent a *The sound of music*.

"*En el CD hi ha una mica de tot* –avisa la Laura–. *Hi ha temes jazzístics, hi ha* pop-rock, *hi ha balada moderna, hi ha temes clàssics... No ens hem volgut encaixonar en un estil determinat. Hi ha, per tant, molta més llibertat creativa. El nostre desig és que aquests estàndards transportin tots aquells que els escoltin fins a la butaca d'un cinema.*"

És lògic que Laura Simó no es vulgui encaixonar en un tipus de música. Si en el jazz ha donat mostres de la seva vàlua al costat d'una *big band*, la de John DuBuclet, també ho ha fet –entre molts altres combos– al capdavant del seu propi grup. Amb qui gravà el CD *Laura Simó Sextet*, amb temes de Bill Evans, Coleman Hawkins o Duke Ellington.

Però ja sabem que el *pop* no té secrets per a ella. És per això que ha format part del grup Estamos Reunidas, al costat de la també cantant Carme Canela. Sense deixar de banda que a les seves espatlles figura un disc de *funky* amb els millors èxits de Stevie Wonder.

Per a la Laura, però, el jazz té alguna cosa que el fa especial. No en va ha begut en les fonts d'Ella Fitzgerald, Sarah Vaughan, Carmen McRae i Shirley Horn, entre d'altres. És per això que es neguiteja quan pensa que a Catalunya encara hi ha pocs locals on es faci jazz en viu. "*Cal afavorir d'alguna manera que s'escolti més jazz en directe a casa nostra. Com? Doncs, per exemple, que aquests locals paguin menys impostos. Perquè, en molts casos, no deixa de ser una autèntica proesa mantenir-los oberts malgrat tots els inconvenients que es troben els seus responsables.*"

A la música cal que li donem calor. I impuls. I tot el recolzament. Un any més, Gas Natural sdg patrocina la temporada de música del Palau de la Música Catalana.

gasNatural
La millor energia de la Terra.

La lletra impresa a través de la música

Isabel-Clara Simó, abans i després de conèixer el professor de música

Isabel-Clara Simó (Alcoi, 1943) és doctora en Filologia Romànica, i ha exercit l'ensenyament a la Universitat Pompeu Fabra. Durant molts anys va ser la directora del setmanari "Canigó", i ha desenvolupat una àmplia i important obra narrativa (contes i novel·les), amb títols com *És quan miro que hi veig clar* (1979, Premi Víctor Català 1978), *Júlia* (1983), *Ídols* (1985, Premi de la Crítica del País Valencià 1986), *T'estimo, Marta* (1986), *Alcoi-Nova York* (1987), *Els ulls de Clídice* (1990), *La veïna* (1990), *Una ombra fosca com un núvol de tempesta* (1991), *La Nati* (1991), *El mas del diable* (1992), *Històries perverses* (1992, Premi Crítica Serra d'Or 1993), *El mossèn* (1993), *La salvatge* (1994, Premi Sant Jordi 1993), *La innocent* (1996, Premi València de Literatura 1995), *Dones* (1997), *El professor de música* (1998)... Col·labora com a articulista en diverses publicacions: des del proppassat mes de gener publica un article diari a l'"Avui". Dona vital i enormement activa, parlar amb ella dels temes més diversos (i de música, és clar) és un autèntic plaer.

Per MIQUEL PUJADÓ

Podríem començar, si et sembla, recordant l'època de "Canigó", una revista que va ser molt important i que encara roman dins les memòries. Quan va començar, aquesta aventura?

–"Canigó" va aparèixer l'any 54, però jo encara no hi era, òbviament. Era una nena, llavors, i no sabia ni on era Figueres, que és on va néixer el setmanari. Va sorgir com a revista cultural de l'Empordà, i va tenir la sort de tenir una certa protecció de Frederic Marès, que estava molt ben situat en el règim, i que era un home d'una cultura extraordinària. Ell fou qui va aconseguir el quasi impossible permís necessari perquè la revista pogués tirar endavant. Al començament sortia cada mes, era en castellà, i només podia tractar de temes culturals.

–És a dir, res de política.

–Evidentment, i això va durar anys. Però la revista va fer un gran servei: que en aquells moments un intel·lectual figuerenc pogués dir entre línies alguna cosa ja era important... Va col·laborar-hi un temps Víctor Català, i els seus escrits van provocar alguns expedients. Una vegada va publicar-hi un poema sobre la tramuntana. Era tronadet, però en català, i això ja era prou gros.

–I tu quan entres en dansa, doncs?

–L'any 67. I vaig proposar de seguida de publicar més coses en català. Vam començar llavors a fer una vida força paral·lela a la de "Presència". Totes dues publicacions vam anar traient de tant en tant algun escrit en català: ja no érem als anys cinquanta i hi havia una mica més de tolerància... Un article aquest mes, el següent en publicàvem dos, l'altre tres... i llavors ja ens queia la clatellada! Els de "Presència" i nosaltres passàvem pels jutjats contínuament. Era brutal: registres domiciliaris, processos... I tot per coses molt innocents, però en les quals veien sempre mala intenció. A la llarga, van acceptar que "Canigó" fos bilingüe. És a dir, totalment en català menys un article en castellà, perquè no fos dit. Aquest article era la crítica de cinema, que ens enviava un col·laborador empordanès des de París. La revista, ja pràcticament cata-

lanitzada, va començar a tenir una difusió molt més gran, i després de molt rumiar-nos-ho vam decidir convertir-la en setmanari.

–Quan va tenir lloc aquest canvi?

–Devia ser el 71 o 72. I el 73 vam instal·lar la Redacció a Barcelona, perquè l'equip de Figueres se'ns havia quedat petit, tot i que teníem col·laboradors extraordinaris com la Maria Àngels Anglada, que feia unes crítiques literàries excel·lents. Ja a Barcelona, volíem passar la revista a offset *i a color, però no teníem ni un duro. Necessitàvem ajuda econòmica, i vam anar a veure en Jordi Pujol, llavors conseller delegat de Banca Catalana. Havíem sentit que ajudava tothom, des de Comissions Obreres fins a grups catòlics. I efectivament ens va donar un anunci de Banca Catalana per poder tirar endavant. Després ens el va retirar, què hi farem! El fet és que vam anar fent. Hi havia temporades que no pagàvem a ningú i d'altres que tothom cobrava. Però quan vam plegar, el 83, et puc dir que estàvem distribuint vint mil exemplars. Ara pot semblar ridícul, però era una xifra important, donada l'època i les circumstàncies.*

–"Canigó" es feia força ressò de la música i de la cançó del país. Recordo un noi molt agradable, l'Albert W. Soler, que l'any 81 em va dedicar un article, abans de la sortida del meu primer disc.

–L'Albert ara és l'arxiver de "La Vanguardia". Qui s'encarregava de temes musicals, però, era sobretot l'Eugeni Molero, que va morir prematurament. Era molt dur, incisiu, de vegades feia por i tot, però s'ha de dir que hi entenia moltíssim i posseïa una immensa cultura. Recordo que va fer campanya contra La Trinca, i això li va ocasionar molts disgustos. Es va barallar sovint amb en Gabriel Jaraba...

– ... que havia començat actuant amb Els 3 Tambors, i que també va passar a fer crítica musical. Ara treballa a TV3.

–La base més forta d'en Molero, però, era la sardana. Crec que en aquest país no hi ha hagut mai un coneixedor del món sardanístic que s'hi pugui comparar. Tant és així que va detectar tots els errors en què la Gran Enciclopèdia Catalana incorria sobre el tema, i li van demanar que els esmenés. Tornant a la Cançó, la Redacció hi era molt sensible, i tots els cantants catalans hi tenien accés. En Llach hi va sortir molt; en Raimon, no cal dir-ho... En Pi de la Serra, l'Ovidi, tots.

–Sí, va ser una època en què revistes com la vostra, "Presència" o "Oriflama" apostaven per la creació d'una cançó catalana moderna i normalitzada. Les coses han canviat força, en el camp dels mitjans de comunicació, d'aleshores ençà.

–Eren els anys daurats de la Cançó, i és lògic que la poca premsa que hi havia se'n fes ressò.

–Tu, com a periodista, també vas fer entrevistes a cantants, oi?

–I tant, si en vaig fer! Moltíssimes. Una a en Llach, que recordo amb molt d'afecte: estava molt relaxat i amb moltes ganes de parlar del rerefons de la Cançó. Era a finals dels setanta o a inicis dels vuitanta, i en Lluís estava molt dolgut amb una sèrie de crítics (de "Triunfo" i d'altres publicacions) que eren raimonians a m i tendien a menystenir els alt cantants. Les picabaralles s normals a tots els països, però els petits es noten més. Pensa q la literatura era una bassa d fins fa quatre dies, però d'en que la indústria comença a f cionar bé i es generen diners, ap reixen les antipaties. Amb Cançó va passar el mateix: en temps dels Jutges, tots actuar per voluntat de servei. Quan guns cantants comencen a vend més discos que uns altres, o guanyar força diners, és qu arriben els problemes. I això p sa en tots els àmbits de la creac pensa que els pintors estan a m tar els uns amb els altres.

–En aquest moment, recor l'entrevista que vas fer a un d grans de la cançó europea, arr de la seva primera actuació a B celona, l'any 1980. Em refereix Léo Ferré. Per cert, me'l va p sentar un alcoià com tu, l'Ovi que ja el coneixia d'abans.

–Va ser preciosa, aquella ent vista. Però em va costar molt. sempre he entès el francès, p parlar-lo m'és molt difícil, i n

"En els anys daurats de la Cançó, la poca premsa que hi havia en català se'n feia ressò"

"Quan alguns cantants van començar a vendre més discos o a guanyar més diners que els altres, van començar a arribar els problemes"

"Leo Ferré era un anarquista de raça, ho portava a les vísceres"

suar com no et pots imaginar. I en Léo Ferré que m'anava animant: "No s'hi amoïni, que parla vostè un francès preciós." Recordo que els recitals van tenir lloc al Palau de la Música, i que un sector del públic va protestar.

–Perquè en Ferré cantava uns temes sol al piano, i els altres sobre una cinta amb l'orquestra pregravada. Eren uns anys de molta sensibilització a favor de la música en viu, arran de la creació del Sindicat Musical de Catalunya, el 77 si no m'erro.

–Però en aquest cas el públic no tenia raó. Ferré era un home molt primmirat, i si preferia fer-ho així tenia els seus motius. Els enregistraments, a més, eren fets per ell: ell havia escrit els arranjaments, ell havia dirigit l'orquestra. A més, en un determinat moment, va fer pujar a l'escenari en Toti Soler i van improvisar en un parell de cançons. Va ser extraordinari.

–Uns anys després, va tornar a actuar a Barcelona, per les Festes de la Mercè, a la plaça de la Catedral. I aquest cop amb orquestra. L'orquestra era d'esquena al públic i ell la dirigia i cantava alhora. Era un espectacle insòlit.

–Tan insòlit com el personatge. Era excepcional, un gran músic i un gran poeta. Ara, també tenia un aspecte negatiu: el vaig trobar molt masclista. Les seves opinions sobre la dona eren d'una altra època. Parlava de nosaltres d'una manera molt, diguem-ne, instrumental... I això que al seu costat tenia la seva darrera dona, una senyora molt educada. En el fons l'esquerra ha dut a coll sempre aquest tema com una assignatura pendent. Fora d'això, era un anarquista de raça, ho portava a les vísceres.

–La Maria, la seva darrera dona, era d'origen espanyol. Ell, de fet, havia tingut problemes greus amb la seva anterior esposa, Madeleine, arran que va fer matar uns ximpanzés amb qui convivien, i que Léo tractava com a persones, especialment una femella anomenada Pepée. De la ruptura ençà, fou l'any 68, Ferré es va obsedir a esborrar de la seva obra totes les referències a Madeleine, la qual, de fet, va ajudar molt a fer d'ell una gran figura a l'inici dels seixanta.

*–No coneixia aquesta història, però suposo que experiències com aquesta poden explicar, tot i que no justificar, moltes de les seves opinions. Escolta, abans parlaves de l'Ovidi... ¿Saps que una de les meves il·lusions –que no cristal·litza a causa de picabaralles entre les seves hereves– fóra que Leonard Cohen, que és el meu cantant preferit, interpretés l'*Homenatge a Teresa *en anglès? La cançó l'ha traduïda fantàsticament en Sam Abrams, i crec que ficar una cançó de l'Ovidi en circuits internacionals tindria molt d'interès. Però hi ha molt merder amb els drets. Per culpa d'això també s'ha aturat l'edició de l'obra completa en CD que s'ha de fer des d'Alcoi.*

–El marmessor n'és l'Antoni Miró, el pintor, oi?

–Sí, i s'ho passa fatal. Té molts papers, no sap què fer-ne, i es troba enmig de la baralla entre les filles. El projecte no està mort, però de moment s'ha aturat.

–Quins altres autors i intèrprets de cançons t'interessen?

–Sóc molt eclèctica, no sóc pas d'aquelles que com que els agrada en Serrat no s'escolten en Raimon. Trobo coses positives en tots vosaltres. Del darrer disc d'en Raimon, per exemple, hi ha un parell de temes que m'interessen, la resta, francament, no, sobretot la part poètica (deixant de banda les musicacions d'Ausiàs March, és clar). Jo sé que en Raimon és un bon escriptor, quan vol, però darrerament ha afluixat.

–El seu nivell àlgid d'escriptura el va assolir, penso, en l'època de *Quan l'aigua es queixa*, cap al 80.

–Totalment d'acord. I no cal dir que continua tenint allò que té tan poca gent i que anomenen en castellà (no es pot traduir) "saber traspasar las candilejas". Hi ha gent que connecta amb el públic i d'altres que no, per més bons que siguin. I en Raimon això ho té, escalfa l'auditori de seguida, se'l fa seu. Ara, m'agrada també en Llach, que és un dels millors melodistes, i que ha fet espectacles de primera línia com Un pont de mar blava, *i la Bonet, i la Companyia Elèctrica Dharma, i la Guillermina de l'època del* Vota Motta, *i el grup Al Tall. Al Tall, a*

més, per als valencians ha tingut el mèrit afegit de dignificar el nostre repertori popular, i això és molt important en un país que té vergonya d'ell mateix... Llàstima que a Catalunya tingui tan poc públic.

–El concepte de la unitat de mercat alhora dels països de llengua catalana és un tema tan indispensable com incomprensiblement arraconat. Ens movem en compartiments estancs, aïllats.

–I és una bestiesa, a això no hi ha dret. Però pensa que en el camp literari també passa. Quan en Jordi Mata va guanyar el Premi Sant Jordi ara fa dos anys, tota la premsa de Barcelona el va qualificar d'escriptor novell. I havia publicat ja set llibres al País Valencià! Hi ha unes fronteres ridícules que ens tenen tots tocats de l'ala. I tot per raons polítiques. Alguns pensen que la sortida és escriure en castellà, o cantar-hi, com ha fet la Marina Rossell. La Marina té una bona veu, però no ha trobat mai el seu camí. I s'equivoca si es pensa que cantant en castellà es menjarà el món.

–Tornem amb tu. Quan "Canigó" plega, ja havies tingut una primera experiència literària amb el recull de contes *És quan miro que hi veig clar*, però és llavors que decideixes de debò dedicar-te a escriure.

–Sí, i vaig començar a publicar bastant seguit, tant, que tinc al carrer ja uns vint-i-cinc llibres, em sembla, no els he comptat... Ara, Júlia *el vaig començar a escriure mentre encara funcionava "Canigó".*

–I són llibres molt diversos, que tracten del món obrer (*Júlia*), de les relacions de parella (*T'estimo, Marta*)... També has conreat la novel·la negra, amb, entre d'altres, *La veïna* i *El mas del diable*...

–D'aquestes, ara en tinc una altra en cartera.

–També has fet incursions en la literatura juvenil, amb *Raquel i Joel*, i no podem oblidar que entre els premis que has guanyat hi ha el Sant Jordi, amb *La salvatge*. Una bona carrera, en tot cas.

–Ara és a punt de sortir una nova novel·la, un conjunt de quatre monòlegs d'uns veïns que s'espien mútuament, que en principi es titularà El gust amarg de la cervesa. *La tinc lliurada des de l'estiu, però una cosa és quan escrius i una altra quan et publiquen: és l'editor qui calcula la jugada. Hi he dedicat més de tres anys... La gent és pensa que sóc ràpida escrivint, però no ho sóc gens. El que passa és que distingeixo clarament entre les obres de gènere policíac i juvenil i els contes d'una banda (en aquests casos sí que un pot anar fent amb bon ritme) i les novel·les més ambicioses d'una altra.*

–La teva darrera novel·la fins ara era *El professor de música*. ¿És la primera vegada que el tema musical s'infiltra en la teva narrativa?

"*La salvatge* és plena de referències a *La flauta màgica*, fins i tot hi està inspirada estructuralment"

–De cap manera: hi és més present que no sembla, tot i que no pas d'una manera tan evident. Hi faig moltes referències. Recordo que a La veïna *cito una cançó de la Marina,* Pirates i bandolers. *Hi parlo també d'un compositor francès romàntic, no en recordo ara el nom però sé que en Joaquim Carbó, a causa de la novel·la, se'n va comprar alguns discos.* La salvatge *és plena de referències a* La flauta màgica, *fins i tot hi està inspirada estructuralment. Vaig tenir la primera idea d'aquesta novel·la tot veient l'òpera de Mozart al Liceu, i arran d'això vaig començar a estudiar maçoneria. Fixa't que, com* La flauta màgica, *la història de* La salvatge *és una escala que puja i baixa... Hi ha la idea de la salvació com a aspiració cap a dalt, però amb el perill que a dalt de tot no hi hagi res i això impliqui una davallada inevitable. Pot el lector no sigui conscient de complexitat de l'estructura de* salvatge, *però hi vaig treball molt.* El professor de música, *novel·la on exhibeixo el proce ment que hom sol amagar, i faig canviar les èpoques deix inalterable l'argument, parla música d'una manera més expl ta, però el que pretenc dir en litat és que l'ésser humà és humà només en tant que creu o receptor d'art, i la resta són manços. D'intel·ligència també té un ordinador. Els gossos tam tenen sentiments. L'art només l'home. I la disciplina que triar va ser la música, art tracte per excel·lència, i per literàriament més eficaç.*

–Pel que has dit abans, ets zartiana.

–Força. Però el meu músic veritat, per damunt de qualse altre, és Bach. Jo escolto Ba contínuament.

–Bach sí que és l'estructu amb majúscules...

–I encara més que no pas a Per a mi, és el compositor total d'una atemporalitat absoluta: el sento romàntic, de vegades també preclàssic. Tot depèn Bach que agafis. Ara, a mi el més m'agrada és el Bach cor sobretot l'autèntic, l'enregist amb quatre cors petits. Això trobes en poca discografia, per costa molt d'interpretar, però l vors és total. De fet, l'única def sa que puc fer de la religió Bach. Sense cristianisme no hauria Bach; per tant, visca la ligió! Per Nadal, agafo els ora ris i me'n poso cada dia un. I a ta potència, perquè a m'agrada escoltar la música m forta... Sort que tinc uns veï molt comprensius. Sóc una fan Bach, doncs, però crec que cal nir l'orella oberta a tot. Esco també jazz, música contempo nia, una mica de flamenc... D meus fills, n'he après a escol rock, que és una mena de mús que abans no m'interessava ge Gràcies a ells he començat a d triar el gra de la palla. Un no p tancar-se en les seves quatre co tes, ni en música ni en literatur ni en res: cervell obert, ore oberta.

MIKROKOSMOS

Músics en bicicleta

Aquest enunciat podria ser, per exemple, el títol d'un quadre on quedés plasmada la imatge que els dos mots indiquen.

No fóra desavinent, perquè prou hi ha obres en què la figura humana ha estat tractada pictòricament amb l'afegitó d'aquell mitjà de transport, o de lleure, segons que s'escaigui; obres com ara *Ramon Casas velocipedista* de Santiago Rusiñol o els dibuixos de Ramon Casas, o l'oli del mateix autor *Ramon Casas i Pere Romeu en un tàndem*, per no parlar, en escultura, del capitell de la Casa Macaya.

Però no. L'enunciat respon a la realitat. Perquè avui, 27 de febrer, en adreçar-me al Palau, m'han avançat en la ruta, i separadament, dos músics de l'OBC que també hi anaven... però en bicicleta.

Confesso sense embuts que el fet m'ha sorprès agradablement; per simpatia gremial en el lleure, perquè un estrena cada any el període vacacional amb una ruta en bicicleta que li permet de mesurar la forma física i que donarà la pauta d'una activitat diària durant un mes...; pel contrast que suposa aquest mitjà en relació, no ja amb l'automòbil propi, sinó fins i tot amb el transport públic, etcètera.

Com que sé com esbargeix la ment i com flexibilitza el cos la pràctica ben entesa del ciclisme, penso que, als músics de referència, aquesta forma de desplaçament urbà els ha de ser altament estimulant.

I profitosa. Perquè tinc per cert que no és pas el mateix encarar-se a una partitura amb els nervis esmolats a causa d'una problemàtica operació d'aparcament automobilístic o de les batzegades del metro o l'autobús, que fer-ho amb la placidesa de qui, tot fent exercici, ha pres el pols del ritme urbà, amb l'avantatge complementari de poder canviar, si vol, la ruta.

Enfront de l'habitual acritud col·lectiva a l'hora d'anar a la feina, la imatge alada d'un ciclista a qui, en destinació, esperen els noms conspicus de la composició, és tot un símbol de llibertat!

I l'admiració que un sent per l'art d'aquells dos músics que, integrats al conjunt simfònic, participen en la recreació de la bellesa latent en unes pàgines, tindrà ara l'escreix de la complicitat generada per una afició compartida.

No els aturaré pas, si me'ls torno a trobar... Però em deliré secretament de no poder fer com ells....

Pere Artís

FOTO: S. B.

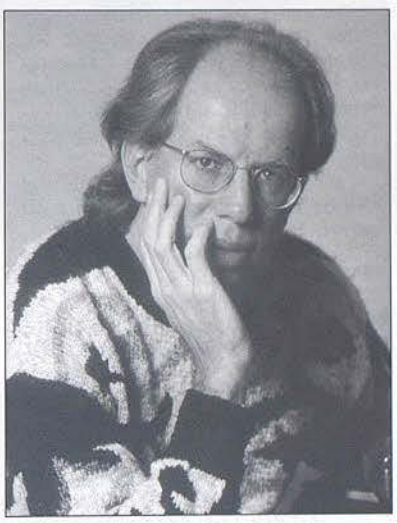
Ivo Pogorelich

FOTO: J.-P.M.

Barbara Bonney

FOTO: A. Y.

Gidon Kremer

Barbara Bonney, Ivo Pogorelich i Gidon Kremer, figures de la Schubertíada de Lindau

Lindau, una població austríaca situada a la riba del llac Constança i prop de Bregenz, acollirà entre els dies 26 i 30 de maig una Schubertíada que aplegarà importants especialistes en l'obra del compositor vienès.

És el cas de Gidon Kremer, que obrirà aquest cicle al capdavant d'un trio del qual formen part la també violinista Eva Bidere, la violista Ula Zebriunaite i la violoncel·lista Marta Subraba. Una altra figura destacada és la soprano Barbara Bonney, que serà acompanyada al piano per Malcom Martineau, amb un programa amb obra de Schubert i també lieds d'Edvard Grieg i Richard Strauss.

La Schubertíada la clourà el pianista Ivo Pogorelich amb un programa curiosament dedicat de forma exclusiva a obra de Chopin. Altres intèrprets d'aquesta manifestació seran el barítton Christian Gerhaher, acompanyat al piano per Gerold Huber, que oferirà un programa totalment dedicat a lied de Schubert. Per la seva part, el Gewandhaus Oktet de Leipzig, amb el pianista Cyprien Katsaris, oferirà un programa amb obres de Haydn i Mozart. La mateixa formació interpretarà un concert integrat per obres de Franz Lachner, Beethoven i Wagner. El pianista Alexander Lonquich, un valor com més va més considerat en l'ambient musical internacional, oferirà un programa totalment dedicat a obra de Schubert.

Finalment cal esmentar de manera especial el recital del tenor Ian Bostridge, un gran especialista en Schubert, el qual, acompanyat al piano per Julius Drake, interpretarà un repertori totalment dedicat al compositor centre de l'esdeveniment. ■

TANGENTS

Un tercer premi

En sentir l'altre dia un excel·lent recital –organitzat per Lírica de Barcelona– d'Aquiles Machado, un tenor veneçolà de vint-i-set anys, vaig recordar que l'any 1996 va guanyar el tercer premi del Concurs Viñas i que enguany ja ha protagonitzat al Teatro Real *La bohème* que obria la temporada.

I és que en els concursos passa que el primer premi s'acostuma a donar a una veu ja feta, preparada per debutar l'endemà a un teatre d'òpera –si és que no es tracta ja d'un professional com acostumaven a ser els que oficialment enviava la Rússia soviètica–, mentre que el segon i, sobretot, el tercer premi acostumen a ser per a veus que apunten moltes qualitats però que, a vegades, els falta encara un temps per estar al cent per cent.

La llista de tercers premis del Viñas és espaterrant: de l'any 70 ençà trobem Kurt Rydl (1971), Alicia Nafé (1972), Luis Lima (1973), Aprile Millo (1978), Denia Mazzola (1983), Kathleen Cassello (1984), José Antonio Sempere (1985), Isabel Rey (1986), Andrea Rost i Iñaki Fresán (1987), Esteri Larmoris (1991), Yolanda Auyanet (1992) i l'actual estrella de Leipzig, Ofèlia Sala (1996). Tots són noms corrents en el món internacional de l'òpera. Això és extensible a tots els concursos (recordo tercers premis al de Tolosa: Adrianne Pieczonka i Frank Ferrari, que ara no paren de cantar als millors teatres).

La collita de segons premis tampoc no està malament: Nelly Miriciou (1974), Raquel Pierotti (1980), Eva Podles (1981), Leontina Vaduva (1985), Werner van Mechelen (1992) i sobretot Petra-Maria Schnitzar, actual figura de la Bayerische Oper (li recordo, al concurs, haver-la sentida en una "Ària de les joies" de *Faust*, insuperable).

Molts primers premis s'han difuminat. Coreans/es o japonesos/es clònics/ques que cantaven les àries com algun cantant famós. D'altres, feliçment han restat: Nikolai Ojotnikov (1972), Helga Müller-Molinari (1973), Marion Vernette Moore (1979), Natalia Troiskaya (1980), Sumi Jo (1985), Vicente Ombuena (1988), Olga Borodina (1989) i Sung Eun Kim (1991).

Potser sí que, al capdavall, es podria dir que, en concursos, és a la tercera que va la vençuda.

Jordi Maluquer

El Quartet Casals, guanyador del Premi de Música Ciutat de Manresa

Aquesta formació integrada per Vera Martínez Mehner, Abel Tomàs, Andoni Mercero i Arnau Tomàs va obtenir el primer premi de la modalitat música de cambra (categoria A) del XIV Premi de Música Ciutat de Manresa, organitzat pel Conservatori Municipal d'aquesta ciutat i celebrat el passat mes de febrer.

El segon premi d'aquesta modalitat fou per al duo de clarinet i piano format per Isaac Rodríguez i Mireia Fornells, i el tercer premi va ser concedit *ex-aequo* al duo de piano i violí format per Escarlata Blanco i Joan Espina i al grup de cambra Illana, format per Joan Àngel Esteve, Vicent Gelós, Alejandro Junquera, Joseph Mardon, Miguel Melitón i Héctor Pertegaz. En la categoria B de música de cambra van resultar premiats: amb el primer premi, el quartet de flautes travesseres Pandora, format per Carme Cama, Rubén Nieto, Gema Ramos i Marta Redondo; el segon premi fou per al duo de violoncels format per Anna Costa i Francesc Espona, i el tercer premi fou concedit al Joven Trío de Galicia, format per Beatriz Alonso, Ana Soto i Brais Abeledo.

Pel que fa a la modalitat de piano, en la categoria A va resultar guanyador Raimon Garriga, mentre que el segon premi va quedar desert i el tercer fou atorgat a Mònica Ramírez. En la categoria B, el primer premi fou per a Roger Sans, el segon per a Laura Rubio i el tercer, *ex-aequo*, per a Begoña Pérez i Javier Manzana. ■

Setmana Musical Catalanoespanyola a París

***Del 29 de març al 3 d'abr** s'ha celebrat a París la Se**mana Musical Catalanoespanyol** una iniciativa de Narcís Bon** realitzada sota els auspicis d** l'Instituto Cervantes, el Cent** d'Études Catalanes de la Sorbo**ne, la Schola Cantorum i l'Éco** Normale de Musique de Par** amb el suport del COPEC.*

***Aquesta manifestació va acol** la presentació, a la Schola Cant**rum, del compacte que recull m** lodies inèdites d'Albéniz i el re** tal del tenor Antoni Comas, am** Mac McClure al piano; un hom** natge a Xavier Montsalvatge, a** Centre d'Estudis Catalans de l** Sorbonne, amb un* **Perfil en dire**te amb el compositor** *en diàle** amb Narcís Bonet, i la presentac** de dos compactes amb obra d** compositor, a la Schola Cantorum** tot acompanyat amb un recital** càrrec dels pianistes Carlota Gu** riga i Mac McClure i la violon** cel·lista Selma Gokcen.*

***La setmana va culminar amb l** classes magistrals, obertes al pú** blic, sobre música espanyola qu** va impartir la pianista Alícia d** Larrocha, a l'École Normale d** Musique de París.* ■

Nova col·lecció editorial dedicada a la cultura popular

El Centre de Promoció de la Cu**tura Popular i Tradicional Cata**lana i Edicions El Mèdol coedite** la col·lecció editorial, de caire pe**dagògic, "Eines de Cultura Popu**lar", de la qual ja han aparegut e** tres primers volums, dedicats a l** dansa, l'harmonia i l'artesania d** la festa. Es tracta de *La dansa ca**talana en l'ensenyament primar* de Maria Antònia Pujol i Joan Se**ra; *Harmonia popular i moderna. Nous elements harmònics en l** *música popular*, de Toni Xuclà; *Artesania de la festa / Constructo** *d'instruments musicals / Creador** *de figures festives*, de Joan Grau Lluís Puig. Aquests llibres ja es po**den adquirir a totes les llibreries** en les diferents seus de la Llibre** de la Generalitat. ■

17a edició del Festival de Música de Vila-seca

Aquest 24 d'abril comença el XVII Festival de Música de Vila-seca, que amb un total d'onze concerts acabarà el proper juliol tot coincidint amb el Curs Internacional de Música.

El Festival comença amb un concert que ofereixen joves intèrprets formats al Conservatori de Vila-seca. La música antiga tindrà com a màxim exponent Rolf Lislevand, intèrpret de gran prestigi i col·laborador habitual de Jordi Savall, que oferirà una classe magistral el 30 d'abril i l'1 de maig al Conservatori. El Festival continuarà amb un concert de l'Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra, que dirigeix Gerard Claret, i la representació de danses i música de cort del segle XVIII. El 15 de maig tindrà lloc un dels concerts més esperats amb el Cor Sant Esteve de Vila-seca, la Coral Antics Escolans de Montserrrat, l'Orquestra de Cambra de Vila-seca i la Lira Ampostina. Totes aquestes formacions interpretaran conjuntament la *Missa de la Coronació* de Mozart i el *Magnificat* de Pusalgues.

El pianista Cecilio Tieles, el reconegut violoncel·lista Marçal Cervera –acompanyat al piano per Àngel Soler– i el violoncel·lista Leonid Gorokhov –professor de la Royal School of Music de Londres– són altres intèrprets que intervindran al Festival, en el qual també destaca un espectacle de dansa basat en la música del jove compositor Xavier Gasset.

Amb aquesta oferta, el Festival de Música de Vila-seca es caracteritza per la diversitat de propostes que tenen com a finalitat primordial acostar la música en viu a la població. ■

Intensa activitat de la companyia de dansa Gelabert-Azzopardi

La companyia de dansa de Cesc Gelabert i Lidia Azzopardi presenta a diferents ciutats, fins al proper juny, els muntatges ZumZum-Ka *al Teatre Bartrina de Reus (14 d'abril), al Teatre Victoria Eugenia de Donosti (15 i 16 de maig), al Teatre Gayarre de Pamplona (18 de maig), a Barakaldo (21 de maig) i a l'Auditori del Palau de Congressos de Perpinyà (19 de juny). El muntatge* Im (Goldenen) Schnitt I *el presenten a Manila (Filipines, 24 i 25 d'abril), Tòquio (Japó, 1 i 2 de maig) i a Bergen (Noruega, 26 i 28 de maig). Entre el 2 de febrer i el 27 de març van presentar aquests muntatges a Aix de Provença, Bremen, Girona i Badalona.* ■

Del seu affm.

Joan Lamote de Grignon

En l'avinentesa de la publicació de la seva biografia

Estimat amic:

La meva primera constància del seu cognom es perd en la llunyania d'una quarantena d'anys, en una casa de pagès de records entranyables, quan l'esmentà una tia meva pagesa culta i amb profundes inquietuds culturals. I l'esmentà posat en boca d'Emili Vendrell tot remarcant que aquest inoblidable artista de la veu, quan en una entrevista hom li preguntà sobre els seus músics predilectes, només va anomenar catalans i gairebé tots represaliats pel règim antic. I és clar, el seu cognom –associat a vostè i al seu fill Ricard– sorgí inevitablement de l'estima del cantant.

Des d'aleshores, doncs, des de l'exacta adolescència, sé que vostè, o vostès, van ser més que uns músics importants. I aquest "més" ha engrescat d'una manera especial la meva inquietud. Després he tingut la fortuna de penetrar d'una manera més viva en el seu univers, i en aquest sentit per a mi resulta una fita de memòria inesborrable una llarga entrevista que vaig mantenir amb la seva nora, la senyora Montserrat Coll –i quina gran senyora!–, amb motiu de la commemoració del 25è aniversari de la mort de Ricard. Entrevista que vam publicar en aquesta Revista. Més que una conversa de treball, va resultar un privilegi excepcional. Quina intensitat de categoria i dignitat humana vessava aquella venerable àvia, aleshores d'uns vuitanta anys i avui encara feliçment viva!

Però deixem les recordances particulars i aterrem en el present més viu. Fa poques hores que acabo de viure un acte molt ric a redós de la seva figura. El que va tenir lloc a la seu de la Fundació Gran Enciclopèdia Catalana amb motiu de presentar-se la biografia de vostè, escrita pel catedràtic en musicologia Francesc Bonastre. Va ser un esdeveniment esplèndid en contingut i una mica decebedor en continent. Reduït aquí el judici a l'escassa assistència de públic i a la pràcticament nul·la de membres del seu ofici: compositors i intèrprets. No voldria acarnissar-me en aquest apartat, perquè ja prou que ho he fet altres vegades, i sí només deixar constància de com resulten, de simptomàtiques, determinades mostres de manca de memòria històrica i de sensibilitat entre el nostre col·lectiu musical. Que el cortinatge semiopac de la indulgència apaivagui la constatació més sagnant, però que no n'impedeixi la constància alliçonadora.

He dit que va ser un acte esplèndid en contingut perquè de forma molt autèntica i alhora sintètica, s'hi va poder situar la dimensió més profunda de la seva personalitat. Les paraules de l'autor del llibre van saber extreure l'essència de tot el que va ser i va representar vostè com a creador –en la doble faceta de compositor i director–, i també com a persona dotada d'una irrenunciable i altíssima dignitat cívica. Creador i home van ser situats per Francesc Bonastre de forma preclara damunt uns receptors atents i disposats a afegir consciència a la ja assumida prèviament. Va ser un savi transcendir el més enllà de la veritat comuna per endinsar-nos en noves descobertes essencials, que no trenquen cap coherència amb el saber previ, al qual, d'altra banda, enriqueixen i li obren noves perspectives.

També va resultar satisfactori que el representant polític que va posar colofó a l'acte no aprofités l'esdeveniment per fer política sinó per fer cultura. Vicenç Villatoro, director general de Política Cultural de la Generalitat, lletraferit d'ofici com és ben sabut, va parlar de música. I ho va fer des d'una posició gairebé militant molt d'agrair i basada en el recurs d'uns arguments que –va reconèixer-ho explícitament– eren manllevats d'un assagista cultural prestigiós, emprats, però, amb intel·ligència i sentit. La paraula no explica el text però sí el context, va assenyalar. I el context, sil·logisme inexorable tractant-se de vostè, senyor Lamote de Grignon, esdevé fonamental per explicar l'obra. Entesa en la seva dimensió més absoluta, i que per tant inclou, i de forma destacada, el testimoniatge personal. I no cal afegir-hi res més perquè ja està tot dit.

Estimat amic, estic segur que res no mor definitivament mai, excepte allò que mai no ha estat definitivament viu. Sense haver llegit encara el llibre que ens ocupa i amb el delit de fer-ho al més aviat possible, mig segle ençà del seu traspàs contemplo impressionat el potencial vivificador de la seva història personal, capaç d'il·luminar amb energia el camí de les noves generacions. No sap com li ho agraeixo. I confio que no em trobaré sol en el gaudi d'aquest sentiment. Aquest seria un fracàs que el món musical català no es pot permetre de cap de les maneres.

Del seu affm.
Jaume Comellas ●

Convocat el 14è Concurs de Piano Premi Ciutat de Berga

Un any més s'ha convocat el Concurs de Piano Premi Ciutat de Berga, enguany en la seva catorzena edició, que organitza el Centre d'Estudis Musicals del Berguedà L'Espill. Aquest concurs té quatre categories, segons l'edat dels participants: fins a 28 anys, fins a 19 anys, fins a 15 anys i fins a 11 anys. El ventall de premis va de les 250.000 pessetes fins a les 5.000 pessetes.

El jurat del concurs, al qual poden participar joves pianistes de qualsevol país, estarà format per Antoni Besses, Àngels Alabert, Albert Atenelle, Anna-Maria Cardona, Liliana Maffiotte i Montserrat Perayre, essent-ne l'alcalde de Berga, Jaume Farguell, el president d'honor.

El concurs tindrà lloc els propers dies 1, 2, 8 i 9 de maig, en proves públiques, a l'auditori del Centre Cívic de Berga. ■

Segona edició del cicle Joves i Clàssica, de Joventuts Musicals de Barcelona

Joventuts Musicals de Barcelona ha iniciat la segona edició del cicle Joves i Clàssica que s'està desenrotllant al Casal del Metge. Amb concerts que tenen lloc els divendres a les vuit del vespre, hom ha confegit una proposta integrada per un total de nou concerts, fins al 29 de maig, amb la presència de joves valors ja sigui individuals o conjunts de cambra. El passat mes de març van actuar l'Orquestra de Cambra de Vila-seca, l'acordionista Gorka Hermosa i el guitarrista David Hermosa. Aquest abril actuen els pianistes Iván Ruiz Acero i Pablo González.

Pel mes de maig és prevista l'actuació del Salomon Trio, el pianista Marc Antoni Mas, el duo format per Mikel Piris (flauta) i Maria Vega (piano) i el pianista Víctor Santapau.

Es tracta d'un aplec de músics joves, amb uns historials acadèmics, i en algun cas també professionals, destacats, en bona part procedents de l'àmbit català, però també de fora del país, que auguren uns nivells interpretatius notables. ■

Recitals d'Ainoha Arteta i de Miguel Ángel Zapater

Promogut per Lírica de Barcelona, s'està duent a terme un cicle de recitals que va començar el passat mes de febrer amb una actuació del tenor Aquiles Machado i va continuar amb la del també tenor Vicente Ombuena i la soprano María José Martos.

Ara resten dos recitals més, que acolliran probablement els artistes de més relleu del conjunt del cicle. Es tracta de la soprano basca Ainoha Arteta, que clourà el cicle amb el seu recital del pròxim dia 24 de maig, i del baix Miguel Angel Zapater, que actua el dia 2 d'aquest mes d'abril. Es tracta de dos artistes d'un notable relleu, dues veus joves però que tenen un protagonisme destacat en la lírica internacional.

Els concerts tenen lloc a l'Auditori Winterthur de L'illa Diagonal. ■

S'ha celebrat la VII Mostra de Videodansa

Entre el 25 de febrer i el 14 de març es va celebrar la setena edició de la Mostra de Videodansa, manifestació de caràcter biennal que organitza el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya amb la col·laboració de Televisió de Catalunya.

En aquesta mostra, celebrada al Centre d'Art Santa Mònica de Barcelona, s'han pogut veure un centenar de creacions dels darrers dos anys de videodansa –obres produïdes especialment per a la imatge o recreacions audiovisuals d'espectacles escènics– procedents de creadors de disset països, la majoria europeus.

La mostra també va incloure l'estrena de la darrera producció de la companyia de dansa Mudances; la presentació de les obres guanyadores del concurs de projectes, convocat pel Departament de Cultura i Televisió de Catalunya; i un concert coreogràfic. L'Espai, amb l'espectacle Dan Images dels joves músics Dan Cross i Gerit de Boer. La direcc de la Mostra l'han assumit Nú Font i Elisa Huertas, de Ca Dansa.

D'altra banda, el Departam de Cultura ha engegat la creac d'un fons propi que formarà p de l'arxiu d'audiovisuals. De m ment, el fons l'integren una c quantena de títols que traçara un recorregut per la història de videodansa a través de les cre cions més destacades. Així, s poden trobar obres de Cunnin ham, Wanderkeibus i Keersm ker, a més de pràcticament totalitat de les produccions cat lanes. El fons ja es pot consul a la Biblioteca de la Filmoteca la Generalitat (Portal de Sa Madrona, 6-8, 08001 Barce na). ■

Benet Casablancas estrena una obra a l'Auditorio Nacional de Madrid

El proper 14 d'abril l'Orquestra de Cambra Andrés Segovia, sota la direcció de Víctor Ambroa, estrenarà l'obra *Quatre apunts per a orquestra de cordes* (1998) del compositor sabadellenc Benet Casablancas, a l'Auditorio Nacional de Madrid. Aquestes peces de caràcter pedagògic van ser un encàrrec de l'Aula de Música de la Universitat d'Alcalá de Henares i el Centro para la Difusión de la Música Contemporánea. El proper mes d'agost aquesta obra serà presentada al Festival d'Orquestres Joves de Toledo de la mà de l'Orquestra de Cambra de Cervera, dirigida per Manuel Valdivieso.

D'altra banda, Benet Casablancas va publicar el passat febrer l'article *Humour in High Classicism. L. Van Beethoven: Bagatelle op. 126, Nr 1, in G Major* (1824) a la revista "Arietta", el nou "Journal of The Beethoven Piano Society of Europe" de Londres. ■

Resultats del Concurs Eugenio Marco per a l'òpera Il barbiere di Siviglia

En la vuitena edició d'aquest concurs destinat a seleccionar els alumnes del III Curs de Professionalització per a Joves Cantants, dedicat enguany a l'òpera rossiniana *Il barbiere di Siviglia*, de l'Escola d'Òpera de Sabadell, han resultat seleccionats la mezzosoprano María del Pilar Mochales (Rosina), el baix Celestino Manuel Varela (Don Basilio), el barítion Enrique Martínez Castignani (Don Bartolo) i el tenor Jordi Mas Ferrer (Almaviva). Els personatges de Figaro i Berta han quedat deserts, per la qual cosa es faran audicions per cobrir-los (informació al telèfon 93.725.67.34).

El jurat estava format per Mirna Lacambra, Manuel Ausensi, Albert Argudo, Pau Monterde i Pau Nadal. ■

CONVOCATÒRIES

CAMP DE COMPOSICIÓ INJUVE. Organitzat per l'Institut de la Joventut del Ministeri de Treball i Afers Socials, tindrà lloc entre l'1 i el 17 de juliol a Mollina, Màlaga. Hi poden participar els joves espanyols, iberoamericans i europeus que dominin la llengua espanyola, estudiants o graduats en conservatoris o centres musicals, interessats en la creació i interpretació musical del segle XX. En el Camp s'analitzaran una sèrie d'obres contemporànies, audicions, etc. Hi impartiran classes: Cristóbal Halffter, Javier Darias, Tomás Marco i Mauricio Sotelo. La data límit de presentació de la documentació és el dia 30 d'abril. Per a més informació i condicions de participació: Tel.: 913. 47.78.35/85. Fax: 913.47.78.89. c/e:programas@mtas.es.a/e: www.mtas.es/injuve.

CURS SOBRE LA *FACULTAD ORGÁNICA* DE FRANCISCO CORREA DE ARAUXO. Organitzat pel Conservatori de Terrassa i impartit per Montserrat Torrent, se celebrarà del 19 al 22 d'abril a l'església de Sant Pere de Terrassa. S'hi pot participar com a alumne actiu (que interpretin i presentin una o diverses obres del programa) o com a oient (alumnes de música o de qualsevol instrument interessats en el repertori de Correa de Arauxo). Les places són limitades. Per a més informació: Conservatori de Terrassa. Masia Freixa-Parc de Sant Jordi. 08224 Terrassa. Tel.: 93.788.00.73.

VI CERTAMEN CIUTAT DE MOLLET DE SARDANES I MÚSICA PER A COBLA. Convocat per aquesta ciutat del Vallès Occidental i l'entitat local Tradicions i Costums, hi poden participar tots els compositors menors de 40 anys amb un màxim de dues obres per a cada premi, originals i inèdites, en partitura d'instrumentació per a cobla d'onze instruments, amb les particel·les i la reducció per a piano. Les composicions per a música de cobla hauran de tenir una durada entre 4 i 8 minuts. S'atorgarà un premi de 200.000 pessetes a la modalitat de música per a cobla, i un de 100.000 pessetes per a la modalitat de sardana. La data límit de presentació d'obres és el dia 29 de maig. Per a més informació: Ajuntament de Mollet del Vallès. Pl. Prat de la Riba, 4. 08100 Mollet del Vallès. Tel.: 93.571.95.00. Fax: 93.571.95.04.

I CONCURS INTERNACIONAL DE CANT OTOÑO LÍRICO JEREZANO. Organitzat per la Fundación Teatro Villamarta i l'Ajuntament de Jerez i dedicat enguany a veus femenines, tindrà lloc a la ciutat andalusa de Jerez de la Frontera entre els dies 1 i 23 de setembre. Hi poden participar cantants femenines de qualsevol tipus de veu i nacionalitat nascudes després del dia 1 de setembre de 1966 i que interpretin repertori liricovocal espanyol i llatinoamericà en qualsevol de les llengües oficials de l'Estat espanyol. El concurs constarà de tres fases: selecció, concurs i final. S'atorgaran tres premis: 1.000.000, 750.000 i 500.000 pessetes, a més de diversos premis especials, borses d'estudi i diplomes. El repertori que caldrà interpretar en la fase final s'indica a les bases del concurs. L'organització atorga ajuts per als desplaçaments. La data límit d'inscripció és el dia 15 de juliol. Per a més informació: Fundación Teatro Villamarta. I Concurso Internacional de Canto Otoño Lírico Jerezano. Pl. Romero Martínez, s/n. 11402 Jerez de la Frontera. Tel.: 956.32.93.13. Fax: 956.32.95.11.

IX CONCURS INTERNACIONAL DE COMPOSICIÓ GINO CONTILLI. Convocat per l'Acadèmia Filharmònica de Mesina (Sicília, Itàlia), amb caràcter biennal, hi poden participar tots els compositors menors de 45 anys el dia 31 de desembre de 1999, amb obres inèdites per a orquestra simfònica amb un mínim de 40 instruments, i amb solista o sense (veu o instrument). S'atorgaran tres premis: 5, 3 i 2 milions de lires. L'obra que obtingui el primer premi serà estrenada per l'Orquestra Simfònica de Sicília i editada per l'editorial milanesa Suvini Zerboni. La data límit de presentació d'obres és el dia 20 de setembre. Per a més informació: Segretaria dell'Accademia Filarmonica. Via della Munizione, 3. I-98122 Messina (Itàlia). Tel. i fax: ++39.090. 46432. a/e: htpp://www.solnet.it/accademia-me. c/e: accademia@solnet.it.

Un Requiem *nou i reeixit*

Els Diumenges al Palau. Orquestra de Cambra Gonçal Comellas. Orfeó Català. David Malet, orgue. Direcció: Josep Vila i Casañas. Barber, Elgar, Grieg, Duruflé. Palau de la Música Catalana. 28 de febrer de 1999.

FOTO: A. BOFILL

Josep Vila

Per MIQUEL PARDO

Al nostre entendre no fou un encert col·locar l'*Adagio per a cordes* de Samuel Barber a l'inici del programa. Agafada en fred, aquesta és una obra que pot donar problemes. D'altra banda, el gest de Josep Vila no s'adequava gaire al caràcter de l'obra. Un gest massa gran deriva en un so massa "flonjo", i tard o d'hora ensopeix.

La *Serenata en Mi menor, op. 20* d'Elgar és una obra de dinàmica rica i expressivitat extrovertida que ens van permetre comprovar les qualitats tècniques dels músics: homogeneïtat en el vibrat, fermesa en l'acord, so ben timbrat, que denotaven un treball assolit de maduració. En les *Dues melodies elegíaques, op. 34* de Grieg cal destacar el magnífic *cantabile* dels violoncels, ben conduïts pel seu concertino, així com també la sensibilitat musical de les individualitats que formen l'orquestra.

La segona part del concert va estar dedicada a la interpretació del *Requiem* de Duruflé, amb la participació de l'Orfeó Català i la intervenció destacada de l'organista David Malet. Vam tenir l'ocasió de constatar la meritòria tasca de Josep Vila al capdavant de l'Orfeó Català, i també la bona coordinació entre el treball del cor i el de l'orquestra. L'Orfeó Català ens oferí una actuació remarcable, especialment en la corda de sopranos i tenors. "Domine Jesu Christe", "Sanctus", "Agnus Dei" i "Libera me" van ser les parts més reeixides. Quant a l'orquestra de cambra, destacarem la musicalitat del violoncel concertino en el "Pie Jesu". David Malet va fer una molt correcta labor d'orgue acompanyant.

Ewa Podles

El repte de l'Orquestra del Liceu

Gran Teatre del Liceu. Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu. Ewa Podles, mezzosoprano. Direcció: Bertrand de Billy. Haydn, Mahler, Xostakòvitx. Palau de la Música Catalana. 17 de febrer de 1999.

Per F. TAVERNA-BECH

Sembla que la reconstrucció del Liceu està ja arribant a les seves darreres etapes; d'alguna manera això significa que l'orquestra, com a suport i base principal de la seva projecció artística, ha d'assolir nivells de qualitat i eficàcia molt alts per situar les nostres futures temporades operístiques a l'altura que per història i tradició li corresponen.

Dins d'aquest context i tenint en compte l'etapa que es va iniciar amb la vinguda del director Bertrand de Billy, s'ha d'admetre que el conjunt simfònic ha treballat amb resultats força positius. Efectivament, el concert, amb obres compromeses com són el cicle de les *Cançons dels infants morts* de Mahler i la *Primera Simfonia* de Xostakòvitx, a més de la *Simfonia núm. 49* de Haydn, va resoldre's amb un balanç força satisfactori i l'entesa entre director i orquestra va resultar esperançadora. Igualment cal destacar la intervenció de la mezzo Ewa Podles que substituïa Birgit Svenden. Amb un registre vocal ben proper al de la veu de contralt, Ewa Podles va cantar amb plausible expressivitat els bells textos de Rückert musicats amb veritable orfebreria instrumental per Mahler. Quant a l'acompanyament orquestral a la cantant polonesa, s'ha de remarcar l'atenció a temperar el volum per assolir el necessari equilibri entre veu i conjunt simfònic. Fins a cert punt, la versió va resultar atractiva, com també ho van ésser les traduccions de la música de Haydn i la de Xostakòvitx, en què es van superar amb notables resultats les moltes dificultats que estructuren aquesta primera de les quinze simfonies –no pas tretze com erròniament s'informa en el programa de mà que al llarg de la seva vida va compondre Xostakòvitx.

La raó va sobreposar-se a l'emoció

Palau 100. Sinfonia Varsovia. Dmitri Ashkenazy, clarinet. Direcció: Krzysztof Penderecki. Prokófiev, Penderecki, Mendelssohn. Palau de la Música Catalana. 16 de febrer de 1999.

Per F.T.-B.

Segons el seu currículum, l'orquestra Sinfonia Varsovia va crear-se, tenint com a base l'Orquestra de Cambra Polonesa, l'any 1984, i s'ha de reconèixer que la seva trajectòria ha estat brillantment fructífera.

El cert és que va constituir un plaer per a l'orella escoltar el seu so equilibrat, noble i diàfan, obeint amb agilitat i eficàcia les indicacions de Krzysztof Penderecki, compositor ben conegut i alhora notable director. Certament, ell no és un virtuós de la batuta, però el seu gest posseeix una inqüestionable eficàcia i sap demanar amb claredat i sense circumloquis el què i el com d'allò que sol·licita. En altres paraules, Penderecki tradueix amb fidelitat i sense deixar espai a la improvisació allò que ha concebut amb la seva ment i la seva reflexió davant els pentagrames de la partitura. En definitiva, les versions de Penderecki són coherents i especialment interessants pel que revelen de veritable sentit constructiu, malgrat que el factor dramàtic o expressiu quedi relegat en un pla menys rellevant, aspecte que pot atorgar a la música un caràcter més racional que no pas passional.

És així com la seva lectura de la *Simfonia clàssica* de Prokófiev va resultar atractiva pel seu èmfasi en l'aspecte arquitectònic, que il·luminava amb encertades coloracions i dinàmiques el seu joc de contrastos sonors. Va ésser aquesta la primera obra d'un programa que es completava amb la *Simfonia núm. 4 "italiana"* de Mendelssohn, una partitura per la qual Penderecki sent –pel que es veu– especial predilecció i que en aquesta nova ocasió va posar de manifest, gràcies al puntual treball de l'orquestra de Varsòvia, com el compositor director n'ha assimilat en profunditat el text.

Entre aquestes dues pàgines ben conegudes pels melòmans, vam poder escoltar dues composicions recents de Penderecki, un *Concert per a viola i corda*, en versió per a clarinet i corda que, amb el seu joc virtuosístic de desenvolupament una mica mecànic, va servir per presentar al públic barceloní el jove clarinetista Dmitri Ashkenazy. La seva actuació va impressionar per la musicalitat del seu fraseig –matisat amb gust i elegància– i per la manera que superava àgilment i amb precisió absoluta les dificultats d'un discurs que no admetia gaires circumloquis ni jocs de fantasia a causa d'un estil molt proper al de la *toccatta* barroca, amb tot el que això significa de mètrica rigorosa. Més que l'atractiu de l'obra, el que va proporcionar la bona acollida d'aquesta partitura va ésser la interpretació brillant que en va oferir el jove Ashkenazy, que, com el seu pare, el pianista Vladimir, està seguint una carrera farcida d'èxits.

Més interessant i fins i tot de més entitat creativa va resultar la *Sinfonietta per a cordes*, en la qual Penderecki retroba aquell sentit de la creativitat tan personal, on investigació i emoció pregonament humana es troben per crear un món sonor màgic i d'original bellesa. En veritat, la *Sinfonietta*, tot i el seu desenvolupament centrat en formulacions ritmicovirtuosístiques, no deixà d'impressionar per la seva lògica formal, l'interès constant que manté la coloració de la corda i la força de la seva pulsació lírica.

FOTO: P. BARCELÓ (ARXIU)

Un final sublim de Decker

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Direcció: Franz-Paul Decker. *Simfonia núm. 9* de Gustav Mahler. Palau de la Música Catalana. 20 de febrer de 1999.

Per M.P.

Les interpretacions de les obres de Mahler sota la direcció de Franz-Paul Decker generen una especial expectació per la qualitat amb què té acostumat el públic del Palau. Tot i així, el començament del primer moviment, "Andante comodo", ens va fer patir una mica. L'orquestra no semblava seguir el gest del director, tant en l'aspecte rítmic com en el dinàmic. Decker tenia dificultats a impulsar les cordes, mentre que algunes desafinacions en les trompes i les fustes semblaven afegir-se a allò que hauria pogut ser un perillós desballestament del discurs. Hom es preguntava si no hauria calgut més temps d'assaig.

Afortunadament, els mals averanys van desaparèixer tan bon punt va començar el segon moviment. En els *tutti* l'orquestra va començar a brillar i els canvis de *tempo* s'assolien amb destresa. Quan Decker es posa a "ballar" sobre el podi podem assegurar que l'orquestra ja està ben encarrilada!

En el "Rondo Burleske" el director germànic continuà amb la mateixa tònica: un fugat ben tramat, especialment pel metall; una magnífica intervenció de la trompeta, de so càlid i penetrant; un bon treball de les timbales i de la percussió en general. La vena artística de Decker féu acte de presència.

I al final, l'apoteosi! Un començament de l'"Adagio" d'un intens dramatisme, sobre el motiu del *grupetto* del moviment anterior. El diàleg exigent del director sobre els primers violins va ser l'element clau per arribar a aquest grau de sublimitat. El pianíssim del final, de delicadesa extrema, sols podia aconseguir-se gràcies al magnífic control sobre l'orquestra. Bravo!

Norma *sense història*

Gran Teatre del Liceu. *Norma*, de Bellini (llibret: Felice Riomani). Sharon Sweet. Verónica Villarroel. Gegam Grigorian. Francesco Ellero d'Artegna. Rosa Maria Conesa. Josep Ruiz. Dir. musical: Daniele Callegari. Dir. d'escena: Francisco Negrín. Coproducció Gran Teatre del Liceu-Grand Théatre de Genève. Teatre Victòria. 9 de febrer de 1999.

Per JAUME COMELLAS

En el comentari previ a les representacions de *Norma* advertíem d'un doble risc: l'interpretatiu i el dramatúrgic. Després de viure la representació, no podem fer altrament que confirmar les expectatives... i les temences.

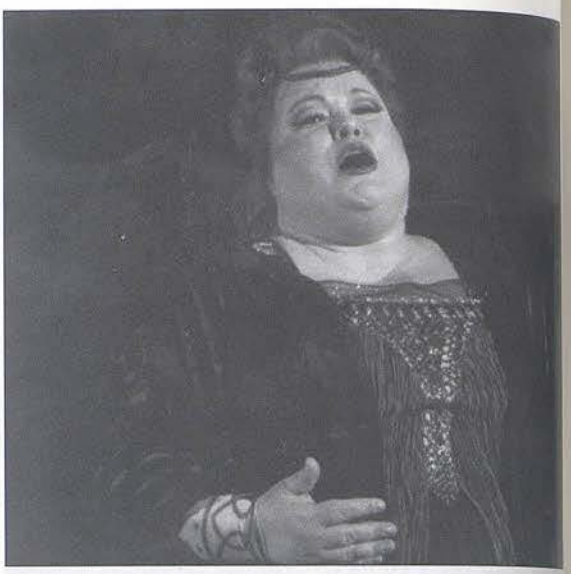
La cabdal obra de Bellini, el seu títol per excel·lència, amaga un món problemàtic que poua en una realitat formal que està per damunt de fixacions i clixés massa tancats. El llibret, que gairebé podria ser metastassià, esdevé un component condicionador de l'estructura de l'òpera i marca unes pautes estilístiques de les quals resulta difícil defugir.

Bellini era un compositor romàntic, però inscrit en els inicis d'aquest corrent i, per tant, amb els referents clàssics –Mozart i Gluck– molt propers i, en inevitable conseqüència, en bona mesura allunyat del que serà el moment romàntic més genuí. Si en el comentari previ parlàvem de l'amplitud de la melodia belliniana, implícitament n'anunciàvem la dimensió no clàssica però sí classicitzant o, com a mínim, aquest context d'indefinició formal que presideix aquesta obra tan suggeridora.

A la partitura constantment hi ha un "sí" –romàntic– però també un "no" que omple de dificultats el discurs dels intèrprets i els situa en una mena de terra de ningú en la qual es fa molt difícil trobar el lloc exacte. I de forma semblant podríem parlar de l'apartat dramatúrgic. Presidit per un estatisme justament classicitzant, només al final de l'obra, amb el desenllaç, es desferma una mica la vena romàntica més convencional fins a acabar en un final en aquest sentit explícit.

Aquesta realitat essencial de l'obra condiciona en gran mesura la interpretació liceística que ens ocupa. I sobretot, en l'absència d'una mà mestra amb capacitat d'unificar i imposar uns criteris estilístics determinats. Això va comportar que cadascun dels cantants actués molt pel seu compte i que la relació entre fossat i escenari no resultés fluida, fins a concloure en uns resultats irregulars. Sharon Sweet, visiblement minvada de facultats físiques –no pas vocals–, es va sobreposar en una discretíssima interpretació de la més bella de les àries bellinianes, *Casta diva*, per endegar un segon acte d'un altíssim nivell. Crec que va ser l'intèrpret que més va intentar assumir la complexitat artística de l'obra, i en aquest sentit, lapsus esmentat a part, va acabar imposant el pes d'una autoritat –vocal i actoral– notabilíssima.

Verónica Villarroel va optar per la via de la convenció. La bellesa de la seva veu i l'elegància i facilitat del seu cantar, els va posar al servei d'una concepció interpretativa còmoda, decididament romàntica, sense complicar-se la vida més del compte. La seva versió no va aportar res d'excepcional, però va esdevenir grata si renunciem a una anàlisi profunda des del punt de vista de la concepció del personatge i de la partitura.

Sharon Sweet (a dalt) i Verónica Villarroel (a baix)

En bona mesura podríem dir el mateix de Gegam Gregorian, un tenor que llueix una veu molt bella i ben emesa i que ha ratificat les excel·lents impressions causades en anteriors presències liceístiques des del punt de vista no tant del nervi creatiu personal com de la seguretat i noblesa genèrica del seu cant. Potser tampoc no es podia demanar gaire més a un paper, d'altra part, bàsicament secundari.

La tasca de Daniele Callegari ja ha estat comentada implícitament. La seva va ser una aportació de tràmit, sense creativitat ni força per convertir aquesta *Norma* liceística en un fet transcendent.

La dramatúrgia de Francisco Negrín tampoc no va ser capaç de superar el context problemàtic al·ludit. Hi va haver moments de pèrdua de *tempo* dramatúrgic, especialment per què l'estatisme de l'obra es va fer especialment feixuc, mentre que la simbologia potser massa complexa i confusa del component escenogràfic difícilment podia penetrar en una massa d'espectadors a la qual potser se li exigia massa esforç intel·lectual. En tot cas, que va deixar la petja d'un indefinit context de bellesa i d'*agiornament* formal. Que ja és quelcom.

BIBLIOTECA

La musicalitat de Josep M. Colom

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Cor Sant Esteve de Vila-seca. Josep M. Colom, piano. Direcció: David A. Miller. Mestres Quadreny, Ravel, Holst. Palau de la Música Catalana. 5 de febrer de 1999.

FOTO: A. BURGUES

Per M.P.

El programa ens oferia en primer lloc l'obra de J. M. Mestres Quadreny *La realitat lliure*, de títol bastant aclaridor en relació amb el contingut de la peça. Mestres retrata amb gràcia i sense que hi manqui el sentit de l'humor, el tràfec i el bullici del món, tot emprant un cert "minimalisme" en les idees musicals, de simplicitat un xic surrealista. Tot plegat, el discurs sembla girar entorn de la percepció de la realitat: els "temes citacions" són presentats per ser observats des d'una altra perspectiva. L'obra palesà un tarannà lleuger en l'expressió, com si es tractés d'un joc imaginatiu en què s'amaguessin sorpreses enginyoses, algunes de caràcter força contrastant.

En el *Concert per a piano i orquestra, en Sol major*, el pianista Josep M. Colom va saber extreure el color ric en matisacions del piano de Ravel. En el segon moviment, "Adagio Assai", Colom es va mostrar com un pianista "visual", de sensacions lluminoses. El caràcter delicat que va saber imprimir tingué el seu just complement en el timbre de l'orquestra, especialment en el bon fer de les fustes. En el "Presto" final vam poder constatar la sòlida tècnica del pianista barceloní i la remarcable compenetració amb el director. El bis de regal, extret de la *Sonata "fàcil"* de Mozart, tocat amb delicadesa, senzillesa i candor, acabà d'enamorar el públic.

En *Els Planetes, op. 32* de G. Holst vam gaudir de les qualitats musicals del jove director David A. Miller. Un cap ben clar en tot moment anant a joc amb la determinació del gest són aspectes que l'orquestra sap agrair, especialment en els canvis sobtats de *tempo*. Destacarem "Júpiter", amb una interpretació rica en caràcters, no mancada d'excés d'agressivitat, però reeixida a fi de comptes, amb una orquestra ben recolzada en la solidesa dels metalls. En "Neptú" vam poder escoltar les joves i educades veus del Cor Sant Esteve de Vila-seca, en el darrer *perdendosi* de ressonàncies místiques.

Magnífica actuació d'Aquiles Machado

Segon Cicle d'Òpera Lírica de Barcelona. Aquiles Machado, tenor. Kennedy Moretti, piano. Auditori Winterthur. 26 de febrer de 1999.

Per M.P.

Creiem que és un encert obrir els auditoris de la ciutat per a l'actuació de joves cantants amb un nom que ressona internacionalment. És una inestimable oportunitat d'entrar en contacte directament amb la nova saba que brolla del tronc de la lírica, la qual sovint dóna la imatge distorsionada al públic no entès que de tenors sols n'hi ha tres i de sopranos una. Realment, Aquiles Machado és un cantant de qualitats innates, amb una veu impostada de natural. Un tenor lleuger que canta amb facilitat en el registre agut, de *mezza voce* càlida i un *fiato* molt consolidat.

"Ah!, Lève-toi, soleil!" de l'òpera *Roméo et Juliette* de Gounod és una ària difícil, que demana mantenir la tensió a l'agut en el llarg fraseig. Machado se'n sortí sobradament, i ens va recordar la facilitat i seguretat del fraseig d'Alfredo Kraus, que havia estat professor de Machado, i de qui, sens dubte, ha assimilat un bon aprenentatge tècnic.

Probablement *Chanson de l'adieu* de Tosti és la peça menys escaient, atesos les característiques del tenor veneçolà, ja que demana un registre mig potent. Machado hauria de polir la pronúncia d'alguna consonant. En "La fleur que tu m'avais jetée" de *Carmen* de Bizet vam poder constatar que el seu instrument li permet oferir una gran quantitat de matisos expressius.

A la segona part del programa descobrírem una altra dimensió d'aquest tenor. Si en la primera copsàrem la bellesa i destresa tècnica de la veu, en la segona gaudírem del vessant artístic. Les àries de Verdi van ser cantades amb dramatisme, musicalitat i gràcia. En Puccini, la seva veu corria lleugera sense perdre un punt de correcció. Però on realment Machado ens va arribar a l'ànima fou en el *Lamento di Federico* de Cilea, fent gala d'un magistral control de l'expressió, excel·lentment acompanyat per Moretti, que va demostrar una singular vena poètica.

Actuació estel·lar del Cor de Cambra del Palau

Palau 100. Orquestra de Cadaqués i Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (J. Casas, director). Jaime Martín, flauta. Carmen González, soprano. Maite Arruabarrena, mezzosoprano. Josep Ruiz, tenor. Enrique Baquerizo, barítion. Direcció: Gianandrea Noseda. Rossini, Rodrigo, Granados. Palau de la Música Catalana. 4 de febrer de 1999.

FOTO: G. POCH

Per F.T.-B.

Segurament el que resultà més positiu d'aquest concert va ésser l'entusiasta, brillant i comunicativa intervenció del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana en la versió concertant de l'òpera *Goyescas* d'Enric Granados. Diríem que va resultar una veritable sorpresa quant a qualitat i musicalitat comprovar com aquest grup coral sota el mestratge de Jordi Casas Bayer avança amb fermesa en una línia artística que pot aportar molts punts positius al nivell de la nostra música.

Això no vol dir que la resta de la vetllada no transcorregués dins de la qualitat a la qual ens té avesats el cicle de Palau 100. Amb tot, s'ha de reconèixer que, per una part, esperàvem més resultats positius de la revisió realitzada per Albert Guinovart de la partitura de *Goyescas* de Granados, ja que l'orquestració, tot i la seva inqüestionable correcció i respecte al manuscrit original de Granados, poc hi afegeix de valorable.

Ni tampoc la versió que n'oferí el jove director Gianandrea Noseda, ja que lluny de remarcar el bell i poètic, va orientar-se amb gest ampul·lós i teatral vers aspectes purament espectaculars i poc explicatius del possible contingut dramàtic d'aquest quadre costumista.

Igualment, tot i reconeixent l'eficàcia de l'orquestra de Cadaqués, potser a diferència d'altres vegades ens va semblar què actuà un xic desmotivada o mancada del precís rodatge per oferir un concert de més emotivitat. Quant als cantants, van mantenir-se en una correcció estricta en el seu treball i posant de manifest la seva inqüestionable professionalitat; en destacaríem especialment la intervenció del tenor Josep Ruiz.

En certa manera, va ésser el flautista Jaime Martín amb la interpretació del *Concierto de Estío* de Joaquín Rodrigo qui va protagonitzar un dels millors moments del concert. La seva traducció s'ha de considerar seguríssima, tant per la manera d'agilitzar la celeritat del difícil fraseig que requereix l'execució com per la contrastant inflexió dels girs melòdics, tot modelant amb veritable bon gust i elegància aquesta partitura prou formulària de Rodrigo.

Com a primera obra del concert es va interpretar amb correcció i plausible brillantor l'obertura de *L'italiana in Algeri*.

Música de Chopin amb fastuositats orientals

Euroconcert. Abdel Rahman El Bacha, piano. Chopin (commemoració del 150 aniversari de la seva mort). Palau de la Música Catalana. 24 de febrer de 1999.

Per F.T.-B.

FOTO: A. BOFILL

Si la memòria no juga cap mala passada, direm que feia temps que no escoltàvem un recital pianístic dedicat íntegrament a la música de Chopin. La circumstància d'escaure's el 150 aniversari de la mort del compositor va ésser el pretext, tanmateix no necessari, per programar un seguit de les seves partitures compreses entre els números d'opus 50 i 59: *Mazurkes (op. 50 i 59)*, *Impromptu, op 51*, *Balada, op. 52*, *Polonesa op. 53*, *Scherzo, op. 54*, dos *Nocturns, op. 55*, *Berceuse, op. 56* i *Sonata, núm. 3, op 58*.

Segurament un escèptic i desil·lusionat diria que a 150 anys de distància poca cosa d'inèdit es pot oferir sobre la música d'un compositor que ha significat el pa diari de tot aquell que pretenia convertir-se en concertista de piano i fins i tot diríem que són molts els intèrprets llargament relacionats amb l'obra del polonès que, encara avui, hi dipositen la seva confiança en l'èxit de la seva actuació.

Amb tot, la grandesa dels veritables genis com Chopin és la de tresorejar en llur obra un potencial tan gran i extraordinari de sorpresa i novetat, que 150 anys representen un lapse de temps encara petit per donar-li sortida.

És així com el recital Chopin del pianista libanès ens va mantenir amb l'oïda tensa —malgrat un mòbil impertinent, indeturable i insolidari amb les recomanacions impartides abans del concert i que, per moments, va quasi destruir l'efecte màgic dels pentagrames chopinians.

La música és certament un llenguatge universal precisament aquest valor o qualitat s'adquireix quan l'intèrpret o fins tot el compositor pretén aferrar-se a la manifestació de la seva personalitat i defuig tot allò que pugui fer-lo caure en mimetismes. Potser per aquesta raó la versió del libanès Abdel Rahman El Bacha sobre la música de Chopin assoleix la categoria de interpretació excepcional creativa i enriquidora. Veritablement, en la manera de tocar, de vestir la música d'aquest pianista, s'hi posa de manifest la riquesa imaginació i fastuositat de l'art oriental, sense que això vulgui dir arbitrarietat, sinó que és aquell refinament per crear belles respectant-ne, però, els cànons, és a dir, sense cercar afanys de lluïment, la vegada que cerca la manera d'endinsar-se en la contemplació.

El vol dels arabescs melòdics, de les ornamentacions que s'escapen del temps, la lluminositat dels acords o bé la fantasia en el contrast formals van ésser elements que Abdel Rahman El Bacha va posar en joc per anar desgranant i explicar l'aventura creativa de la música certament única i genial de Frédéric Chopin.

FOTO: A. BOFILL

Virtuosisme pletòric de Pletnev

Palau 100. Mikhaïl Pletnev, piano. Bach, Mendelssohn, Grieg, Schumann. Palau de la Música Catalana. 11 de febrer de 1999.

Per F.T.-B.

Com de tants pianistes provinents de l'antiga URSS, difícilment poden fer-se retrets al pianisme de Mikhaïl Pletnev, i tanmateix el seu recital no acabà de conscienciar-nos que escoltàvem un concert del més alt nivell. ¿Potser Pletnev, perseguint la màxima perfecció, va oblidar-se que havia d'explicar-nos la vida d'unes composicions?, o bé ¿de tant haver-les analitzades i de dialogar-hi, el discurs estava centrat exclusivament en una dialèctica entre el contingut sonor dels pentagrames (és a dir matisos, *tempi*, inflexions harmòniques i melòdiques, etc.) i el que imagina el pianista? D'alguna manera, vam reconèixer i admirar Pletnev com a virtuós excepcional, per la seva noble sonoritat pianística en la seva riquesa i coloració, la flexibilitat i agilitat del seu mecanisme, el rigor i la serietat en la manera d'interpretar l'esperit del compositor, tot i que la música que emergia dels seus dits tot i ésser meravellosa sonava com una caixa de música, és a dir, excessivament limitada quant a passió discursiva i càrrega emotiva.

És així que potser on Pletnev ens va interessar més va ésser en la traducció dels ortodoxos i sereníssims *Preludis i fugues* de Mendelssohn, cicle on es posa en relleu l'aiguabarreig entre sentimentalitat romàntica i eclecticisme clàssic del pensament mendelssohnià. En certa manera, l'hermetisme de certs caràcters nòrdics aflorà en la interpretació d'un seguit de *Peces líriques* d'Edvard Grieg, pàgines de contorns amables que, en certa manera i en alguns moments, semblen preludiar les harmonies dels impressionistes francesos. El concert culminava amb una de les partitures més emblemàtiques tant de Schumann com de tota la literatura pianística romàntica: els *Estudis simfònics, op. 13* de Schumann. Estem segurs que d'haver-la seguida partitura en mà, a la versió que n'oferí Mikhaïl Pletnev no li va faltar cap nota i s'hauria pogut constatar la plasmació que assolia quasi la perfecció absoluta. Veritablement, el virtuosisme va brillar en tota la seva esplendidesa mecànica per bé que a l'audició li hauríem desitjat més força i tensió per culminar les frases i els clímaxs de l'arquitectura sonora.

Un difícil i entusiasmant recital de Montse Massaguer

Avuimúsica (Associació Catalana de Compositors). Montse Massaguer, piano. Bofill, Coduras, Munziaga, Messiaen, Olm, Rincón. Centre de Cultura Contemporània de Barcelona. 18 de febrer de 1999.

Per F.T.-B.

És ben cert que concerts com el que va oferir Montse Massaguer, pocs per no dir cap dels pianistes que vénen de fora l'afrontarien, i en cas de fer-ho dubto que posessin de manifest l'entusiasme, el rigor i les ganes d'entrar en les noves músiques dels nostres compositors. Amb tot, i cal lamentar-ho molt profundament, ni el públic, ni les estructures oficials de la música de casa nostra, són capaços de reconèixer, apreciar i valorar el treball professionalíssim i d'alt nivell artístic que, com Montse Massaguer, estan fent un grapat d'intèrprets catalans.

Veritablement, una lectura tan intensament emocionada, alhora que rigorosament precisa de la música de Messiaen com la que va oferir Montse Massaguer, si no és protagonitzada per artistes forans, s'inscriu en la relació d'aquelles versions que a mesura que hom les recorda es converteixen en antològiques i en punts de referència...

No és fàcil la música de Messiaen, ja que, sigui pel seu to místic o quasi metafísic que sembla arribar d'una altra galàxia resulta problemàtica d'assimilar per al públic. Per entrar-hi, no solament pel que afecta els auditoris sinó també els intèrprets, cal la voluntat i el despreniment dels béns terrenals tal com ho fan els ascetes. I així va obrar Montse Massaguer, en endinsar-se —més enllà del temps i de concupiscències terrenals—, en les harmonies, en els sons i els ritmes contemplatius del compositor per transmetre'ls vivencialment en tota la seva força i seducció al públic. Els dos *Preludis*, datats el 1929, els *Regards* de 1944 —potser el punt més brillant de la interpretació de Montse Massaguer— i *Le loriot* (*Catàleg d'ocells, 1958*) van posar de manifest la indiscutible excepcionalitat de l'art veritable de Montse Massaguer. Abans, però, en la primera part, la pianista ens havia ofert unes interpretacions treballades en profunditat i, per tant, identificades no solament amb la personalitat dels diferents compositors sinó també amb el seu variat contingut estètic. Certament, passar d'un text a l'altre i personalitzar-los cadascun en la seva intencionalitat individual va ésser una dificultat que Montse Massaguer va superar àmpliament i va oferir així al públic la possiblement més fidedigna imatge sonora de cadascuna de les obres. D'elles s'ha de remarcar pel seu equilibri formal, l'originalitat del seu discurs i el brillant pianisme que s'hi desplega, la composició *Nóema* de Raúl Munizaga, un jove xilè dotat d'una madura i personal creativitat. Per la seva voluntat de romandre fidel al seu pensament íntim i a uns cànons que no pretenen cap mena d'impacte, s'ha de lloar la *Fantasia* de Marcel Olm, pel que signifiquen de crear simplement una música harmoniosa. Mentre que *Tocs de fum* ha de considerar-se com un treball notori d'Anna Bofill, i en termes semblants, pot ser no tan entusiasmadors, cal destacar els elaborats *Tres sonets sobre textos de Carlos Neruda* d'Eduardo Rincón i la *Música para un escéptico* d'Alicia Coduras.

Robert de la Riba, en el record

Per JOSEP MARIA GREGORI i CIFRÉ

El pare Robert de la Riba va traspassar als vuitanta-set anys el 19 de febrer a Barcelona. La seva partença, viscuda amb la intimitat i el silenci que han presidit sempre la seva llarga vida, omple de dol la música catalana. L'excepcionalitat de les seves capacitats i qualitats interpretatives i el llegat de la seva obra compositiva fan que amb la seva pèrdua es tanqui un cicle en la història de la música organística del nostre país.

El pare Robert es formà musicalment sota els mestratges de Jaume Pahissa (harmonia), Alceo Galliera (orgue i composició, al Conservatori de Milà), Joan Lamote de Grignon i Joaquim Zamacois (composició i orquestració). Entre els anys 1946 i 1970 va assumir els magisteris de capella i de l'orgue del Santuari de Nostra Senyora de Pompeia, Barcelona, on es dedicà intensament a la composició per tal d'enriquir els serveis musicals de l'església amb obres pensades per a l'escolania, el cor, l'orquestra i l'orgue, el seu instrument predilecte: les audicions sacres de Pompeia van adquirir el caràcter de tradició a la Barcelona de la postguerra. La popularitat concertística del pare Robert va augmentar arran de la seva presència habitual al Cicle de Concerts Populars del Palau de la Música Catalana, on al costat del repertori organístic habitual, hi va introduir transcripcions seves d'obres simfòniques de W. A. Mozart, L. Beethoven, F. Mendelssohn i F. Grofe.

A partir del 1970, amb la desaparició de la capella de música de Pompeia, va dur a terme una intensa activitat concertística, tant des del seu instrument habitual com des dels nombrosos concerts que va realitzar amb motiu d'inauguracions i restauracions d'orgues a Espanya, Europa i Amèrica central. De fet, els seus més de quatrecents concerts, que setmana rere setmana va oferir des del seu orgue, van fer de l'església de Pompeia el baluard barceloní de la música organística durant més de quaranta anys.

El pare Robert ha estat un organista virtuós, capaç d'interpretar en quatre ocasions les obres completes per a orgue de J. S. Bach, com també les de W. A. Mozart, F. Mendelssohn, C. Franck i F. Liszt. La seva concepció àmplia i lliure de l'orgue i la seva exquisida sensibilitat tímbrica el menaven a explorar l'òptima registració per a cada obra en cada instrument, pensant en clau compositiva, atenent a l'expressió i a la presència i alternança temàtiques, sense deixar-se influir pels corrents de la neutralitat tímbrica que proposaven les relectures de la música antiga dels anys setanta. El pare Robert ha estat un intèrpret extraordinàriament dotat per a la lliure improvisació en tots els estils, essent capaç d'improvisar en concert obres en forma de tocata, fantasia, fuga o variacions, d'acord amb la tradició organística de l'esco francesa, els organistes de la qu a més a més d'intèrprets, cre grans improvisadors i compos tors. Amb la pèrdua del pare R bert s'esborra entre nosaltres darrer testimoni de la presèn d'aquest vincle viu que amb el música catalana mante amb el model organístic del Guilmant, E. Gigout, L. Boë mann, C. Widor, C. Tourne re o M. Dupré.

El seu llegat compositiu, l vat d'algunes poques obr publicades, encara roman in dit. L'inventari de la seva ob conté obres per a orquest simfònica, cor i solist *–Rapsòdia catalana, El Pes bre–*, orquestra de cambr cobla, piano, música eclesià tica –litúrgica i religiosa– música popular catalana per cor sol, cor i orgue, cançó per a veu i piano –entre l quals la versió d'*El cant d ocells* ha vist diverses rei pressions–, i una quarante de composicions per a orgu algunes editades per la Biblioteca Orgànica de Boileau. La seva m sica es fonamenta en la solidesa d la tradició clàssica dels grans com positors, la qual apareix revitali zada des de la modernitat d llenguatge propi que transpir sempre la pregonesa de la seva s lenciosa vivència espiritual i la i destructible fidelitat al seu sent El seu art compositiu canta la n turalesa i la creació d'una manei sàvia i, alhora, juganera; així ho en percep sempre el tarannà vi fresc, expressiu i sincer, impregn de lirisme i empeltat de la nostr tradició popular.

Esperem i desitgem, si Déu vo poder perfilar la seva biografia, d nar a conèixer el seu llegat compos tiu i fomentar els estudis musicològ que permetin restituir la seva obr en el lloc que mereix en el context d la música catalana del segle XX.

CATALUNYA MÚSICA

Programació mes d'abril

DILLUNS, 5 D'ABRIL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
ELGAR: Sea Pictures, op. 37.
Della Jones. Royal Philarmonic Orchestra. Dir.: Charles Mackerras. (20m).
GRANADOS: Intermedi de "Goyescas".
Albert Guinovart, piano. (5m).
BRAHMS: Sextet de corda n. 2, op. 36.
Membres de l'Octet de la Filharmònica de Berlín. (33m).
PIAZZOLA: Conciert par a bandoneó.
Pablo Mainetti, bandoneó. Orquestra del Teatre Lliure. Dir.: Josep Pons. (21m).
REBEL: Sonata cinquena per a violí en Re M.
Andrew Manze, violí. Richard Egarr, clavecí. Jaap ter Linden, viola de gamba. (11m).
SCHUBERT: "Gretchen am Spinnrade" lied D 118, op. 2.
Arleen Augér, soprano. Walter Olbertz, piano. (4m)
BEETHOVEN: Simfonia n. 4, op. 60.
Orquestra Revolucionària i Romàntica. Dir.: John Eliot Gardiner. (32m).
KABALEVSKI: Vint-i-quatre petites peces, op. 39.
Marina Rodríguez, piano. (12m).
RAMEAU: Anacréon, suite.
Capella Savaria. Dir.: Mary Térey-Smith. (22m).

13.00 GRANS INTEGRALS
LA MÚSICA ORQUESTRAL DE J. S. BACH
Concert per a tres clavicèmbals i orquestra, BWV 1063.
Ton Koopman. Tini Mathot. Patrizia Marisaldi. Orquestra Barroca d'Amsterdam. Dir.: Ton Koopman. (14m).
Obertura (Suite) per a orquestra n. 1, BWV 1066.
La Petite Bande. Dir.: Sigiswald Kuijken. (23m).

14.00 MÚSICA DEL SEGLE XX
MALIPIERO: Grottesco, per a petita orquestra.
Orquestra del Festival de Villa Marigola. Dir.: Giuseppe Garbarino. (8m).
BUSONI: Masks (quatre peces per a piano).
Kathron Sturrock, piano. (10m).
W.LLOYD WEBBER: Cinc cançons per a tenor i piano.
John Graham-Hall, tenor. Philip Ledger, piano. (10m).
LIGETI: Doble concert per a flauta, oboè i orquestra.
Aurèle Nicolet. Heinz Holliger. London Sinfonietta. Dir.: David Atherton. (17m).
MIRA: Caramelos para Zoe.
Quartet Arditti. (9m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA
SCHOBERT: Concert per a clavecí o hammerflügel i orquestra.
E. Selheim. Collegium Aureum. Dir.: F. Meier. (24m).
SARASATE: Playera.
Angel Jesús García, violí i piano. (4m).
DVORAK: Simfonia n. 2, op. 4.
Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Witold Rowicki. (52m).
ZEMLINSKI: Lieder, Op. 2. (Segon llibre).
Anne Sofie von Otter, mezzosoprano. Andreas Schmidt, barítion. Barbara Bonney, soprano. Cord Garben, piano. (11m).
VAUGHAN WILLIAMS: Serenata per la música.
Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Vernon Handley. (11m).
DANZI: Quintet per a piano i vent, op. 41.
Love Derwinger. Quintet de Vent de la Filharmònica de Berlín. (23m).
TELEMANN: Obertura, TWV 55:g4.
Concentus musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (20m).
GIULIANI: 4 peces per a veu i guitarra.
Antonia Elisabeth Brown, soprano. Adriano Sebastiani, guitarra. (12m).

18.00 ALMANAC
Un espai destinat a evocar i reviure els fets més representatius del passat musical. Guió i selecció de Carmina Malagarriga.

19.00 REPERTORI DE CONCERT
PROKOFIEV: Simfonia n. 1, op. 25 "Clàssica"
Orquestra Simfònica Nacional d'Ucraina. Dir.: Theodore Kuchar. (13m).
VILLA-LOBOS: 6 estudis per a guitarra (n. 1 a 6).
Turibio Santos. (15m).
DELIBES: Suite del ballet Coppélia.
Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín. Dir: Heinz Fricke. (23m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 LA MÚSICA A DEBAT
Programa a l'entorn de temes musicals d'interès, realitzat amb la col.laboració del Consell Català de la Música.

LES CARAMELLES

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA PER A COBLA

02.00 L'AUDIOVISUAL

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIMARTS, 6 D'ABRIL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
DELALANDE: Concert de trompetes (Simfonies pels sopars del Rei).
Ensemble La Simphonie du Marais. Dir.: Hugo Reyne. (8m).
BOCCHERINI: Trio per a dos violins i violoncel, op. 6 n. 5, G 93.
La Real Cámara. (11m).
PROKOFIEV: El Pas d'acer, suite op. 41a.
Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (13m).
MOZART: Missa en do m, KV 427 "Gran Missa".
Sylvia McNair. Diana Montague. Anthony Rolfe Johnson. Cornelius Hauptmann. Cor Monteverdi. Solistes Barrocs Anglesos. Dir.: John Eliot Gardiner. (53m).
RAVEL: Gaspard de la nuit.
Ivo Pogorelich, piano. (23m).
SCHUBERT: Simfonia n. 2, D 125.
Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Daniel Barenboim. (35m).
JANACEK: Sonata per a violí i piano.
Gidon Kremer. Martha Argerich. (17m).

13.00 GRANS INTEGRALS
LA MÚSICA ORQUESTRAL DE J. S. BACH
Concert per a tres clavicèmbals i orquestra, BWV 1064.
Ton Koopman. Tini Mathot. Patrizia Marisaldi. Orquestra Barroca d'Amsterdam. Dir.: Ton Koopman. (16m).
Obertura (Suite) per a orquestra n. 2, BWV 1067.
Marc Hantaï, flauta. Le Concert des Nations. La Capella Reial de Catalunya. Dir.: Jordi Savall. (26m).
Concert per a quatre clavecins i corda, BWV 1065.
Kenneth Gilbert. Trevor Pinnock. Lars Ulrik Mortensen. Nicholas Kraemer. The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (10m).

14.00 MOMENTS LÍRICS
MASCAGNI: Intermezzo i "Addio alla madre" de Cavalleria rusticana (Recital en directe, Modena, 1993)
Luciano Pavarotti. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Maurizio Benini. (8m).
HALEVY: Aria de "La Juive".
MEYERBEER: Aria de "L'Africana".
Plácido Domingo. Orquestra Filharmònica de Los Angeles. Dir.: Carlo Mª Giulini. (9m).
GIMENEZ: El baile de Luis Alonso.
Ines Rivadeneira. Teresa Berganza. Carlos Munguia. Gerardo Monreal. Ana María Fernández. Cor Cantors de Madrid. Orquestra Simfònica. Dir.: Ataulfo Argenta. (23m).
MILLÖCKER: Die Dubarry, opereta (extractes).
Erika Köth. Horst Wilhelm. Günther Arndt-Chor. Orquestra Simfònica de Berlín Dir.: Frank Fox. (15m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA
CLEMENTI: Concert per a piano en Do M.
Ivan Drenikov. Orquestra de Cambra de Sofia. Dir.: Vasil Kazandjiev. (22m).
TOLDRÀ: Sardana (1912).
Bernat Castillejo, flauta. Adolf Pla, piano. (5m).
CRUSELL: Introducció i tema variat suec, op. 12.
Hakan Rosengren, clarinet. Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca. Dir.: Okko Kamu. (12m).
FAURE: Cant funerari, Op. 117.
Musique des Gardiens de la Paix. Dir.: Désiré Dondeyne. (12m).
GLAZUNOV: Simfonia n. 1, op. 5.
Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Neeme Järvi. (32m).
VIVALDI: Trio per a llaüt, violí, violoncel i continu, RV 82.
Paul O'Dette, llaüt. The Parley of Instruments. Dir.: Roy Goddman. (10m).
GINASTERA: Pampeana n. 3.
Orquestra Simfònica Simon Bolivar de Veneçuela. Dir.: Eduardo Mata. (19m).
MOZART: Quintet de corda, KV 516.
Ensemble 415. (35m).
FIELD: Rondó per a hammerflügel i corda.
E. Selheim. Collegium Aureum. Dir.: F. Meier. (8m).

18.00 GRANS INTÈRPRETS
ANDRÉS SEGOVIA
ALBENIZ: Granada. (Suite espanyola n. 1).
Andrés Segovia, guitarra. (enregistrament històric). (4m).
RODRIGO: Fantasía para un gentilhombre.
Andrés Segovia, guitarra. Orquestra Simfònica de l'Aire. Dir.: Enrique Jordá. (21m).
DIVERSOS AUTORS: Peces per a guitarra.
Andrés Segovia, guitarra. (17m).
SCHUMANN: Romança.
Andrés Segovia, guitarra. (3m).
SEGOVIA: Cançons populars de diferents països
Eliot Fisk, guitarra. (20m).

19.00 REPERTORI DE CONCERT
PERGOLESI; Salve Regina en do m.
Claudia Schubert. Cor de Cambra de Praga. Orquestra de Cam-

bra de Stuttgart. Dir.: Martin Sieghart. (11m).
ALBENIZ: Suite espanyola, op. 47.
Katia i Marielle Labèque, piano. (13m).
BOCCHERINI: Concert per a violoncel i orquestra en Si b M.
Reiner Ginzel, solista i director. Orquestra de Cambra de la Filharmònica de Dresden. (20m).
LISZT: Marxa Rákóczi.
Orquestra de l'Estat d'Hongria. Dir.: Gyula Németh. (11m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 PERFILS
Raimon Colomer conversa amb un compositor al voltant de la seva obra.

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 NOUS INTÈRPRETS

02.00 SELECCIÓ DE JAZZ

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIMECRES, 7 D'ABRIL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
GRIEG: Concert per a piano i orquestra op. 16.
Lilya Zilberstein. Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.: Neeme Järvi. (30m).
SCHUBERT: "Cançó dels esperits sobre l'aigua" D 714, per a cor d'homes a vuit veus i orquestra. (segona versió)
Cor Monteverdi. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: John Eliot Gardiner. (12m).
MUFFAT: Xacona en Sol M.
Musica Antiqua Köln. Dir.: Reinhard Goebel. (16m).
LACERDA: Brasiliana n. 4, suite per a piano a 4 mans.
Luiz de Moura Castro. Bridget de Moura Castro. (7m).
FAURE: Masques et Bergamasques, suite.
RTE Sinfonietta. Dir.: John Georgiadis. (15m).
MARTINU: Llegenda del fum de les patates.
Milada Cejková, soprano. Marie Mrazová, contralt. Ivan Kusnjer, barítion. Solistes instrumentals. Cor Mixt Kühn. Dir.: Pavel Kühn. (20m).
HAYDN: Simfonia n. 45, "Els adéus".
Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (27m).
STENHAMMAR: Quartet de corda n. 6, op. 35.
Quartet Copenhaguen. (25m).

13.00 GRANS INTEGRALS
LA MÚSICA ORQUESTRAL DE J. S. BACH
Obertura BWV 1068.
Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (24m).
Obertura - Suite n. 4, BWV 1069.
Solistes Barrocs Anglesos. Dir.: John Eliot Gardiner. (24m).
Obertura, BWV 1070.
Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (18m).

14.00 MÚSIQUES DEL MÓN
Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA
CUI: Suite miniatura, op. 20.
Orquestra Filharmònica de Hong Kong. Dir.: Kenneth Schermerhorn. (15m).
GALUPPI: Concerto a Quattro en Si b M.
Quartet Aglàia. (9m).
MASCAGNI: Quatre cançons.
Josep Carreras, tenor. Lorenzo Bavaj, piano. (10m).
C.Ph.E.BACH: Simfonia orquestral Wq 183, n. 2.
Orquestra de Cambra "Carl Philipp Emanuel Bach". Dir: Hartmut Haenchen. (10m).
LALO: Namouna, música de ballet.
Orquestra Filharmònica de Monte-Carlo. Dir.: David Robertson. (56m).
FUX: Dues simfonies, K 300 i K 298.
Capella Agostino Steffani. Dir.: Lajos Rovatkay. (9m).
HOLST: A Moor Side, Suite.
The London Brass Virtuosi. Dir.: David Honeyball. (15m).
MOMPOU: Suburbis.
Antoni Besses, piano. (12m).
HANDEL: Il pianto di Maria: "Giunta l'ora fatal" HWV 234.
Anne Sofie von Otter. Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (31m).

18.00 PRIMERA VEU
Un espai per conèixer els músics d'ara.

19.00 REPERTORI DE CONCERT
SZYMANOWSKI: Concert per a violí i orquestra n. 1, Op. 35.
David Oistrakh. Orquestra Simfònica de Leningrad. Dir.: Kurt Sanderling. (24m).
MOZART: Sonata per a piano, KV 331.
Alicia de Larrocha. (20m).
MUSSORGSKI: Una nit a la muntanya pelada.
Orquestra Simfònica de Montréal. Dir: Charles Dutoit. (11m).

20.13 TEMPS D'HOMENATGE
RICHARD STRAUSS: 50 ANIVERSARI
Així va parlar Zarathustra, op. 30.
Orquestra Nacional Escocesa. Dir: Neeme Järvi. (33m).
Quatre últims lieder.
Lucia Popp, soprano. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Michael Tilson Thomas. (20m).
Sonata per a violoncel i piano, op. 6.
Lluís Claret. Alain Planès. (26m).
Serenata per a instruments de vent, op. 7.
Solistes de vent de l'Orquestra de Cambra d'Europa. Dir.: Heinz Holliger. (10m).
L'amor de Dànae, fragment simfònic, op. 83.
Orquestra Simfònica de Toronto. Dir.: Andrew Davis. (11m).

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 TEMPORADA D'ÒPERA

03.30 GRANS INTEGRALS
Emès dilluns.

05.00 CAPSA DE MÚSICA

DIJOUS, 8 D'ABRIL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
VAUGHAN WILLIAMS: Simfonia n. 8.
Orquestra Filharmònica de Londres. Dir: Adrian Boult. (29m).
SEVERAC: De vacances.
Philippe Corre i Edouard Exerjean, duet de pianos. (18m).
SATIE: Tres Gnossiennes, versió orquestral.
Nova Orquestra de Londres. Dir.: Ronald Corp. (8m).
BIBER: Missa Salisburgensis.
Gabrieli Consort and Players. Música Antiqua de Colònia. Dir.: Paul McCreesh, Reinhard Goebel. (47m).
STRAVINSKI: Circus Polka.
Orquestra de la Suisse Romande. Dir.: Neeme Järvi. (4m).
BEETHOVEN: Quartet de corda n. 11, op. 95 "Quartetto serioso".
Quartet Brandis. (23m).
BERG: Concert per a violí i orquestra "A la memòria d'un àngel".
Pinchas Zukerman. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Pierre Boulez. (27m).
PUCCINI: "Un bel dì, vedremo" de l'acte II de Madame Butterfly.
Maria Callas. Orquestra del Teatre de l'Scala de Milà. Dir.: Herbert von Karajan. (5m).

13.00 GRANS INTEGRALS
ELS QUARTETS DE CORDA DE MOZART
Quartet de corda n. 1, KV 80.
Quartet Italià. (16m).
Divertimento n. 1, KV 136.
Philharmonia Quartet Berlin. Wolfgang Güttler, contrabaix. (12m)
Divertimento en Si b M KV 137.
Academy Chamber Ensemble. (15m).

14.00 MÚSICA ANTIGA
GEMINIANI: Concert n. 2, en Sol M.
Orquestra Barroca Italiana. Dir.: Ryo Terakado. (7m).
FROBERGER: Tombeau faict à Paris sur la mort de Monsieur Blancrocher.
Gustav Leonhardt. (5m).
POSSENTI: E' questo il mio guidar l'onde.
Vincenzo Manno, tenor. Ensemble Concerto. Dir.: Roberto Gini. (11m).
MARAIS: Pièces en trio en Re M.
Ensesemble Rebel. ((18m).
D'INDIA: Madrigali a cinque voci.
Les Arts Florissants. Dir.: William Christie. (15m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA
BIZET: Roma, simfonia.
Orquestra Nacional de Lille. Dir.: Jean-Claude Casadesus. (30m).
MEHUL: La chasse du jeune Henri, obertura.
Orquestra de la Fundació Gulbenkian. Dir.: Michel Swierczewski. (11m).
KABALEVSKI: Quartet de corda n. 2, op. 44.
Quartet Glazunov. (37m).
LECLAIR: Segona recreació de música, op. 8.
Conjunt Barroc de Limoges. Dir.: Jean-Michel Hasler. (29m).
WEBER: Concertino per a trompa i orquestra, op. 45.
Hermann Baumann. Orquestra de la Gewandhaus de Leipzig. Dir.: Kurt Masur. (13m).
JOMMELLI: "Resta, ingrato, io parto" (Armida Abbandonata).
Claire Brua. Les Talens Lyriques. Dir.: Christophe Rousset. (7m).
MENDELSSOHN: Simfonia n. 5 op. 107 "La reforma"
Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Claudio Abbado. (31m).

18.00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.

19.00 REPERTORI DE CONCERT
BARTOK: El mandarí meravellós op. 19, suite.

Orquestra Philharmonia. Dir.: Neeme Järvi. (20m).
WEBER / BERLIOZ: Invitació a la dansa.
Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Hans Knappertsbusch. (11m).
BORODIN: Danses polovtsianes d'El Príncep Igor.
Cors i Orquestra Kirov. Dir.: Valery Gergiev. (11m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 "A LA MANERA DE...."
Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA DEL SEGLE XX

02.00 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dilluns.

03.00 GRANS INTEGRALS
Emès el dimarts.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIVENDRES, 9 D'ABRIL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
MENDELSSOHN: Simfonia per a corda n. 1.
Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: William Boughton. (10m).
HAYDN: Te Deum, Hob XXIIIc:1.
Nancy Argenta, soprano. Catherine Denley, mezzo-soprano. Mark Padmore, tenor. Stephen Varcoe, barítion. Collegium Musicum 90. Dir.: Richard Hickox. (7m).
FRANÇAIX: Concert per a clavicèmbal i conjunt instrumental.
Jean Françaix. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Saarbrücken. Dir.: Emile Naoumoff. (17m).
PEZEL: Xacona en Si b M.
Musica Antiqua Köln. Dir.: Reinhard Goebel. (16m).
BRAHMS: Trio amb clarinet, op. 114.
Karl Leister. Tamás Vásáry. Ottomar Borwitzky. (25m).
GLAZUNOV: Edat Mitjana, suite op. 79.
Reial Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (23m).
ROSENMÜLLER: Glòria.
Cantus Köln. Dir.: Konrad Junghänel. (15m).
TXAIKOVSKI: Simfonia n. 6, op 74.
Orquestra Filharmonia. Dir.: Vladimir Ashkenazy. (47m).

13.00 GRANS INTEGRALS
ELS QUARTETS DE CORDA DE MOZART
Divertimento KV 138.
Conjunt de cambra de l'Academy of St. Martin in the Fields. (11m).
Quartet de corda n. 2, KV 155.
Quartet Italià. (11m).
Quartet de corda n. 3, KV 156.
Quartet Italià. (14m).
Quartet de corda n. 4, KV 157.
Quartet Italià. (13m).

14.00 MÚSICS DE CATALUNYA
GUINJOAN: Concert per a guitarra i orquestra.
Ignacio Rodes. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Edmon Colomer. (28m).
GERHARD: Sept Haiku.
Josep Benet, tenor. Orquestra de Cambra del Teatre LLiure. Dir.: Josep Pons. (11m).
NUIX: L'inizio, per a flauta i cinta.
Jep Nuix, flauta. (16m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 EL DIA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 93 202 35 35.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.10 EL DIA DE L'OIENT
Continuació del programa.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSIQUES DEL MÓN

02.00 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dimarts.

03.00 GRANS INTEGRALS
Emès el dimecres.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DISSABTE, 10 D'ABRIL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA PER A COBLA
A.GUINOVART: Concert per a piano i cobla sobre temes de "Mar i cel".
Albert Guinovart. Cobla Mediterrània. Dir.: Jesús Ventura. (23m).
ARISA / CAMP: Sardanova dels armats.
Cobla Montgrins. Santi Arisa i Lakatans. Dir.: Martí Camós. (6m).

10.00 AGENDA MUSICAL

10.05 PENTAGRAMA
Repetició del programa emès el dijous.

11.00 EL DIA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 93 202 35 35.

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 EL DIA DE L'OIENT
Continuació del programa.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 L'ÀUDIOVISUAL
Un programa d'Àlex Gorina.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 GRANS OBRES
BERLIOZ: La damnation de Faust, llegenda dramàtica en quatre parts, op. 24.
Nicolai Gedda, tenor-Faust. Jules Bastin, baix-Mefistòfil. Josephine Veasey, mezzo-Margarita. Richard Van Allan, baix-Brander. Gillian Knight, mezzo-veu celestial. Ambrosian Singers. Cor de nens de la Wandsworth School. Cor i orquestra simfònica de Londres. Dir.: Colin Davis. (130m).

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec de Maró Jané.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSIQUES DEL MÓN

02.00 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dimarts.

03.00 GRANS INTEGRALS
Emès el dimecres.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIUMENGE, 11 D'ABRIL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA RELIGIOSA
DURANTE: Magnificat en Si b M (atribuït a Pergolesi).
Dorothea Röschmann. Claudia Schubert. Alexander Judenkov. Rudolf Rosen. Cor de Cambra de Praga. Orquestra de Cambra de Stuttgart. Dir.: Martin Sieghart. (11m).
PENDERECKI: Stabat Mater i Salms de La Passió segons St. LLuc.
Cor Filharmònic Nacional de Varsòvia. Dir.: Henryk Wojnarowski. (20m).
BRIXI: Opus Patheticum, Nov. IX/11.
Ibolya Verebics. Christel Borchers. Scot Weir. Joachim Gebhardt. Cor mixt Kühn. Orquestra de Cambra de Praga. Dir.: Helmuth Rilling. (29m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 AGENDA MUSICAL

12.35 APERITIU MUSICAL

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15.08 "A LA MANERA DE...."
Repetició del programa emès el dijous al vespre.

17.10 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA
ROSSINI: La gazza ladra, melodrama en dos actes.
Katia Ricciarelli. William Matteuzzi. Bernardette Manca di Nissa. Samuel Ramey. Luciana d'Intino. Ferruccio Furlanetto. Cor Filharmònic de Praga. Orquestra Sinfònica de la RAI de Torí. Dir.: Gianluigi Gelmetti. (193m).

20.30 SELECCIÓ DE JAZZ
Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.10 AGENDA MUSICAL

22.15 CONCERT IMAGINARI
Guió i selecció: Carmina Malagarriga.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec de Maró Jané.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICS DE CATALUNYA

02.00 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dijous.

03.00 GRANS INTEGRALS
Emès el divendres.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DILLUNS, 12 D'ABRIL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
JANACEK: Idil.li, per a corda.
Orquestra Filharmònica Janacek d'Ostrava. Dir.: Otakar Trhlík. (29m).
RAVEL: Cinc melodies populars gregues.
Gérard Souzay. Dalton Baldwin. (7m).
FRANCHOMME: Caprice op. 7 n. 2.
Anner Bylsma i Kenneth Slowik, violoncel. (3m).
NIELSEN: Simfonia n. 1, op. 7.
Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.: Myung-Whun Chung. (34m).
MILHAUD: Sonata per a violí i clavicèmbal, op. 257.
Charles Castleman. Barbara Harbach. (11m).
HAYDN: Missa in tempori belli "Paukenmesse", Hob. XXII:9.
Dorothea Röschmann. Elisabeth von Magnus. Herbert Lippert. Oliver Widmer. Cor Arnold Schönberg. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (40m).
BACH: Suite per a llaüt, BWV 997.
Göran Söllscher. (12m).
TIPPETT: Concert per a doble orquestra de corda.
Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (24m).

13.00 GRANS INTEGRALS
ELS QUARTETS DE CORDA DE MOZART
Quartet de corda n. 5, KV 158.
Quartet Italià. (16m).
Quartet de corda n. 6, KV 159.
Quartet Italià. (14m).
Quartet de corda n. 7, KV 160.
Quartet Italià. (12m).

14.00 MÚSICA DEL SEGLE XX
NANCARROW: Quartet de corda.
Quartet Kronos. (11m).
SCHNITTKE: Concert per a oboè, arpa i orquestra de corda.
Helen Jahren, oboè. Kjell Axel Lier, arpa. Nova Orquestra de Cambra d'Estocolm. Dir.: Lev Markiz. (17m).
STRAVINSKI: Sonata per a dos pianos.
Arthur Gold. Robert Fizdale. (10m).
MARTINU: Vuit madrigals per a veus mixtes.
Cor Mixt Kühn. Dir.: Pavel Kühn. (17m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA
HENSELT: Variacions de concert sobre un tema de "Robert le Diable" de Meyerbeer, op. 11.
Marc-André Hamelin, piano. Orquestra Simfònica Escocesa de la BBC. Dir.: Martyn Brabbins. (18m).
BEETHOVEN: Meeresstille und glückliche Fahrt (mar en calma i bon viatge), op. 112.
Corydon Singers. Corydon Orchestra. Dir.: Matthew Best. (8m).
MENDELSSOHN: Quintet de corda, op. 87.
Salvatore Accardo. Margaret Batjer. Toby Hoffman. Sylvie Gazeau. Gary Hoffman. (31m).
BLANCAFORT: Sonatina antiga.
Antoni Besses, piano. (20m).
SALIERI: Falstaff (Simfonia).
Orquestra de Cambra Salieri. Dir.: Tamás Pál. (4m).
RESPIGHI: Vitralls d'església.
Philharmonia Orchestra. Dir.: G. Simon. (26m).
ROSENMÜLLER: Suite n. 1.
Hespèrion XX. Dir.: Jordi Savall. (14m).
KORNGOLD: The Sea Hawk.
National Philharmonic Orchestra. Dir.: Charles Gerhardt. (16m).
BRAHMS: Sonata per a clarinet i piano n. 2, op. 120 n. 2.
Karl Leister. Jörg Demus. (19m).

18.00 ALMANAC
Un espai destinat a evocar i reviure els fets més representatius del passat musical. Guió i selecció de Carmina Malagarriga.

19.00 REPERTORI DE CONCERT
RAVEL: Valsos nobles i sentimentals.
Alícia de Larrocha. (15m).
WALDTEUFEL: Les Sirenes, vals op. 154.
Orquestra Filharmònica Eslovaca de Kosice. Dir.: Alfred Walter. (8m).
PROKOFIEV: Romeo i Julieta, Suite n. 2, op. 64, 3.
Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (32m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 LA MÚSICA A DEBAT
Programa a l'entorn de temes musicals d'interès, realitzat amb la col.laboració del Consell Català de la Música.
LA DANSA I L'ENSENYAMENT OBLIGATORI

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 TEMPORADA DE L'OBC
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 9 d'abril de 1999 a l'Auditori de Barcelona.
BEETHOVEN: Concert per a piano i orquestra n. 2, op. 19. Concert per a piano i orquestra n. 3, op. 37.
Concert per a piano i orquestra n. 4, op. 58.
Christian Zacharias. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Lawrence Foster.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA PER A COBLA

02.00 L'AUDIOVISUAL

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIMARTS, 13 D'ABRIL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
J.Ch.BACH: Simfonia en Re M op. 18 n. 4.
Acadèmia de Música antiga de Berlín. (10m).
XOSTAKOVITX: Quartet de corda n. 8, op. 110.
Quartet Borodin. (22m).
BEETHOVEN: Rondó a capriccio op. 129
Evgeny Kissin, piano. (5m).
PURCELL: Suite de "The Fairy Queen".
Le Concert des Nations. Dir.: Jordi Savall. (49m)
COPLAND: Cinc cançons de les "Cançons americanes antigues".
Marilyn Horne, mezzo. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Carl Davis. (12m).
CHOPIN: Sonata per a piano n. 2, op. 35 "Fúnebre".
Emil Guilels. (21m).
TELEMANN: Concert per a flauta de bec, corda i continu en Do M.
Frans Brüggen, flauta de bec. Concentus Musicus de Viena. Dir: Nikolaus Harnoncourt. (17m).
SAINT-SAENS: El Carnaval dels animals.
Ensemble Musique Oblique. (24m).

13.00 GRANS INTEGRALS
ELS QUARTETS DE CORDA DE MOZART
Quartet de corda n. 8, KV 168.
Quartet Italià. (16m).
Quartet de corda n. 9, KV 169.
Quartet Italià. (15m).
Quartet de corda n. 10, KV 170.
Quartet Italià. (17m).

14.00 MOMENTS LÍRICS
BIZET: La Jolie Fille de Perth. (Diverses àries i fragments).
June Anderson. Alfredo Kraus. Margarita Zimmermann. Cor de Ràdio França. Nouvel Orchestre Philharmonique. Dir.: Georges Prêtre. (25m).
BORODIN: El Príncep Igor, òpera. (Obertura i pròleg)
Ivan Petrov. Tatiana Tugarinova. Vladimir Atlantov. Arthur Eisen. Elena Obraztsova. Cors i Orquestra del Teatre Bolxoi de Moscou. Dir.: Marc Ermler. (29m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA
PIAZZOLLA: Història del Tango.
Patrick Gallois, flauta. Göran Söllscher, guitarra. (20m).
PAGANINI: Concert per a violí i orquestra n. 2, op. 7 "La Campanella".
Jean-Jacques Kantorow. Orquestra de Cambra Bernhard Thomas. Dir.: B. Thomas. (27m).
RODRIGO: A la busca del más allá.
Orquestra de la Ràdio de Berlín. Dir.: Hans-Dieter Baum. (15m).
GERSHWIN: "Somebody Loves Me", "Summertime" i "The Man I love".
Kiri Te Kanawa. The New Princess Theater Orchestra. Dir.: John Mc Glinn. (9m).
LINDPAINTNER: Simfonia concertant per a quintet de vent i orquestra op. 44.
Quintet de vent Aulos. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Stuttgart. Dir.: Bernhard Güller. (18m).
REGER: Una suite de ballet, op. 130.
Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Colin Davis. (19m).
VIVALDI: Concert per a fagot i orquestra n. 12, RV 499.
Daniel Smith. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Philip Ledger. (8m).
SIBELIUS: Simfonia n. 4.
Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: James Levine. (38m).

18.00 GRANS INTÈRPRETS
ANDRÉS SEGOVIA
PONCE: Sonata clàssica.
Andrés Segovia, guitarra. (16m).
CASTELNUOVO-TEDESCO: Quintet per a guitarra i corda, op. 143.
Andrés Segovia, guitarra. Membres del Quintet Chigiano. (23m).
DIVERSOS AUTORS: Peces per a guitarra.
Andrés Segovia, guitarra. (17m).

19.00 REPERTORI DE CONCERT
SCHUBERT: Quintet op. 163, D 956.
Yo-Yo Ma, violoncel. Quartet de Cleveland. (55m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 PERFILS
Raimon Colomer conversa amb un compositor al voltant de la seva obra.

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 NOUS INTÈRPRETS

02.00 SELECCIÓ DE JAZZ

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIMECRES, 14 D'ABRIL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
BRITTEN: Suite MontjuÏc, op. 9.
Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Steuart Bedford. (13m).
FAURE: Quintet n. 2, op. 115.
Jean Hubeau, piano. Quatuor Via Nova. (31m).
MONN: Concert per a violí i orquestra en Si b M.
Thomas Füri, violí. Camerata Bern. Dir.: Thomas Füri. (16m).
BEETHOVEN: Sonata per a piano n. 7, Op. 10 n. 3.
Daniel Barenboim. (26m).
JANACEK: Missa Glagolítica.
Eva Urbanova, soprano. Marta Benackova, mezzo. Vladimir Bogachov, tenor. Richard Novak, baix. Thomas Trotter, orgue. Cor Filharmònic Eslovac. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Riccardo Chailly. (40m).
BACH: Concert de Brandenburg n. 2, BWV 1047.
Il Giardino Armonico. Dir.: Giovanni Antonini. (11m).
LLOBET: Plany.
Carles Trepat, guitarra. (4m).
REVUELTAS: Música para charlar.
Orquestra Filharmònica de la Ciutat de Mèxic. Dir.: Enrique Bátiz. (19m).

13.00 GRANS INTEGRALS
ELS QUARTETS DE CORDA DE MOZART
Quartet de corda n. 11, KV 171.
Quartet Italià. (17m).
Quartet de corda n. 12, KV 172.
Quartet Ita15.00
PUGNANI: Quintet n. 2.
Ensemble L'Astrée. (14m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA
TURINA: Mujeres de Sevilla, op. 89.
Antonio Soria, piano. (14m).
WAGNER: Tristany i Isolda, preludi i mort d'amor.
Orquestra Filharmònica de Munic. Dir.: Sergiu Celibidache. (21m).
HÄNDEL: Concert per a arpa i orquestra de cambra, op. 4 n. 6.
Suzana Klincharova. Solistes de Sofia. Dir.: Emil Tabakov. (16m).
SMETANA: Tábor. Poema simfònic del cicle "La meva pàtria".
Orquestra Filharmònica de Viena. Dir: James Levine. (13m).
BOISMORTIER: Suite per a flauta de bec, llaüt i viola de gamba, op. 35 n. 6.
Bernhard Böhm. Jürgen Hübscher. Achim Weigel. (11m).
PUGNANI: Quintet n. 2.
Ensemble L'Astrée. (14m).
XOSTAKOVITX: Suite de "Hamlet" op. 116.
Orquestra Simfònica de la Ràdio de Bèlgica. Dir: José Serebrier. (30m).
SAUGUET: Les Forains, ballet.
Orquestra dels Concerts Lamoreux. Dir: Henri Sauguet. (27m).
CLEMENTI: Sonata per a piano op. 25 n. 6.
Donatella Failoni. (10m).

18.00 PRIMERA VEU
Un espai per conèixer els músics d'ara.

19.00 REPERTORI DE CONCERT
DEBUSSY: Suite bergamasque.
Michel Béroff, piano. (15m).
ROSSINI: L'Italiana in Algeri, obertura.
National Philarmonic Orchestra. Dir: Riccardo Chailly. (8m).
MOZART: Concert per a piano i orquestra n. 20, KV 466.
Orquestra de Cambra Anglesa. Dir. i solista: Georg Solti. (32m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 TEMPS D'HOMENATGE
RICHARD STRAUSS: 50 ANIVERSARI
Les entremaliadures de Till Eulenspiegel, op. 28.
Orquestra de Cleveland. Dir.: Lorin Maazel. (15m).
Noies flors, lieder op. 22.
Edita Gruberova, soprano. Erik Werba, piano. (10m).

20.45 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DES DEL PALAU DE LA MÚSICA CATALANA
Temporada del Gran Teatre del Liceu, Anna María Sánchez, soprano. Dolora Zajick, mezzosoprano. Cor i Orquestra del Gran Teatre del Liceu. Dir.: Antonello Allemandi. Obres de Gluck, Donizetti, Rossini, Wagner, Mussorgski, Txaikovski i Verdi, entre d'altres.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 TEMPORADA D'ÒPERA

03.30 GRANS INTEGRALS
Emès dilluns.

05.00 CAPSA DE MÚSICA

DIJOUS, 15 D'ABRIL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
RUSSO: Street Music, un concert de blues.
Corky Siegel, harmònica i piano. Orquestra Simfònica de San Francisco. Dir.: Seiji Ozawa. (32m).
MENDELSSOHN: Quatre lieder per a quatre veus d'home, op. 75 "El caminant alegre", "Serenata nocturna", "Cançó del beure", "Cançó de comiat".
Die Singphoniker. (10m).
DVORAK: Simfonia n. 7, op 70.
Orquestra del Royal Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (39m).
SCHUBERT: 6 Moments musicals, D 780.
Alfred Brendel, piano. (28m).
RAMEAU: Suite de l'òpera-ballet "Les Fêtes d'Hébé".
Orquestra del Segle XVIII. Dir.: Frans Brüggen. (34m).
HAYDN: Recollection.
James Griffett, tenor. Bradford Tracey, fortepiano. (6m).
DUKÁS: L'aprenent de bruixot, scherzo a partir d'una balada de Goethe.
Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir: James Levine. (11m).

13.00 GRANS INTEGRALS
ELS QUARTETS DE CORDA DE MOZART
Quartet de corda en Sol M, KV 387.
Quartet Melos. (28m).
Quartet de corda en re m, KV 421.
Quartet Melos. (27m).

14.00 MÚSICA ANTIGA
FALCONIERI: 2 peces instrumentals.
Musicalische Compagney. (11m).
MUSICA PER ALS CAVALLERS DEL GARTER.
Gothic voices. Dir.: Christopher Page. (21m).
FRESCOBALDI: Arie musicale, n. 13 a 23 (primer llibre).
Concerto Italiano. Dir.: Rinaldo Alessandrini. (19m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA
GRUP DELS SIS: Les Mariés de la Tour Eiffel.
Philharmonia Orchestra. Dir.: Geoffrey Simon. (21m).
BEETHOVEN: Quartet de corda op. 131.
Quartet de Cleveland. (39m)
SCHUMANN: Concert sense orquestra (Sonata n. 3), op. 14.
Karl Engel, piano. (22m).
J.M.BACH: Halt was du hast, motet.
Capella Sancti Michaelis. Ricercar Consort. Dir.: Erik Van Nevel. (6m).
SUPPE: Obertura "Poeta i Camperol".
Orquestra Simfònica del Festival. Dir.: Louis Bertrand. (10m).
BERNSTEIN: Divertimento per a orquestra.
Orquestra Filharmònica d'Israel. Dir. Leonard Bernstein. (15m).
HUMMEL: Gran serenata n. 1 per a guitarra, piano, violí, clarinet i fagot, op. 63.
Consortium Classicum. (17m).
ELGAR: Cockaigne, obertura de concert op. 40.
Philharmonia Orchestra. Dir.: John Barbirolli. (15m).
TORELLI: Dues sonates a 5 per a trompeta i corda, TV 3 i TV 7.
Wynton Marsalis. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Raymond Leppard. (11m).

18.00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.

19.00 REPERTORI DE CONCERT
BORODIN: A les estepes de l'Àsia Central.
Orquestra Filharmònica Samara. Dir.: Samuel Friedmann. (8m).
SATIE: Gymnopédies núms: 1, 2, 3.
Pascal Rogé. (8m).
SUPPE: Cavalleria Lleugera. (Obertura).
Orquestra Simfònica del Festival. Dir.: Louis Bertrand. (8m).
MOZART: La flauta màgica, KV 620. (2 àries).
José van Dam, barítion. Ensemble Orchestral de Paris. Dir: Jean-Pierre Wallez. (8m).
J.(II) STRAUSS: Obertura d'El baró gitano.
Orquestra de Ràdio Munic. Dir.: Willi Boskovsky. (8m).
DVORAK: Rapsòdies eslaves n. 2, op. 45.
Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Václav Neumann. (13m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 "A LA MANERA DE...."
Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA DEL SEGLE XX

02.00 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dilluns.

03.00 GRANS INTEGRALS
Emès el dimarts.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIVENDRES, 16 D'ABRIL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
HOLST: Suite St. Paul, op. 29 n. 2.
City of London Sinfonia. Dir.: Richard Hickox. (13m).
BRAHMS: Liebeslieder-Walzer, op. 52.
Teresa Shaw, mezzo-soprano. Philip Salmon, tenor. Robert Levin i John Perry, piano. Cor Monteverdi. Dir.: John Eliot Gardiner. (21m).
BACH: Primers sis contrapunts de "L'art de la fuga", BWV 1080. (Versió per a quartet de corda).
András Keller, János Pilz, violins. Zoltás Gál, viola. Otto Kertész, violoncel. (19m).
BARRIOS MANGORE: 6 peces per a guitarra.
Eliot Fisk. (22m).
BARTOK: Concert per orquestra.
Orquestra del Festival de Budapest. Dir.: Ivan Fischer. (35m).
DOWLAND: "Come again, sweet love" i "I saw my lady weep", dues cançons.
Alfred Deller, contratenor. Robert Spencer, llaüt. (6m).
SCHUMANN: Trio amb piano n. 2, op. 80.
Trio Beaux Arts. (29m).
MONTSALVATGE: Viatge a la lluna.
Joan Manuel Serrat, narrador. Orquestra Simfònica de Barcelona i nacional de Catalunya. Dir.: Salvador Brotons. (17m).

13.00 GRANS INTEGRALS
ELS QUARTETS DE CORDA DE MOZART
Quartet de corda en Mi b M, KV 428.
Quartet Melos. (28m).
Quartet de corda en Si b M, KV 458 "La Cacera".
Quartet Melos. (24m).

14.00 MÚSICS DE CATALUNYA
LA VOLTA AL MÓN AMB 80 INSTRUMENTS DE PERCUSSIÓ.
Carles Lobo, narrador i saxo. Jordi Vilaprinyó, teclats. Percussions de Barcelona. (38m).
R.STRAUSS: "Es ist kein Laut zu vernehmen",ària de l'òpera Salomé.
Montserrat Caballé. Orquestra Nacional de França. Dir.: Leonard Bernstein. (17m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 EL DIA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 93 202 35 35.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.10 EL DIA DE L'OIENT
Continuació del programa.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSIQUES DEL MÓN

02.00 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dimarts.

03.00 GRANS INTEGRALS
Emès el dimecres.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DISSABTE, 17 D'ABRIL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA PER A COBLA
CAMP: Coratge.
Albert Guinovart, piano. Cobla Mediterrània. Dir.: Jesús Ventura. (7m).
TOLDRÀ: Sol ixent. Camperola, sardanes.
Cobla Sant Jordi. Dir.: Jordi León. (8m).
ARISA/GENER: Montgrí blues.
Cobla Montgrins. Santi Arisa i Lakatans. Dir.: Martí Camós. (8m).
MORERA: L'Empordà, sardana.
La Principal de la Bisbal. Dir.: Ricard Viladesau. (4m).
OLTRA: Glossa Andorrana, glossa per a cobla.
Cobla Montgrins. (4m).
SADERRA: La miren i fa sol.
Cobla Ciutat de Girona. (4m).
CARBONELL: El silenci del bosc.
Cobla Selvatana. Dir.: Joan Lluís Moraleda. (9m).

10.00 AGENDA MUSICAL

10.05 PENTAGRAMA
Repetició del programa emès el dijous.

11.00 EL DIA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 93 202 35 35.

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 EL DIA DE L'OIENT
Continuació del programa.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 L'ÀUDIOVISUAL
Un programa d'Àlex Gorina.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 GRANS OBRES
DELIBES: Coppélia, ballet. (Arrnj. de Antonio de Almeida)
Vasko Vassilev, violí. Anton Kholodenko, viola. Orquestra de l'Òpera de Lió. Dir.: Kent Nagano. (99m).

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec de Maró Jané.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA ANTIGA

02.00 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dimecres.

03.00 GRANS INTEGRALS
Emès el dijous..

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIUMENGE, 18 D'ABRIL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA RELIGIOSA
SALIERI: Missa de l'Emperador.
Cor de Nois de St. Florian. Orquestra Simfònica de Leonding. Dir.: Uwe Christian Harrer. (28m).
PURCELL: My song shall be alway, anthem Z 31.
Solistes vocals. Cor del New College d'Oxford. The King's Consort. Dir.: Robert King. (15m).
CASALS: Recordare Virgo Mater. Oració a la Verge de Montserrat.
Escolania de Montserrat. Dir.: Ireneu Segarra. (6m).
MOZART: Requiem, KV 626.
Barbara Bonney. Anne Sofie von Otter. Hans Peter Blochwitz. Willard White. Cor Monteverdi. Solistes Barrocs Anglesos. Dir.: John Eliot Gardiner. (49m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 AGENDA MUSICAL

12.35 APERITIU MUSICAL

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15.08 "A LA MANERA DE...."
Repetició del programa emès el dijous al vespre.

17.10 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA
MASSENET: Manon, òpera en cinc actes i sis escenes.
Ileana Cotrubas. Alfredo Kraus. Gino Quilico. José Van Dam. Cor i Orquestra del Capitoli de Tolosa. Dir.: Michel Plasson. (154m).

20.10 SELECCIÓ DE JAZZ
Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.10 AGENDA MUSICAL

21.45 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DES DEL PALAU DE LA MÚSICA CATALANA
DONIZETTI: LInda de Chamounix, òpera semiseria en tres actes.
Edita Gruberova. Carmen Oprisanu. Josep Bros. Carlos Álvarez. Enric Serra. Cor i Orquestra del Gran Teatre del Liceu. Dir.: Otdrej Lenard.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICS DE CATALUNYA

02.00 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dijous.

03.00 GRANS INTEGRALS
Emès el divendres.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DILLUNS, 19 D'ABRIL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
HAYDN: Simfonia n. 94 "La sorpresa".

La Petite Bande. Dir.: Sigiswald Kuijken. (23m).
TARREGA: Gran Jota.
David Russell, guitarra. (12m).
KODALY: Suite "Háry János".
James Earl Barnes, címbalon. Orquestra Simfònica de Montreal. Dir.: Charles Dutoit. (24m).
BEETHOVEN: Trio en Mib M, op. 38 (a partir del septet op. 20).
Trio Beaux Arts. (43m).
PURCELL: Rejoice in the Lord alway, anthem Z 49.
Tessa Bonner, Patrizia Kwella, Kai Wessel, Paul Agnew, William Kendall, Peter Kooy. Collegium Vocale. Dir.: Philippe Herreweghe. (8m).
XOSTAKOVITX: Preludis i fugues op. 87, (n. 7 a n. 10).
Tatiana Nikolayeva. (23m).
HANDEL: Música aquàtica, suite n. 1.
Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (27m).

13.00 GRANS INTEGRALS

ELS QUARTETS DE CORDA DE MOZART
Quartet de corda, KV 464.
Quartet Ysaye. (32m).
MOZART: Quartet de corda KV 465 "Dissonàncies".
Quartet Alban Berg. (29m).

14.00 MÚSICA DEL SEGLE XX

BERG: Tres peces per a orquestra, Op. 6. (Versió revisada, 1929).
Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (21m).
PENDERECKI: Quartet de corda.
Quartet LaSalle (7m).
BRITTEN: The Golden Vanity, Op. 78.
Benjamin Britten, piano. Cor de nens de Wandsworth. Dir.: Russell Burgess. (17m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

CHOPIN: Les Sílfides, suite de ballet (orquestració de Roy Douglas).
Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín. Dir: Heinz Fricke. (29m).
ABEL: Simfonia n. 2 en Si b M. Cantilena. Dir.: Arian Shepherd. (8m).
VIEUXTEMPS: Fulls d'album op. 40.
Philippe Koch, violí. Luc Devos, piano. (8m).
TURINA: Concert sense orquestra, op. 88.
Albert Guinovart, piano. (11m).
FIORILLO: Simfonia Concertant per a dos oboès i orquestra en Fa M.
Anthony Camden, Julia Girdwood. City of London Sinfonia. Dir.: Nicholas Ward. (19m).
BERLIOZ: El Rei Lear, obertura op. 4.
Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Colin Davis. (16m).
VAUGHAN WILLIAMS: On Wenlock Edge.
Robert Tear, tenor. Orquestra Simfònica de la Ciutat de Birmingham. Dir.: Simon Rattle. (21m).
RAMEAU: 4 peces de l'Opera-ballet "Pigmalió" (adaptació de Balbastre).
Kenneth Gilbert, clavecí. (10m).
BRAHMS: Concert per a violí, violoncel i orquestra, op. 102.
Itzhak Perlman, Yo-Yo Ma. Orquestra Simfònica de Xicago. Dir.: Daniel Barenboim. (32m).

18.00 ALMANAC

Un espai destinat a evocar i reviure els fets més representatius del passat musical. Guió i selecció de Carmina Malagarriga.

19.00 REPERTORI DE CONCERT

HANDEL: Música per als Reials Focs Artificials.
Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (17m).
SATIE: Cinc Nocturns.
Pascal Rogé. (13m).
BACARISSE: Concertino per a guitarra i orquestra, op. 72.
Narciso Yepes, guitarra. Orquestra Filharmònica d'Espanya. Dir.: R. Frühbeck de Burgos. (23m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 LA MÚSICA A DEBAT

Programa a l'entorn de temes musicals d'interès, realitzat amb la col.laboració del Consell Català de la Música.
ELS ESBARTS DANSAIRES

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 TEMPORADA DE L'OBC

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 16 d'abril de 1999 a l'Auditori de Barcelona.
MÚSICA DE CINEMA.
Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Lalo Schiffrin.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA PER A COBLA

02.00 L'AUDIOVISUAL

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIMARTS, 20 D'ABRIL DE 1999

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

RAKHMANINOV: Rapsòdia sobre un tema de Paganini.
Vladímir Ashkenazy. Philarmonia Orchestra. Dir.: B. Haitink. (25m).
MONTEVERDI: Laudate pueri, salm.
Gabrieli Consort & Players. Dir.: Paul McCreesh. (7m).
SIBELIUS: Concert per a violí i orquestra op. 47 (primer enregistrament mundial de la versió original 1903/04).
Leonidas Kavakos. Orquestra Simfònica de Lahti. Dir.: Osmo Vänskä. (39m).
LISZT: Somni d'amor n. 3 (versió per a arpa).
Jutta Zoff, arpa. (5m).
MOZART: Simfonia n. 40, KV 550 (segona versió).
The Academy of Ancient Music. Dir: Christopher Hogwood i Jaap Schröder. (36m).
FAURE: Quatre cançons op. 39.
Gérard Souzay, barítion (op. 39, n. 1). Elly Amelling, soprano (op. 39, n. 2, 3, 4). Dalton Baldwin, piano. (9m).
BARTOK: Música per a corda, percussió i celesta.
Orquestra de l'Estat Hongarès. Dir.: Adam Fischer. (32m).
BACH: Fantasia i Fuga, BWV 906.
Glenn Gould, piano. (7m).

13.00 GRANS INTEGRALS

ELS QUARTETS DE CORDA DE MOZART
Quartet de corda, KV 499.
Quartet Festetics. (34m).
Adagio i Fuga KV 546.
Quartet Italià. (9m).

14.00 MOMENTS LÍRICS

SERRANO: Moros y cristianos.
Ana María Iriarte. Carlos Munguia. Cors Cantors de Madrid. Orquestra Simfònica. Dir.: Ataulfo Argenta. (24m).
VERDI: "Madre, non dormi?". Escena II de l'Acte IV d'Il Trovatore.
Joan Sutherland. Marilyn Horne. Luciano Pavarotti. Jake Gardner. Orquestra de l'Opera de Nova York. Dir: Richard Bonynge. (18m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

SAINT-SAENS: Suite Algeriana, op. 60.
Orquestra Simfònica de Londres. Dir: Yondani Butt. (21m).
BACH: Sonata per a viola da gamba i clavecí n. 1, BWV 1027.
Yo-Yo Ma, violoncel. Kenneth Cooper, clavecí. (13m).
CASELLA: Scarlattiana. Suite per a piano i petita orquestra.
Marisa Tanzini. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín. Dir.: G. Albrecht. (28m).
BRUCKNER: Os justi.
Cors i membres de l'orquestra Musica Sacra. Dir.: Richard Westenburg. (4m).
BUSONI: Introducció i elegia, per a clarinet, dos violins, viola i violoncel.
Dieter Klöcker, clarinet. Consortium Classicum. (9m).
BALAKIREV: Simfonia n. 2.
The Philharmonia. Dir.: Ievgeny Svetlanov. (37m).
BLAVET: Sonata Seconda.
Barthold Kuijken, Wieland Kuijken, Robert Kohnen. (11m).
BLOW: "The glorious day is come", oda a Santa Cecília.
Suzie Le Blanc, Joseph Cornwell, Michael Chance, Jozic Koc. The Parley of Instruments. The Playford Consort. Dir.: Peter Holman i Richard Wistreich. (31m).

18.00 GRANS INTÈRPRETS

ANDRÉS SEGOVIA
SEGOVIA i DUARTE: Arranjaments per a guitarra d'obres de Weiss, Benda, Bach i Scarlatti.
Andrés Segovia. (23m).
SEGOVIA: Quatre obres.
Eliot Fisk, guitarra. (10m).
DIVERSOS AUTORS: Lauro, Llobet, Sor, Luis de Milán i Händel.
Andrés Segovia. (17).

19.00 REPERTORI DE CONCERT

SCHUMANN: Carnaval de Viena, op. 26.
Karl Engel, piano. (23m).
SIBELIUS: Simfonia n. 7 op. 105.
Orquestra Simfònica de Londres. Collin Davis. (23m)
BACH: Toccata i fuga en re m, BWV 565.
Wolfgang Kreuzhuber, orgue. (9m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 PERFILS

Raimon Colomer conversa amb un compositor al voltant de la seva obra.

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 NOUS INTÈRPRETS

02.00 SELECCIÓ DE JAZZ

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIMECRES, 21 D'ABRIL DE 1999

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

MOZART: Concert per a clarinet i orquestra, KV 622.
Franklin Cohen, clarinet. Orquestra de Cleveland. Dir.: Christoph von Dohnányi. (30m).
SMETANA: Quartet de corda n. 1 "De la meva vida".
Quartet Takács. (26m).
MAHLER: Kindertotenlieder (Lieder pels infants morts).
Kirsten Flagstad. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Adrian Boult. (29m).
TELEMANN: Obertura en Re M, de Darmstadt, TWV:D15.
Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (21m).
MONTSALVATGE: Tres divertiments.
Alícia de Larrocha, piano. (7m).
SCHMELZER: Sonata I a 8.
Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (4m).
Pipi Langstrump-potpurri.
Real Group. (7m).
BDJ00258
SCHUMANN: Simfonia n. 1, Op. 38. "Primavera".
Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Rafael Kubelik. (36m).

13.00 GRANS INTEGRALS

ELS QUARTETS DE CORDA DE MOZART
Quartet de corda, KV 589.
Quartet Hagen. (24m).
Quartet de corda, KV 590.
Quartet Hagen. (27m).
14.00 MÚSIQUES DEL MÓN
Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.

14.00 MÚSIQUES DEL MÓN

Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

ROSSINI: Obertura de "Semíramis".
Orquestra Simfònica de Budapest. Dir.: Adám Fischer. (12m).
YSAYE: Variacions per a dos pianos, op. 10.
Daniel Blumenthal. Jean-Claude Vanden Eynden. (16m).
GERSHWIN: Has Anyone Seen Joe.
Barbara Hendricks, soprano. Katia i Marielle Labèque, duet de pianos. (12m).
CHABRIER: Sujte pastorale.
Orquestra de l'Úlster. Dir.: Yan Pascal Tortelier. (19m).
BUXTEHUDE: Sonata per a violí, viola de gamba i baix continu op. 2 n. 3.
The Boston Museum Trio. (11m).
SCHÖNBERG: Cinc peces per a orquestra, op. 16.
Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Robert Craft. (17m).
BOCCHERINI: Quintet amb guitarra n. 2, G 466.
José Luis Lopategui. Quartet Moyzes. (20m).
BERLIOZ: Tristia, op. 18.
Cor John Alldis. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Colin Davis. (22m).
LISZT: Sonata per a piano en Si m.
Cécile Ousset, piano. (29m).

18.00 PRIMERA VEU

Un espai per conèixer els músics d'ara.

19.00 REPERTORI DE CONCERT

WALDTEUFEL: Très jolie, vals op. 159.
Orquestra Filharmònica Eslovaca de Kosice. Dir.: Alfred Walter. (9m).
SAINT-SAENS: Introducció i rondó capriccioso, op. 28, per a violí i orquestra.
Henryk Szeryng. Orquestra Nacional de l'òpera de Monte-Carlo. Dir.: Edouard van Remoortel. (9m).
KHATXATURIAN: Adagio de Spartacus.
Orquestra Kirov. Dir.: Valery Gergiev. (9m).
MOZART: Concert per a piano i orquestra n. 21, KV 467.
Radu Lupu. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Uri Segal. (28m).

20.13 TEMPS D'HOMENATGE

RICHARD STRAUSS: 50 ANIVERSARI
Simfonia domèstica, op. 53.
Orquestra Nacional Escocesa. Dir: Neme Järvi. (42m).
Lieder selectes.
Lucia Popp, soprano. Wolfgang Sawallisch, piano. (28m).
Concert per a oboè en Re M.
Heinz Holliger. Orquestra de Cambra d'Europa. Dir.: Heinz Holliger. (26m).
Morgen, op. 27, n. 4.
Margaret Price. Wolfgang Sawallisch. (4m).

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 TEMPORADA D'ÒPERA

03.30 GRANS INTEGRALS

Emès dilluns.

05.00 CAPSA DE MÚSICA

DIJOUS, 22 D'ABRIL DE 1999

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

ARRIAGA: Simfonia en Re (versió original).
Le Concert des Nacions. Dir.: Jordi Savall. (29m).
BERLIOZ: Nits d'estiu, sis melodies op. 7.
Brigitte Balleys, mezzosoprano. Orquestra dels Champs Elysées. Dir.: Philippe Herreweghe. (30m).
JENKINS: Pavana n. 2.
Hespèrion XX. (6m).
SCHUBERT: Quintet amb piano op. 114, D 667, "La truita".
Alfred Brendel, piano. James van Demark, contrabaix. Quartet de Cleveland. (38m).
LAURO: Quatre valsos veneçolans.
Diego Blanco, guitarra. (7m).
PLEYEL: Concert per a violoncel i orquestra en Do M, B. 106.
Ivan Monighetti. Akademie für Alte Musik Berlin. (22m).
SCHÖNBERG: Friede auf Erdern (Pau a la terra) per a cor mixt a cappella, op. 13.
Cor simfònic de Tòkio. Dir.: Hirofumi Misawa. (8m).
BEETHOVEN: Sonata per a piano n. 8, op. 13, "Patètica".
Claudio Arrau. (20m).

13.00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA ORQUESTRAL DE MAX BRUCH
Concert per a violí i orquestra n. 1, op. 26.
Itzhak Perlman. Orquestra del Concertgebouw. Dir.: Bernard Haitink. (24m).
Simfonia n. 1, op. 28.
Orquestra Filharmònica Gürzenich de Colònia. Dir.: James Conlon. (29m).

14.00 MÚSICA ANTIGA

BANCHIERI: Il Zabaione musicale (Milan 1603)
Cor de la Ràdio Suïssa, Lugano. Sonatori de la Gioiosa Marca, Treviso. Dir.: Diego Fasolis. (27m).
GUERRERO: Motet Maria Magdalena.
Musica Reservata de Barcelona. Dir.: Jean-Marc Andrieu. (7m).
PRAETORIUS: Wie schön leuchtet.
Cor del Trinity College, Cambridge. Dir.: Richard Marlow. (11m).
GUERAU: Canario. Marionas.
Hopkinson Smith, guitarra barroca. (11m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

D'INDY: Souvenirs, op. 62.
Orquestra Filharmònica d'Estrasbourg. Dir.: Theodor Guschlbauer. (20m).
CIMAROSA: Concertante per a flauta, oboè i orquestra en Sol M.
Aurèle Nicolet, flauta. Heinz Holliger, oboè. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir: Kenneth Sillito. (17m).
DVORAK: Simfonia n. 3, op. 10.
Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Witold Rowicki. (35m).
BLANCAFORT: Homenatge a Chaplin.
Antoni Besses, piano. (5m).
ZELENKA: Sonata per a dos oboès, fagot i b.c. n. 5, Z 181 - 5.
Frantisek Kimel i Jirí Mihule, oboès. Jirí Seidel, fagot. Frantisek Host, violoncel. Vít Mach, contrabaix. Frantisek Xaver Thuri, clavecí. (17m).
WOLF: Scherzo i Final.
Orquestra de París. Dir.: Daniel Barenboim. (15m).
VERDI: Stiffelio, obertura.
Orquestra Filharmònica della Scala. Dir.: Riccardo Muti. (10m).
CHAMINADE: Lolita, op. 54.
Eric Parkin, piano. (3m).
J.V.STAMITZ: Concert per a trompeta en Re M.
H. Hardenberger. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (16m).
VILLA-LOBOS: Cinc preludis.
Eduardo Fernández, guitarra. (20m).

18.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.

19.00 REPERTORI DE CONCERT

ROSSINI: La Cenerentola, obertura.
Orquestra de la Royal Opera House, Covent Garden. Dir.: Carlo Rizzi. (9m).
HAYDN: Simfonia concertant per a violí, violoncel, oboè, fagot i orquestra, n. 105.
Orquestra de Cambra d'Europa. Dir.: Claudio Abbado. (21m).
VILLA-LOBOS: Bachianes brasileres n. 5.
Barbara Hendricks, soprano. Eldon Fox, violoncel. Royal Philarmonic Orchestra. Dir: Enrique Batiz. (10m).
ELGAR: 2 marxes militars de Pompa i Circumstància, op. 39.
Orquestra Simfònica de la BBC. Dir: Leonard Bernstein. (12m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 "A LA MANERA DE...."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA DEL SEGLE XX

02.00 REPERTORI DE CONCERT

Emès el dilluns.

03.00 GRANS INTEGRALS

Emès el dimarts.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIVENDRES, 23 D'ABRIL DE 1999

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
TXAIKOVSKI: Obertura 1812, op.49.
Orquestra Simfònica de Xicago. Dir.: Georg Solti. (14m).
HAYDN: Quartet de corda op. 20 n. 1, Hob. III:31.
Quartet Hagen. (17m).
FALLA: El sombrero de tres picos, primera suite.
Orquestra Ciutat de Granada. Dir.: Josep Pons. (15m).
MENDELSSOHN: Simfonia n. 4, Op. 90. "Italiana".
Orquestra de la Gewandhaus de Leipzig. Dir.: Kurt Masur. (30m).
DURUFLE: Rèquiem, op. 9
Cecilia Bartoli, mezzo. Bryn Terfel, baix barítion. Cor i orquestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia. Dir.: Myung-Whun Chung. (38m).
MENDELSSOHN: Simfonia n. 4, Op. 90. "Italiana".
Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: John Eliot Gardiner. (21m).
SCHUMANN: Bunte Blätter, op. 99.
Karl Engel. piano. (35m).
PENDERECKI: Concert per a viola i orquestra.
Stefan Kamasa. Orquestra Simfònica de la Ràdio Polonesa. Dir.: Antoni Wit. (20m).

13.00 GRANS INTEGRALS
LA MÚSICA ORQUESTRAL DE MAX BRUCH
Simfonia n. 2, op. 36.
Orquestra Filharmònica Gürzenich de Colònia. Dir.: James Conlon. (37m).
Romança per a violí i orquestra, op. 42.
Salvatore Accardo. Orquestra de la Gewandhaus de Leipzig. Dir.: Kurt Masur. (12m).

14.00 MÚSICS DE CATALUNYA
CASABLANCAS: Harmonies banals.
Jordi Codina, guitarra. Carles Santos, piano. Xavier Joaquín, percussió. (9m).
PUJOL: Sant Jordi triomfant, poema per a cor i cobla.
Cor Jove de l'Orfeó Català. Cobla Sant Jordi. Dir.: Conxita Garcia i Jordi León. (8m).
GRIEG: Suite Holberg.
Orquestra de Cambra del Palau de la Música Catalana. Dir.: Gonçal Comellas. (22m).
SORS: Fantasia elegíaca per a guitarra.
Eduardo Fernández. (16m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 EL DIA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 93 202 35 35.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.10 EL DIA DE L'OIENT
Continuació del programa.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSIQUES DEL MÓN

02.00 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dimarts.

03.00 GRANS INTEGRALS
Emès el dimecres.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DISSABTE, 24 D'ABRIL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA PER A COBLA
GIL I MEMBRADO: L'estudiant de Vic, suite programàtica.
Cobla La Principal de La Bisbal. Dir.: Francesc Cassú. (16m).
CASSÚ: De nit al Pont de Sant Agustí, sardana.
Cobla Principal de La Bisbal. (6m).
GLOSSES POPULARS CATALANES: Els fadrins de Sant Boi, La Pastoreta.
Ramón Pla, tenora. Cobla Barcelona. (6m).
GIL: "El salt de Ferrassó", "La font de la vena", sardanes.
Cobla Montgrins. (9m).
CANÇONS POPULARS CATALANES: Maria Assumpta, Riallera.
Cobla Sant Jordi. Dir.: Jordi León. (8m).

10.00 AGENDA MUSICAL

10.05 PENTAGRAMA
Repetició del programa emès el dijous.

11.00 EL DIA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 93 202 35 35.

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 EL DIA DE L'OIENT
Continuació del programa.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.45 TRNASMISSIÓ EN DIRECTE DES DEL PALAU DE LA MÚSICA CATALANA
Temporada del Gran Teatre del Liceu.
Edita Gruberova. Carmen Oprisanu. Josep Bros. Carlos Álvarez. Orquestra del Gran Teatre del Liceu. Dir.: Ondrej Lenard.
Obres de Donizetti, Mozart, Verdi, Strauss, entre d'altres.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec de Maró Jané.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA ANTIGA

02.00 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dimecres.

03.00 GRANS INTEGRALS
Emès el dijous..

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIUMENGE, 25 D'ABRIL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA RELIGIOSA
VIVALDI: Introduzione al Dixit, RV 636.
Margaret Marshall, soprano. John Alldis Choir. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Vittorio Negri. (6m).
BEETHOVEN: Missa en Do M.
Susan Dunn, soprano. Margarita Zimmermann, mezzo-soprano. Bruno Beccaria, tenor. Tom Krause, barítion. Cor de Cambra RIAS. Solistes del Cor de Cambra Ernst Senff. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín. Dir.: Riccardo Chailly. (45m).
BRUCKNER: Te Deum laudamus, WAB 45.
Pamela Coburn. Ingeborg Danz. Christian Elsner. Franz-Josep Selig. Gächinger Kantorei Stuttgart. Bach-Collegium Stuttgart. Dir.: Helmuth Rilling. (25m).
HUMMEL: Tantum Ergo (ar. de l'òpera Alceste, de Gluck).
The Westminster Oratorio Choir. The New Brunswick Chamber Orchestra. Dir.: John Eric Floreen. (4m).
FRANCK: Les Benaurances. (Setena benaurança).
Louise Lebrun. Jane Berbié. Nathalie Stutzmann. David Rendall. Marcel Vanaud. François Loup. Cor de Radio France. Nouvel Orchestre Philharmonique. Dir.: Armin Jordan. (15m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 AGENDA MUSICAL

12.35 APERITIU MUSICAL

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15.08 "A LA MANERA DE...."
Repetició del programa emès el dijous al vespre.

17.10 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA
MOZART: Mitridate Re di Ponto, òpera en tres actes.
Kolik Stanley. Meredith Zara. Edith Gabry. Brigitte Fassbaender. Ileana Cotrubas. Orquestra del Mozarteum de Salzburg. Dir.: Leopold Hager. (144m).

20.10 SELECCIÓ DE JAZZ
Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.10 AGENDA MUSICAL

22.15 CONCERT IMAGINARI
Guió i selecció: Carmina Malagarriga.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec de Maró Jané.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICS DE CATALUNYA

02.00 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dijous.

03.00 GRANS INTEGRALS
Emès el divendres.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DILLUNS, 26 D'ABRIL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
ELGAR: Variacions Enigma, op. 36.
Orquestra Filharmònica de Viena. Dir. Georg Solti. (32m).
SCHUBERT: Tres marxes militars, D 733.
Daniel Barenboim i Radu Lupu, piano. (15m).
HUMMEL: Quartet de corda op. 30 n. 1.
Quartet de corda Delmé. (25m).
BERLIOZ: Te Deum, op. 22.
Franco Tagliavini, tenor. Nicolas Kynaston, orgue. Cor de nens de la Wandsworth School. Cor i or-

questra simfònica de Londres. Dir.: Collin Davis. (52m).
VIVALDI: Concert op. 3 n. 3, RV 310. (per a violí).
Simon Standage, violí. The English Concert. Dir: Trevor Pinnock. (7m).
REGER: Sonata per a clarinet i piano, op. 49 n. 2.
Nikolaus Friedrich. Thomas Palm. (21m).
ARNOLD: Quatre danses escoceses, op. 59.
The Philharmonia. Dir.: Bryden Thomson. (8m).

13.00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA ORQUESTRAL DE MAX BRUCH
Concert per a violí i orquestra n. 2, op. 44.
Ingolf Turban. Orquestra Simfònica de Bamberg. Dir.: Lior Shambadal. (26m).
Fantasia escocesa per a violí i orquestra, Op. 46.
Jascha Heifetz. Nova Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Malcolm Sargent. (26m).

14.00 MÚSICA DEL SEGLE XX

WEILL: Suite de l'òpera de tres rals, arranjada per David Purser.
Philip Jones Brass Ensemble. (19m).
HONEGGER: Concert per a violoncel.
Michal Kanka. Orquestra Simfònica de la Ràdio Txeca a Praga. Dir.: Mario Klemens. (17m).
TAILLEFERRE: Suite burlesca.
Philippe Corre i Edouard Exerjean, piano a quatre mans. (6m).
LUTOSLAWSKI: Música fúnebre.
Orquestra Filharmònica Nacional a Varsòvia. Dir.: Witold Rowicki. (14m).
SCHÖNBERG: Oda a Napoleó Buonaparte, op. 41.
Quartet LaSalle. (16m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

RIMSKI-KORSAKOV: Simfonia n. 1, op. 1 (segona versió).
Orquestra Nacional de l'URSS. Dir. E. Svetlanov. (32m).
MOZART: Missa brevis KV 220 (196b) "Missa dels pardals"
Solistes vocals. Cor de la Catedral de Regensburg. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir: Rafael Kubelik. (18m).
MENDELSSOHN: Trio amb piano n. 1, op. 49.
Trio Grieg. (31m).
WOLF: Mörike - Lieder (sis lieder).
Dietrich Fischer-Dieskau, barítion. Gerald Moore, piano. (12m).
CASTELNUOVO-TEDESCO: Sonata en Re M.
Michael Tröster, guitarra. (16m).
C.Ph.E.BACH: Duo per a flauta i violí, Wq 140.
Hans-Martin Linde. Jaap Schröder. (10m).
BACH: Sonata per a oboè, clavecí i violoncel n. 1, BWV 525.
Heinz Holliger. Christiane Jaccottet. Thomas Demenga. (10m).
MONTSALVATGE: Concierto breve.
Leonel Morales, piano. Orquestra Simfònica de Madrid. Dir.: Antoni Ros Marbà. (25m).
LEONCAVALLO: Extractes de l'òpera "Pagliaci".
Mario del Monaco. Orquestra Simfònica de la Ràdio Japonesa. Dir: Giuseppe Morelli. (14m).

18.00 ALMANAC

Un espai destinat a evocar i reviure els fets més representatius del passat musical. Guió i selecció de Carmina Malagarriga.

19.00 REPERTORI DE CONCERT

JANACEK: Sinfonietta.
Orquestra Filharmònica de Brno. Dir.: Frantisek Jílek. (22m).
BOCCHERINI: Quintet amb guitarra n. 4 "Fandango".
Pepe Romero. Conjunt de Cambra de l'Academy of St. Martin-in-the-Fields. (17m).
BERLIOZ: Obertura de "Rei Lear".
Orquestra Nacional Escocesa. Dir: Alexander Gibson. (15m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 LA MÚSICA A DEBAT

Programa a l'entorn de temes musicals d'interès, realitzat amb la col.laboració del Consell Català de la Música.
TRADUCCIÓ DE TEXTOS MUSICALS

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 TEMPORADA DE L'OBC

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 23 d'abril de 1999 a l'Auditori de Barcelona.
BACH: Concert de Brandenburg n. 4, BWV 1049. BEETHOVEN: Concert per a piano i orquestra n. 1, op. 15. Concert per a piano i orquestra n. 5, op 73.
Christian Zacharias, piano. Salvador Martínez. Mònica Raga, flauta. David Ballesteros, violí. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Lawrence Foster.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA PER A COBLA

02.00 L'AUDIOVISUAL

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIMARTS, 27 D'ABRIL DE 1999

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

FAURE: Dolly, op. 56.
Philharmonia Orchestra. Dir.: Carlo Maria Giulini. (19m).
BRAHMS: Trio amb piano n. 1, op. 8.
Tamás Vásáry. Thomas Brandis. Ottomar Borwitzky. (37m).
KORNGOLD: Lied de Marietta "Glück, das mir verlieb", de l'òpera "Die Tote Stadt".
Barbara Hendricks, soprano. Orquestra de Filadèlfia. Dir.: Franz Welser-Möst. (5m)
XOSTAKOVITX: Simfonia n. 1, op. 10.
Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Mariss Jansons. (32m).
GIBBONS: Fantasies XII, V i II.
Jordi Savall. Christophe Coin. Sergi Casademunt. (9m).
CAPLET: Conte fantàstic, per a arpa i quartet de corda.
Laurence Cabel. Ensemble Musique Oblique. (17m).
BACH: Concert per a violí i corda, BWV 1042.
The Academy of Ancient Music. Solista i director: Andrew Manze. (16m).
DVORAK: Cançons d'amor op. 83.
Peter Schreier, tenor. Marián Lapsanski, piano. (15m).
COPLAND: Quiet city per a corn anglès, trompeta i corda.
Academy of St. Martin in the Fields. Dir.: Neville Marriner. (9m).

13.00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA ORQUESTRAL DE MAX BRUCH
Kol Nidrei per a viola i piano, op. 47.
Mischa Maisky, violoncel. Orquestra de París. Dir.: Symon Bychkov. (11m).
Simfonia n. 3, op. 51.
Orquestra de la Gewandhaus de Leipzig. Dir.: Kurt Masur. (32m).
Adagio appassionato per a violí i orquestra, op. 57.
Salvatore Accardo. Orquestra de la Gewandhaus de Leipzig. Dir.: Kurt Masur. (10m).

14.00 MOMENTS LÍRICS

MOZART: L'Oca del Cairo, dramma giocoso, KV 422 (extractes).
Dietrich Fischer-Dieskau. Edith Wiens. Peter Schreier. Douglas Johnson. Cor de la Ràdio de Berlín. Orquestra de Cambra Carl Philipp Emanuel Bach. Dir.: Peter Schreier. (44m).
EXTRACTES D'OPERETA
M.Hill Smith, soprano. P. Morrison, barítion. The Chandos Concert Orchestra. The Ambrosian Singers. Dir.: Stuart Barry. (11m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

SPOHR: Concert per a clarinet i orquestra n. 2, op. 57.
Karl Leister. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Stuttgart. Dir: Rafael Frühbeck de Burgos. (25m).
BOELY: Quartet de corda op. 2, n. 1.
Trio de corda de París. Edouard Popa. (19m).
RIGHINI: Concert per a oboè i orquestra en Do M.
Anthony Camden. City of London Sinfonia. Dir.: Nicholas Ward. (4m).
GRANADOS: Elegia eterna.
Montserrat Caballe, soprano. Resa Sabater, piano. (6m).
VIVALDI: Les quatre estacions, op. 8.
L'Europa Galante. Dir.: Fabio Biondi. (41m).
STRAVINSKI: El Rei de les estrelles.
Cor i Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín. Dir: Riccardo Chailly. (5m).
PONCE: Sonatina meridional.
Michael Tröster, guitarra. (9m).
HAYDN: La tria d'un director d'orquestra, Cantata Hob. XXI-Va: 11.
Katalin Szókefalvi-Nagy, soprano. Klara Takács, mezzo-soprano. Atilla Fülöp, tenor. János Sebestyén, clavecí. Cor Madrigal de Budapest. Orquestra de l'Estat Hongarès. Dir: Ferenc Szekeres. (28m).
R.STRAUSS: El cavaller de la rosa, valsos op. 59.
Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (20m).

18.00 GRANS INTÈRPRETS

ANDRÉS SEGOVIA
TURINA: Fandanguillo.
Andrés Segovia, guitarra. (enregistrament històric). (4m).
PONCE: Concierto del Sur.
Andrés Segovia, guitarra. Orquestra Simfònica de l'Aire. Dir: Enrique Jordá. (25m).
GRANADOS: Dansa espanyola n. 5 i n. 10.
Andrés Segovia, guitarra. (enregistrament històric). (9m).
SORS: Andante i Largo en do m. Minuets en Do M, en La M i en Do M.
Andrés Segovia, guitarra. (13m).

19.00 REPERTORI DE CONCERT

TXAIKOVSKI: Capricci italià, op. 45.
Orquestra Estatal de Dresden. Dir: Neville Marriner. (15m).
LISZT: Sis consolacions, S 172.
Leslie Howard, piano. (15m).
BIZET: Carmen, Suite n. 2.
Orquestra Filharmònica de la ciutat de Mèxic. Dir.: Enrique Bátiz. (23m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 PERFILS

Raimon Colomer conversa amb un compositor al voltant de la seva obra.

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 NOUS INTÈRPRETS

02.00 SELECCIÓ DE JAZZ

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIMECRES, 28 D'ABRIL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
TXAIKOVSKI: El Llac dels Cignes, Suite.
Orquestra Simfònica de Xicago. Dir.: Georg Solti. (27m).
BACH: Suite per a violoncel n. 2, BWV 1008.
Mstislav Rostropovitx. (21m).
MOZART: Concert per a piano i orquestra n. 16, KV 451.
Daniel Barenboim, piano. Orquestra Filharmònica de Berlín. (23m).
WALTHER: Sonata en Sol M. "Imitació del Cucut".
Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (8m).
BRAHMS: Quintet de corda n. 1, op. 88.
Gérard Caussé, viola. Quartet Hagen. (29m).
BRITTEN: Simfonia Primavera, op. 44.
Alison Hagley, soprano. Catherine Robbin, contralt. John Mark Ainsley, tenor. Nois i Noies del Cor de la Catedral de Salisbury. Cor Monteverdi. Philharmonia Orchestra. Dir.: John Eliot Gardiner. (42m).
DOWLAND: "Fortune my Foe". "Sir John Smith his Almaine" (dues peces instrumentals).
The Extempore String Ensemble. Dir.: George Weigand. (10m).

13.00 GRANS INTEGRALS
LA MÚSICA ORQUESTRAL DE MAX BRUCH
Concert per a violí i orquestra n. 3, op. 58.
Salvatore Accardo. Orquestra de la Gewandhaus de Leipzig. Dir.: Kurt Masur. (38m).
In Memoriam (Adagio) per a violí i orquestra, op. 65.
Salvatore Accardo. Orquestra de la Gewandhaus de Leipzig. Dir.: Kurt Masur. (16m).

14.00 MÚSIQUES DEL MÓN
Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA
FREDERIC II DE PRÚSSIA: Concert per a flauta i orquestra en Do M.
Jean Pierre Rampal. Orquestra Antiqua Musica. Dir: Jacques Roussel. (14m).
SIBELIUS: Quartet de corda en re m, op. 56 "Voces Intimae".
Sophisticated Ladies. (30m).
BARTOK: Concert per a piano i orquestra n. 2, BB 101.
Zoltán Kocsis, piano. Orquestra del Festival de Budapest. Dir.: Iván Fischer. (28m).
REBEL: Els caràcters de la dansa.
Les Musiciens du Louvre. Dir.: Marc Minkowski. (8m).
GIULIANI: Sonata per a violí i guitarra.
Itzhak Perlman. John Williams. (22m).
SULLIVAN: Overture di Ballo.
Royal Liverpool Philharmonic Orchestra. Dir.: Charles Groves. (10m).
BRAHMS: Simfonia n. 2, op. 73.
Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: H. von Karajan. (40m).
HAYDN: 2 cançons marines.
Thomas Allen, barítion. Sarah Walker, mezzo-soprano. (5m).

18.00 PRIMERA VEU
Un espai per conèixer els músics d'ara.

19.00 REPERTORI DE CONCERT
STRAVINSKI: Pulcinella, ballet.
Ensemble InterContemporain. Dir.: Pierre Boulez. (42m).
MOZART: Serenata Nocturna n. 6, KV 239.
Ensemble Instrumental de France. Dir.: Philip Bride. (12m).

20.13 TEMPS D'HOMENATGE
RICHARD STRAUSS: 50 ANIVERSARI
Don Joan, op. 20.
Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (18m).
Ariadna a Naxos. (Pròleg).
Anna Tomowa-Sintow. Kathleen Battle. Agnes Baltsa. Gary Lakes. Hermann Prey. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: James Levine. (41m).
Sonata per a violí i piano op. 18.
Anne Akiko Meyers. Rohan De Silva. (27m).
Música de festa japonesa, op. 84. (versió 1941).
Orquestra de l'Estat de Baviera. Dir.: Richard Strauss. (14m).

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 TEMPORADA D'ÒPERA

03.30 GRANS INTEGRALS
Emès dilluns.

05.00 CAPSA DE MÚSICA

DIJOUS, 29 D'ABRIL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
BRAHMS: Gesang der Parzen, per a cor i orquestra, op. 89.
Cor Filharmònic de Praga. Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Giuseppe Sinopoli. (9m).
HAYDN: Simfonia n. 43 "Mercuri".
The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (24m).
DVORAK: Peces romàntiques per a violí i piano op. 75, B 150.
Gil Shaham. Orli Shaham. (14m).
TURINA: Fandanguillo, op. 36.
Julian Bream, guitarra. (5m).
HANDEL: Concerto grosso op. 3 n. 4.
Les Musiciens du Louvre. Dir.: Marc Minkowski. (12m).
GROFÉ: Suite Gran Cañón.
Orquestra Filharmònica de Rochester. Dir.: Ferde Grofé. (32m).
SCHUBERT: Octet, D 803.
Leopold Wlach, clarimet. Gottfried von Freiberg, trompa. Karl Oehlberger, fagot. Josef Hermann, contrabaix. Quartet Vienna Konzerthaus. (53m).
BRITTEN: Himne a Santa Cecília, op. 27.
The Finzi Singers. Dir.: Paul Spicer. (11m).

13.00 GRANS INTEGRALS
LA MÚSICA ORQUESTRAL DE MAX BRUCH
Serenata per a violí i orquestra, op. 75.
Salvatore Accardo. Orquestra de la Gewandhaus de Leipzig. Dir.: Kurt Masur. (37m).

14.00 MÚSICA ANTIGA
PRADAS GALLÉN: "Venid valencianos" i "Hola, hola, au".
Capella de Ministrers. (10m).
GERRARD: Paven. Coranto.
Pere Ros, viola da Gamba. (11m).
MONTEVERDI: La Sestina (Lagrime d'amante al sepolcro dell'amata), del 6è Llibre de Madrigals.
Les Arts Florissants. Dir.: William Christie. (16m).
VAN EYCK: Pavane Lacryme.
Marion Verbruggen, flautes de bec. (11m).
TYE: Quaesumus omnipotens.
Cor de la Catedral de Winchester. Dir.: David Hill. (7m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA
GUINJOAN: Concert per a fagot i conjunt instrumental.
Grupo Círculo. Dominique Deguines, fagot. Dir.: José Luís Temes. (16m).
SCHUBERT: Missa, D 167.
Solistes, Cor de La Ràdio de Baviera. Capella Bavaria. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Wolfgang Sawallisch. (23m).
CORELLI: Sonata per a corda op. 1 n. 5.
Quartet Purcell. (5m).
ELGAR: Escenes de les Terres Altes Bavareses, op. 27.
Richard Markham, piano. The City of Birmingham Symphony Chorus. Dir.: Simon Halsey. (24m).
CHARPENTIER: Les estades del Cid.
Henri Ledroit, contratenor. Membres del Ricercar Consort. (6m).
BELLINI: Concert per a oboè i orquestra en Mi b M.
Anthony Camden. City of London Sinfonia. Dir.: Nicholas Ward. (9m).
BRITTEN: A wedding anthem, op. 46.
Solistes vocals. Corydon singers. Coristes de la catedral de Westminster. Thomas Trotter, orgue. Dir: Matthew Best. (10m).
HUMMEL: Concert en Sol M per a mandolina i orquestra.
Edith Bauer-Slais. Orquestra Pro-Musica de Viena. Dir.: Vinzenz Hladky. (20m).
SCRIABIN: Simfonia n. 2, op. 29.
Orquestra Simfònica de l'URSS. Dir.: Evgeni Svetlanov. (45m).

18.00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.

19.00 REPERTORI DE CONCERT
IVANOVICI: Ones del Danubi. Vals.
Orquestra del Volksoper de Viena. Dir: Franz Bauer-Theussl. (8m).
BRAHMS: Simfonia n. 1, Op 68.
Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: H. von Karajan. (46m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.45 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DES DE L'AUDITORI DE BARCELONA
Temporada del Gran Teatre del Liceu.
Neil Schicoff. Gregory Yurisich. Orquestra del Gran teatre del Liceu. Dir.: Paolo Carignani.
Programa a determinar.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA DEL SEGLE XX

02.00 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dilluns.

03.00 GRANS INTEGRALS
Emès el dimarts.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIVENDRES, 30 D'ABRIL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
DEBUSSY: Preludi a la migdiada d'un faune.
Orquestra Filharmònica de Los Àngeles. Dir.: Esa-Pekka Salonen. (10m).
THOMPSON: Al.leluia.
Cors i membres de l'orquestra Musica Sacra. Dir.: Richard Westenburg. (5m).
STRAUSS: Suite de danses sobre peces de Couperin.
Sinfonietta de Montreal. Dir.: Charles Dutoit. (26m).
BACH: Variacions Goldberg, BWV 988.
Glenn Gould. (40m).
MOZART: Concert per a violí i orquestra, KV 211.
Régis Pasquier, violí. Orquestra Filharmònica de Lieja i de la comunitat francesa. Dir.: Pierre Bartholomé. (20m).
BEETHOVEN: Fantasia per a piano, cor i orquestra, op. 80.
Daniel Barenboim. Cor de Cambra Acadèmia de Viena. Orquestra de l'Òpera de Viena. Dir.: Laszlo Somogyi. (21m).
MARAIS: Pièces en Trio en Re M.
Ensemble Rebel. (18m)
SCRIABIN: Prometeu, el poema del foc, op. 60.
Peter Jablonski, piano. Cor de la Ràdio de Berlín. Orquestra Simfònica Alemanya de Berlín. Dir.: Vladimir Ashkenazy. (22m).

13.00 GRANS INTEGRALS
LA MÚSICA ORQUESTRAL DE MAX BRUCH
Suite sobre temes russos op. 79b.
Orquestra de l'Estat Hongarès. Dir.: Manfred Honeck. (22m).
Konzertstück per a violí i orquestra, op. 84.
Salvatore Accardo. Orquestra de la Gewandhaus de Leipzig. Dir.: Kurt Masur. (19m).
Romança per a viola i orquestra, op. 85.
Gérard Caussé. Orquestra de l'Opera de Lió. Dir.: Kent Nagano. (8m).

14.00 MÚSICS DE CATALUNYA
CHARLES: Trio.
Grupo Círculo. (9m).
FORQUERAY: Suite n. 1.
Jordi Savall, baix de viola. Ton Koopman, clavecí. Christophe Coin, baix de viola. (26m).
BALADA: Steel Symphony.
Orquestra Simfònica de Pittsburgh. Dir.: Lorin Maazel. (20m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 EL DIA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 93 202 35 35.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.10 EL DIA DE L'OIENT
Continuació del programa.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSIQUES DEL MÓN

02.00 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dimarts.

03.00 GRANS INTEGRALS
Emès el dimecres.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DISSABTE, 1 DE MAIG DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA PER A COBLA
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 26 de juliol de 1996 a la Plaça del Rei de Barcelona. FESTIVAL D'ESTIU GREC 96. UN DIVERTIMENT MUSICAL PER A COBLA.
Cobla Sant Jordi. Dir.: Jordi León. (58m).

10.00 AGENDA MUSICAL

10.05 PENTAGRAMA
Repetició del programa emès el dijous.

11.00 EL DIA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 93202 35 35.

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 EL DIA DE L'OIENT
Continuació del programa.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 L'ÀUDIOVISUAL
Un programa d'Àlex Gorina.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 GRANS OBRES
BRITTEN: War Requiem, op. 66.
Carol Vaness, soprano. Jerry Hadley, tenor. Thomas Hampson, barítion. American Boychoir. Cor simfònic de Westminster. Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Kurt Masur. (83m)

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec de Maró Jané.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA ANTIGA

02.00 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dimecres.

03.00 GRANS INTEGRALS
Emès el dijous..

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIUMENGE, 2 DE MAIG DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA RELIGIOSA
RESPIGHI: Christus, cantata bíblica.
Carlo Gaifa. Roland Hermann. Gastone Sarti. Cor de la RTV de la Suïssa Italiana. Orquestra de la Suïssa Italiana. Dir.: Marco Boderi. (67m).
TURINA: Evangeli, op. 12.
Orquestra Ciudad de Granada. Dir.: Juan de Udaeta. (13m).
SCHUBERT: Offertorium, D 963.
Peter Schreier i Adolf Dallapozza, tenors. Cor i Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir: Wolfgang Sawallisch. (10m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 AGENDA MUSICAL

12.35 APERITIU MUSICAL

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15.08 "A LA MANERA DE...."
Repetició del programa emès el dijous al vespre.

17.10 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA
BIZET: Carmen, òpera.
Agnes Baltsa. Josep Carreras. José van Dam. Katia Ricciarelli. Cor de l'Opera de París. Schöneberger Sängerknaben. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir: Herbert von Karajan. (170m).

20.10 SELECCIÓ DE JAZZ
Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.10 AGENDA MUSICAL

22.15 CONCERT IMAGINARI
Guió i selecció: Carmina Malagarriga.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec de Maró Jané.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICS DE CATALUNYA

02.00 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dijous.

03.00 GRANS INTEGRALS
Emès el divendres.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

Freqüències de Catalunya Música per comarques (FM). Baix Ebre, Montsià i Ribera d'Ebre: 102.5. Terra Alta: 97.3. Priorat: 92.2. Alt Camp, Baix Camp, Baix Penedès, Conca de Barberà i Tarragonès: 105.4. Baix Penedès: 105.9. Garrigues, Noguera, Pla d'Urgell, Segarra, Segrià i Urgell: 91.9. Garraf: 91.9. Alt Penedès, Anoia, Bages i Berguedà: 102.1. Baix Llobregat, Barcelonès, Vallès Occidental i Vallès Oriental: 101.5. Maresme: 96.4/101.5. Osona: 100.5. Solsonès: 89,7. Gironès i Pla de l'Estany: 96,7. La Selva: 96.7/88.7. Baix Empordà: 87.8/96.7. Alt Empordà i Rosselló: 90.8/87.6/93.7/96.7. Garrotxa: 97.1. Ripollès: 100.5/105.8. Cerdanya: 88.4. Alt Urgell: 88.6. Pallars Jussà i Pallars Sobirà: 88.6. Val d'Aran: 92.8/101.2.

BARCELONA (BARCELONÈS)

7 ABRIL	**21 h**	Palau	*Linda de Chamounix* (en versió de concert), de Donizetti. Dir.: Ondrej Lenard. (Gran Teatre del Liceu).
8 ABRIL	**20 h**	Auditori	Vicent Oliver, trompeta. Ángel Serrano, trompeta. David Rosell, trompa. Gaspar Montesinos, trombó. Pablo Fernández, tuba. Anònim, Pezel, MacDonald, Machi. (Solistes de l'OBC).
	22 h	CMU Ramon Llull	Maite Mer, soprano. Noemí Sorribes, piano. Gustavino, Comellas, Brotons, Torrents, J. Lamote de Grignon, Puccini, Gershwin, Weill, Satie.
9 ABRIL	**19,30 h**	Seu Amics dels Clàssics	Carme López i Otero, soprano. Daniel Gàlvez i Álvarez, piano. Schubert, Schumann, Mendelssohn, Brahms, Wolf, Mahler, Strauss, Berg, García Morante, Mompou.
	20 h	SGAE	Liliana Maffiotte, piano. Albert Guinovart, piano. Blancafort, Guinovart, Oltra, Montsalvatge.
	21 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Chistian Zacharias, piano. Beethoven.
10 ABRIL	**17,30 h**	Jove Teatre Regina	Aula d'Òpera del Conservatori del Liceu. Dir.: Carme Bustamante. *El gato con botas*, de Montsalvatge.
	19 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. (Segona audició).
	21 h	Palau	*Linda de Chamounix* (en versió de concert), de Donizetti. Dir.: Ondrej Lenard. (Gran Teatre del Liceu).
11 ABRIL	**11 h**	Palau	Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona. Cobla Juvenil de Bellpuig. Jaume Vilà, tenora solista. Dir.: Salvador Brotons. Ventura i Barnet, Cassú, Brotons, Boliart, Oltra, Serra. (Cobla, Cor i Dansa al Palau).
	11 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. (Tercera audició).
	17,30 h	Jove Teatre Regina	Aula d'Òpera del Conservatori del Liceu. Dir.: Carme Bustamante. *El gato con botas*, de Montsalvatge.
	18 h	Palau	Orquestra Simfònica del Vallès. Ramon Coll. Piano. Dir.: Salvador Brotons. Pladevall, Chopin, Dvorák. (Els diumenges al Palau).
12 ABRIL	**19 h**	Palau	Hae-Jung Kim, piano. Bach, Mendelssohn, Ginastera, Rakhmàninov. (Concert de Tarda al Palau).
	21,30 h	Casal del Metge	Carles Cosías, tenor. Manel Cabero, piano. (Joves veus de la lírica).
13 ABRIL	**20 h**	SGAE	Jaume Torrent, guitarra. Salvador Martínez Tos, flauta. Fleta Polo, Homs, Civilotti, Torrent, Brotons.
	21 h	Palau	*Linda di Chamounix* (en versió de concert), de Donizetti. Dir.: Ondrej Lenard. (Gran Teatre del Liceu).
14 ABRIL	**20 h**	Catedral	Keith John, orgue. Händel, Mathias, Mozart, Messiaen. (L'orgue de la Catedral de Barcelona. Euroconcert).
	21 h	Palau	Concert Ana María Sánchez i Dolora Zajick. Dir.: Antonello Allemandi. Gluck, Donizetti, Wagner, Mussorgski, Txaikovski, Verdi. (Gran Teatre del Liceu).
	22 h	CMU Penyafort-Montserrat	Josep Maria Ferrando, violí. Laura Nogueras, piano. Prokófiev, Grieg. Miriam López, marimba. Bach, Tanner.
15 ABRIL	**19 h**	Seu Amics dels Clàssics	Cyril Plànte, piano. Wagner.
	20 h	Auditori	Quartet de corda Albéniz. Vasil Lambrinov, violí. Pere Carbonell, violí. Miquel Serrahima, viola. Lluís Sedó, violoncel. Lambert, Beethoven. (Solistes de l'OBC).
	21,30 h	CCCB	Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (patrocinat per Fundació Caixa Catalunya). Dir.: Jordi Casas Bayer. Gàsser, Rossinyol, G. De la Rubia, Balsach, Montsalvatge. (ACC).
16 ABRIL	**21 h**	Palau	Concert Ana María Sánchez i Dolora Zajick. Dir.: Antonello Allemandi. Gluck, Donizetti, Wagner, Mussorgski, Txaikovski, Verdi. (Gran Teatre del Liceu).
	21 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Lalo Schifrin. Música de cinema.
17 ABRIL	**17,30 h**	Jove Teatre Regina	Aula d'Òpera del Conservatori del Liceu. Dir.: Carme Bustamante. *El gato con botas*, de Montsalvatge.
	19 h	Palau	Orquestra Simfònica del Vallès. Manuel Porta, violí. Dir.: Salvador Brotons. Ravel, Brotons, Sarasate. (Concerts Simfònics al Palau).
	19 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. (Segona audició).
18 ABRIL	**11 h**	Palau	Esbart Sant Cugat. Dirs.: Joan Serra i Quim Serra. *Mascaró de Proa*. (Cobla, Cor i Dansa al Palau).
	11,15 h	Orfeó Gracienc	Orquestra de Cambra Amics dels Clàssics. Ferran Vilanova, viola. Dir.: Joan Palet i Ibars. Robert de la Riba, Telemann, García Gago.
	12,30 h	Església Evangèlica Alemanya	Arnaldur Arnarsson, guitarra. Filharmonia de Cambra. Rosa Tamarit, soprano. Bach.
	17,30 h	Jove Teatre Regina	Aula d'Òpera del Conservatori del Liceu. Dir.: Carme Bustamante. *El gato con botas*, de Montsalvatge.

	18 h	Palau	Dresdner Barocksolisten. Ma. Lluïsa Cortada, Eduard Martínez i Jordi Reguant, claves. Ulrike Titze, concertino-directora. Bach. (Els diumenges al Palau).
	18,30 h	Ateneu Barcelonès	Claudia Cardoner i Sílvia Romera, piano i piano a quatre mans. Debussy, Schubert, Beethoven, Brahms, Chopin. (Associació Massià-Carbonell).
	19 h	Auditori	Orfeó Català. Coral Sant Jordi. Polifònica de Puig-reig. Coral Càrmina. Dir.: Josep Vila i Casañas. Autors catalans.
	22 h	Palau	*Linda di Chamounix* (en versió de concert), de Donizetti. Dir.: Ondrej Lenard. (Gran Teatre del Liceu).
19 ABRIL	**19 h**	Palau	Orquestra Filharmonia de Cambra de Barcelona. Cor Jove de l'Orfeó Català (patrocinat per Fundación Coca-Cola España). Ma. Carme Hernández, soprano. Francisco Vas, tenor. Ramon Gener, barítion. Dir.: Albert Argudo. Sarsuela. (Concert de Tarda al Palau).
	19,30 h	CMU La Salle	Santi Riu, piano.
	21 h	Nick Havanna	Jorge Idelsohn, piano. Carles Puig, piano. Montsalvatge, Poulenc, Stravinski. (XIV Cicle de Música del segle XX).
20 ABRIL	**20 h**	SGAE	Maite Mer, soprano. Noemí Sorribes, piano.
	21 h	Palau	Orquestra de Cambra Teatre Lliure. Escolania de Montserrat. Coral Antics Escolans de Montserrat. Francesc Garrigosa, tenor. Dir.: Josep Pons. Haydn, Messiaen, Casanoves. (Euroconcert).
	21 h	Auditori Winterthur	Miguel A. Zapater, baix. Alexandra Rivas, mezzosoprano. Ross Craigmile, piano. (Lírica de Barcelona).
	22 h	CMU Ramon Llull	Kiev Portella, piano. Chopin, Debussy.
22 ABRIL	**19,30 h**	Seu Amics dels Clàssics	Xantal Marot, piano. Paquita Casanova, piano. Brahms, Mozart, Debussy.
23 ABRIL	**21 h**	Palau	Concert Gruberova, Oprisanu, Bros i Álvarez. Dir.: Ondrej Lenard. (Gran Teatre del Liceu).
	21 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Christian Zacharias, piano, Salvador Martínez, flauta. Mònica Raga, flauta. David Ballesteros, violí. Dir.: Lawrence Foster. Bach, Beethoven.
24 ABRIL	**17,30 h**	Jove Teatre Regina	Aula d'Òpera del Conservatori del Liceu. Dir.: Carme Bustamante. *El gato con botas*, de Montsalvatge.
	19 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. (Segona audició).
	21 h	Palau	Concert Gruberova, Oprisanu, Bros i Álvarez. Dir.: Ondrej Lenard. (Gran Teatre del Liceu).
25 ABRIL	**11 h**	Palau	Cor Vivaldi (Petits Cantors de Catalunya). Dir.: Òscar Boada Vila, Busto, Britchie, Britten. (Cobla, Cor i Dansa al Palau).
	11 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. (Tercera audició).
	17,30 h	Jove Teatre Regina	Aula d'Òpera del Conservatori del Liceu. Dir.: Carme Bustamante. *El gato con botas*, de Montsalvatge.
	18 h	Palau	Alba Ventura, piano. Granados, Schubert, Liszt, Prokófiev. (Els diumenges al Palau).
	22 h	Teatre del Cercle (Gràcia)	Néstor Eidler, violí. Imma Guàrdia, violí. Andrés Fleta, viola. Manuel Stacey, violoncel. Sergi Vicente, guitarra. Castelnuovo-Tedesco, Gershwin, Falla.
26 ABRIL	**21 h**	Palau	Pinchas Zukerman, violí. Marc Neikrug, piano. Beethoven. (Ibercamera).
	21 h	Nick Havanna	Grup instrumental Sitges 94. Dir.: D.M. González de la Rubia. (XIV Cicle de Música del segle XX).
27 ABRIL	**21 h**	Palau	Pinchas Zukerman, violí. Marc Neikrug, piano. Beethoven. (Ibercamera).
28 ABRIL	**21 h**	Palau	Pinchas Zukerman, violí. Marc Neikrug, piano. Beethoven. (Ibercamera).
29 ABRIL	**21 h**	Auditori	Concert Neil Schicoff i Gregory Yurisich. Dir.: Paolo Carignani. (Gran Teatre del Liceu).
	21,30 h	CCCB	Jazz-Clàssica Fusió. Amargós, Camp, Fernández, Olaf Sabater, Vergés, Vidal. (ACC).
30 ABRIL	**21 h**	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Pia Segerstam, violoncel. Dir.: Leif Segerstam. Segerstam, Lalo, Sibelius.
1 MAIG	**19 h**	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. (Segona audició).
2 MAIG	**11 h**	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. (Tercera audició).
3 MAIG	**19 h**	Palau	Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (patrocinat per Fundació Caixa Catalunya). Grup Instrumental Barcelona Collage. Sacabutxos de Barcelona. Solistes vocals. Dir.: Jordi Casas Bayer. Cererols, López, Casanoves. (Concert de Tarda al Palau).

	21 h	Nick Havanna	Dúo Diáfano. Rafael Díaz, clarinet MIDI i electrònica en viu. Eduardo Polonio, teclats electrònics i electrònica en viu. Berenguer, Díaz, Jiménez, Polonio. (XIV Cicle de Música del segle XX).
5 MAIG	**21 h**	Palau	I Musici. Maurice Bourgue, oboè. Pergolesi, Vivaldi, Marcello, Bach. (Euroconcert).
7 MAIG	**21 h**	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Judith Howarth, soprano. Greg Fedderly, tenor. Cornelius Hauptmann, baix. Coral Càrmina. Dir.: Lawrence Foster. *La Creació*, de Haydn.
8 MAIG	**19 h**	Palau	Orquestra Simfònica del Vallès. Orfeó Català (patrocinat per Fundació Caixa Penedès, dir.: Josep Vila). A. Armentia, soprano. Montserrat Torruella, mezzosoprano. Francesc Garrigosa, tenor. Josep Pieres, baix. Dir.: Eric Ericson. *Rèquiem*, de Mozart. (Concerts Simfònics al Palau).
	19 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Coral Càrmina. *La Creació*, de Haydn. (Segona audició).
9 MAIG	**11 h**	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Coral Càrmina. *La Creació*, de Haydn. (Tercera audició).
LA BISBAL DEL PENEDÈS (BAIX PENEDÈS)			
4 ABRIL	**11 h**	Església	Cors Antistiana i Santa Maria. Orgue. Caramelles. *Messe Basse*, de Fauré.
25 ABRIL	**18,30 h**	Església	Camerata de Sitges. Cors Antistiana i Santa Maria. Orgue.
CAPELLADES (ANOIA)			
3 ABRIL	**21 h**	Paper de Música	Silvestri String Quartet. Suzanne Bradbury, piano. Schubert, Mendelssohn, Brahms.
4 ABRIL	**12 h**	Paper de Música	Concert d'alumnes del Curs Internacional de Música de Cambra.
8 MAIG	**21 h**	Paper de Música	Isaac Rodríguez, clarinet. Mireia Fornells, piano (guanyadors del IX Concurs Paper de Música de Capellades). Gade, Weber, Brahms, Brotons.
GIRONA (GIRONÈS)			
4 ABRIL	**19 h**	Teatre Municipal	Orquestra Transversal de Catalunya. Coral Canigó. *Passió segons sant Joan*, de Bach.
LLEIDA (SEGRIÀ)			
8 ABRIL	**21 h**	Claustre Biblioteca Pública	Aula d'Òpera del Conservatori del Liceu. Dir.: Carme Bustamante. *L'empresari teatral*, de Mozart. (JJMM de Catalunya).
MANRESA (BAGES)			
9 ABRIL	**20,30 h**	Conservatori	Duo de guitarres Codina-Mangado. Sor, Ferrer, Arcas, Balsach, Bosch, Brouwer.
23 ABRIL	**20,30 h**	Conservatori	Alumnes del Conservatori. Concert de Sant Jordi.
EL PRAT DE LLOBREGAT (BAIX LLOBREGAT)			
24 ABRIL	**21 h**	Parròquia St. Pere i St. Pau	Cor Jove de l'Orfeó Català (patrocinat per Fundación Coca-Cola España). Olga Claret, piano. Autors Catalana i espirituals negres.
REUS (BAIX CAMP)			
25 ABRIL	**19,30 h**	Església Prioral St. Pere	Rudolf Scheidegger, orgue. W.A. Mozart, L. Mozart, C. Ph. Bach, Davide da Bergamo, Schubiger, Suter, Rheinberger, Merkel.
9 MAIG	**19,30 h**	Església Prioral St. Pere	C. Andrews i J. Fishell, orgue per a quatre mans. Bach, Vierne, Patterson, Stravinski, Eben, Locklair, Dupré, Saint-Saëns.
RIPOLLET (VALLÈS OCCIDENTAL)			
9 ABRIL	**22,30 h**	Teatre Auditori	Mayte Martín, veu. Juan Ramón Caro, guitarra. Flamenc clàssic.
7 MAIG	**22,30 h**	Teatre Auditori	Araceli Esquerra, soprano. Yordanka León, contralt. David Alegret, tenor. Rafael Montaner, baix. Olga Claret, piano.
SABADELL (VALLÈS OCCIDENTAL)			
8 ABRIL	**19,30 h**	Acadèmia Belles Arts	Santi Riu, piano.
16 ABRIL	**21,30 h**	La Faràndula	Orquestra Simfònica del Vallès. Manuel Porta, violí. Dir.: Salvador Brotons. Ravel, Brotons, Sarasate.
30 ABRIL	**21,30 h**	La Faràndula	Orquestra Simfònica del Vallès. Ramon Aragall, fagot. Bettina Pahn, soprano. Dir.: Pierre Cao. Mozart, Mahler.
2 MAIG	**11,30 h**	Antiga Escola Empresarials	Orquestra Simfònica del Vallès. Dir.: Salvador Brotons. Mahler. (Concerts conversa).

SANT JUST DESVERN (BAIX LLOBREGAT)			
17 ABRIL	**21,30 h**	Parròquia sants Just i Pastor	Cor Jove de l'Orfeó Català (patrocinat per Fundación Coca-Cola España). Dir.: Conxita Garcia.
TERRASSA (VALLÈS OCCIDENTAL)			
6 ABRIL	**18 h**	Centre Cultural C. Terrassa	Ballet de Sant Petersburg. Dir.: Boris Eifman. *Giselle Rouge*. (Fundació Caixa de Terrassa).
15 ABRIL	**21 h**	Centre Cultural C. Terrassa	Lluís i Ma. Lourdes Pérez-Molina, duo de pianos. Homs, Turina, Falla, Scriabin, Stravinski, Gershwin, Grainger. (Fundació Caixa de Terrassa).
23 ABRIL	**22 h**	Centre Cultural C. Terrassa	Cor Jove de l'Orfeó Català (patrocinat per Fundación Coca-Cola España). Olga Claret, piano. Dir.: Conxita Garcia. Autors catalans i espirituals negres.
TORDERA (MARESME)			
25 ABRIL	**19 h**	Auditori	Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (patrocinat per Fundació Caixa Catalunya). Dir.: Jordi Casas Bayer. Brahms, Turull, Schumann. (Homenatge a Miquel Martí Pol).

catalunya música / revista musical catalana

CATALUNYA MUSICA / REVISTA MUSICAL CATALANA
C/ Sant Francesc de Paula, 2 - 08003 Barcelona

Butlleta de domiciliació bancària

Senyors, els agrairé que amb càrrec al meu compte/llibreta atenguin els rebuts que els presentarà CONSORCI DEL PALAU DE LA MÚSICA CATALANA, pel pagament de la meva subscripció a "CATALUNYA MÚSICA/REVISTA MUSICAL CATALANA"

Nº Entitat ☐☐☐☐ Nº Agència ☐☐☐☐ Dígit control ☐☐ Nº Compte ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐

Titular _____ Banc/Caixa _____ Agència _____

Adreça agència _____ Població _____ Signatura

Cal omplir les dades correctament

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms _____ Professió _____

Carrer _____ Telèfon _____

Població _____ Dte. _____ Província _____

Desitjo subscriure'm a partir del número ☐ amb la quota anual de 4.200 ptes. ☐ semestral de 2.350 ☐

Faré efectiu l'import mitjançant ☐ talò bancari adjunt. ☐ domiciliació bancària.

Per a subscripcions a l'estranger, consulteu el preu.

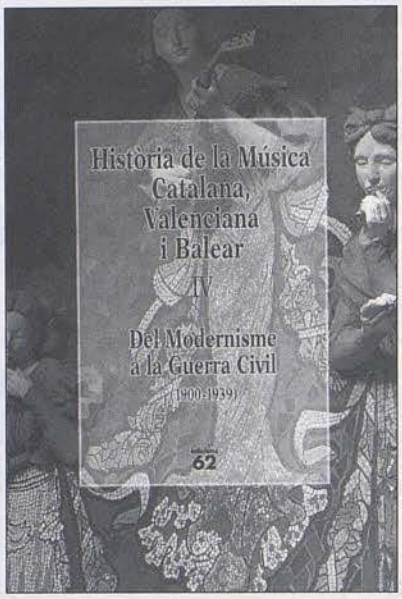
Bibliografia musical

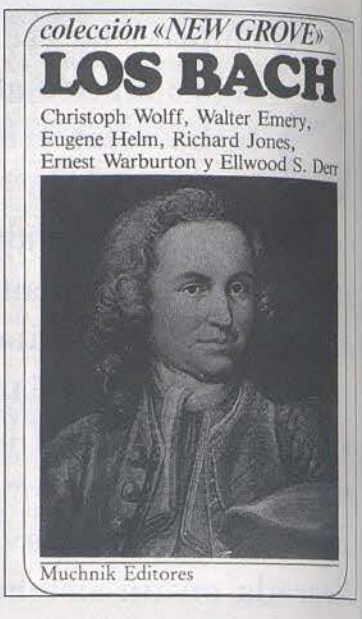
Sempre s'ha escrit i discutit sobre música allí on aquesta ha estat creada i interpretada. Això –simplificant molt– és degut, entre altres coses, al fet que, particularment en èpoques en què totes les activitats humanes, des de les més quotidianes a les més espirituals, eren sotmeses tàcitament a una concepció del món, també la música estava fortament integrada en un sistema de pensament global. A més, si considerem l'art dels sons com un fenomen fortament dependent de la seva funcionalitat en un context social i cultural determinat –cosa que ha condicionat sovint fins i tot els aspectes purament tècnics del llenguatge musical–, és evident que una visió de la música circumscrita únicament a l'àmbit puntual del plaer hedonista d'allò que anomenem "bellesa", abasta només una visió parcial i limitada del fenomen musical.

D'altra banda, és inevitable que un melòman –a partir de la curiositat natural generada per les seves experiències sonores– vulgui esbrinar (prèviament o *a posteriori*) com està feta la música que ha escoltat, a quins principis tecnico-musicals respon, en quin context cultural s'articulà en l'època en què fou escrita, quina funció acomplia entre els seus destinataris originaris, quina relació tenia amb la personalitat humana del compositor...

Hom pot respondre a aquestes qüestions des de diferents punts de mira, des de perspectives plurals i diversos nivells de profunditat. Deixant de banda la literatura de divulgació més elemental i discutible, la proposta que fem –evidentment parcial i subjectiva– pretén únicament de suggerir, a partir d'un nivell mitjà-alt raonable. Ja que tots els lectors potencials no són homologables quant a coneixements previs i necessitats puntuals, cal puntualitzar que es tracta d'una proposta oberta i orientativa, que no impedeixi –ans al contrari, que estimuli– el plaer de la recerca personal. En tot cas, no és aconsellable aïllar aquests continguts de l'experiència directa i sensible de la música, que ha de prevaler –òbviament– sobre qualsevol altra consideració.

Escoltar i reflexionar (una proposta –oberta– de bibliografia musical)

Per LLUÍS MILLET

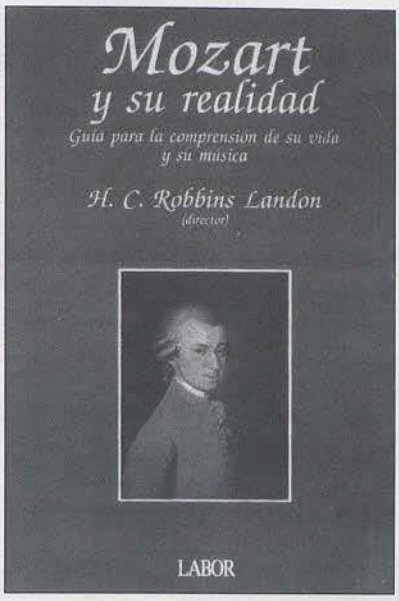
En aquest temps, tan pròdig en informacions de tota mena, que sovint voregen els límits de la saturació, i en què s'escolta tanta música, de manera indiscriminada i provinent de canals molt plurals i d'un valor qualitatiu extremament divers, hom escriu igualment de manera copiosa sobre la música. Experts i inexperts, musicòlegs i musicògrafs, periodistes, crítics i escriptors, comentaristes de programes i de llibrets d'edicions discogràfiques, locutors d'emissores radiofòniques, redactors de publicacions especialitzades, tots ells s'esforcen a posar-nos a l'abast un art que per la seva naturalesa eminentment sensorial ja ens pot arribar d'una manera molt immediata.

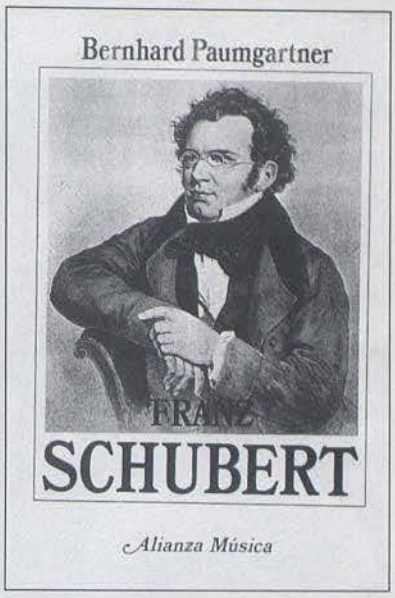
És cert que sempre s'ha escrit i discutit sobre música allí on aquesta ha estat creada i interpretada. Però, des que es van perfeccionar les tècniques d'impressió (i, en conseqüència, s'acumularen ingents quantitats de música), progressivament s'establí la necessitat ineludible de conservar, investigar i descriure cada nota, cada compàs, cada composició. Quan això succeí ja es podien fixar les línies principals de l'evolució musical, i d'aquí es passà a consideracions individuals, un fet que originà una literatura biogràfica pràcticament inabastable, de primer circumscrita als grans mestres ja desapareguts i, finalment, avui, extensiva també a molts compositors joves, que veuen les seves opcions estètiques i les seves composicions comentades en publicacions especialitzades i enregistraments, paradoxalment amb una certa indiferència del gran públic, que omple els concerts de gran format –atret per la fascinació de les grans estrelles de la interpretació, profusament exaltades per una premsa servidora dels interessos latents del mercat musical–, que malauradament solen incidir en una programació conservadora i reiterativa.

Sempre han existit els melòmans que resten satisfets amb l'incentiu de les sensacions aïllades que els suggereix una audició concreta, al costat d'aquells que, en graus diversos de profunditat, senten la necessitat de relacionar les seves vivències estètiques amb el context cultural, social i ideològic de l'època corresponent i d'esbrinar d'alguna manera els principis musicals, a nivell tècnic i estilístic, en què s'articula la literatura musical objecte de la seva afecció. Cal dir que el pas de l'una a l'altra de les dues actituds és, de fet, pràcticament inevitable; i també que una posició reflexiva només es pot legitimar a partir d'una experiència directa i intransferible de la matèria objecte de reflexió, i no pas com una cultura sintètica de diccionari.

El que ara segueix intenta de proporcionar una guia pràctica per a l'accés bibliogràfic al coneixement del llegat musical històric i actual –circumscrit a l'anomenada música clàssica, o culta, occidental– des d'un punt de vista històric, estètic,

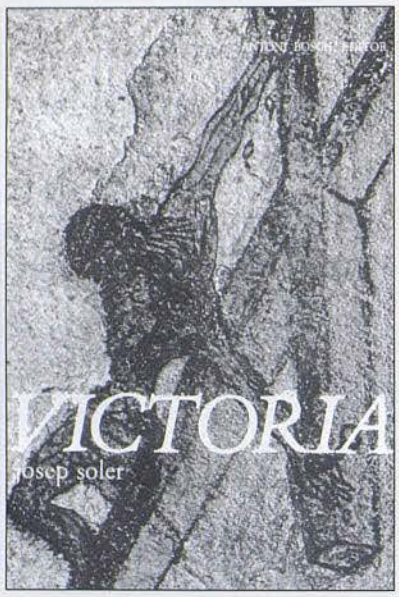
social, cultural i específicament musical. Hom ha deixat de banda els treballs científics, musicològics, tecnicomusicals, didàctics i estètics més selectius i intricats, destinats als professionals i especialistes, per incidir en un bon nivell mitjà, que s'ocupi, conjuntament o separadament, d'aspectes musicals relacionats amb dades culturals, des d'una altura intel·lectual solvent i que pugui tenir una funcionalitat tant per als músics com per a diversos estaments de melòmans i interessats en la matèria. Una bona part d'aquestes obres són a la disposició del públic en les seccions de música de les nostres llibreries, d'altres –per la lògica renovació dels catàlegs– són accessibles en biblioteques o, eventualment, en els establiments de llibres de vell. Cal puntualitzar que aquesta selecció constitueix una proposta orientativa personal i oberta, que no impedeix el plaer de la recerca i de l'aventura personal, segons la curiositat i els interessos concrets dels lectors potencials.

Introduccions i històries generals

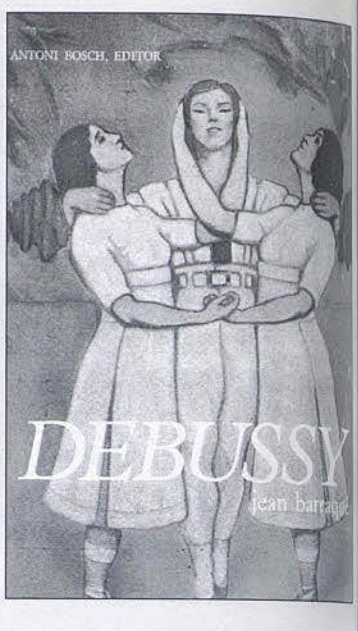
Per rebre una visió sintètica introductòria del món de la música, capaç d'incentivar l'interès dels neòfits i eventualment de desvetllar noves idees en els melòmans actius, hom pot escollir pluralitat d'opcions. Entre les quals proposem *El maravilloso mundo de la música* de Kurt Pahlen (Alianza Editorial, LB) o, molt particularment, amb tota la finor de concepte i escriptura de l'enyorat Manuel Valls, *Per comprendre la música*, publicada per darrera vegada a la col·lecció "El Trident" d'Editorial Destino. Una visió més específicament pedagògica, adreçada a mestres i escolars, amb proposta d'audicions, exposició de les nocions fonamentals del llenguatge musical i de les seves línies històriques i un glossari de termes musicals, ens la proposa Josepa Roselló a *Invitació a la música* (Barcelona: Columna, 1996).

Acostar-se al fenomen musical a través d'una comprensió genèrica de la història d'aquest art constitueix una possibilitat bàsica i insubstituïble. També aquí les possibilitats són molt nombroses. Entre aquells manuals relativament concentrats que ofereixen una mirada genèrica sobre l'evolució de la música occidental, dels grecs a la generació de Berio, Boulez o Xenakis, esmentarem, en ser de publicació força recent, *Una historia de la música. De los orígenes a nuestros días* de Lucien Rebatet (Barcelona: Ediciones Omega, 1997) i *Breve historia de la música*, de Massimo Mila, procedent de l'edició original italiana del 1946, traduïda el 1981 per Manuel Valls i recentment reeditada en versió actualitzada (Barcelona: Ediciones Península, 1998). Una altra opció l'ofereixen les col·leccions de diversos volums, signats per especialistes reconeguts i centrats cadascun en èpoques determinades, com els editats per la Societat Italiana de Musicologia, que configuren una excel·lent història de la música en dotze volums de butxaca, editats al nostre país per Tuner Música (per exemple, una figura com Alberto Basso signa el sisè volum, dedicat a l'època de Bach i Händel).

Amb l'accent sobre qüestions estètiques i estilístiques, més que no pas com un estricte compendi de dades històriques, Alianza Música ens posa a l'abast una sèrie d'extensos assaigs referents als principals períodes cronològics de l'evolució musical, alguns dels quals han esdevingut vertaders clàssics en la matèria respectiva: *La música en la Edad Media* i *La música en el Renacimiento*, de Gustave Reese; *La música en la época barroca*, un text fonamental de Manfred F. Bukofzer; *El estilo*

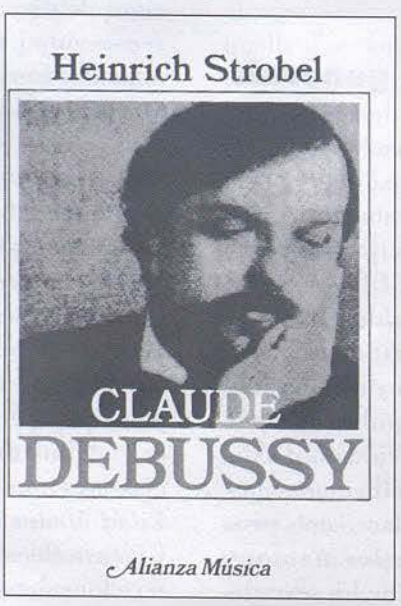
clásico, de Charles Rosen, i l'entranyable *La música en la época romántica*, d'Alfred Einstein.

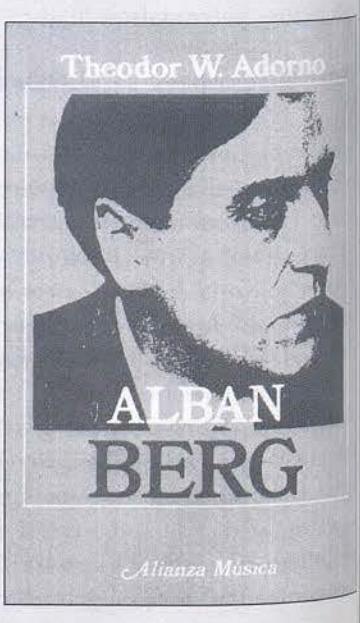
Finalment, si pretenem esbrinar els mecanismes interns de l'evolució musical, un vell assaig d'Adolfo Salazar, il·lustre exiliat com a conseqüència de la Guerra Civil Espanyola, no ha perdut res de la seva originària facultat de penetració: es tracta de *Conceptos fundamentales en la historia de la música*, reeditat per Alianza Música; i si pretenem acostar-nos al fenomen musical des del punt de vista de la seva vertebració en el context social de cada època, hem de recomanar *Una historia social de la música. Desde la Edad Media hasta Beethoven* d'Henry Raynor (Madrid: Siglo XXI de España Editores, 1986).

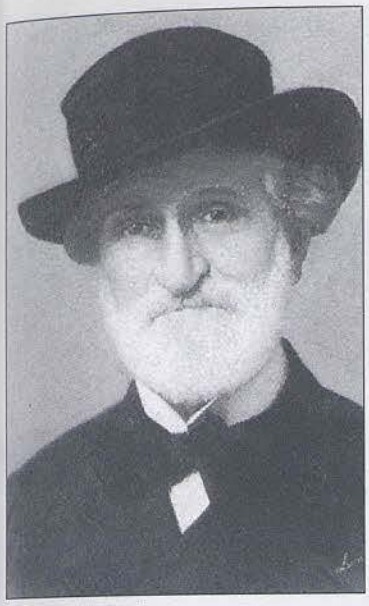
Biografies i monografies

Es tracta d'un terreny molt prolix, per mitjà del qual hom pot rastrejar a través de pràcticament tota la història de la música, segons interessos i curiositats específics. La meva generació se serví sovint, en els anys de formació, de les excel·lents biografies en llengua francesa de la col·lecció "Solfèges" de les Éditions du Seuil, que oferien un compendi equilibrat de les dades pròpiament biogràfiques i històriques, al costat d'un recorregut i descripció musical de l'obra del compositor de torn, generalment prou rigorosa en el tractament musical i alhora prou didàctica i assequible. Algunes han estat publicades al nostre país, en ver-

Verdi

Ravel

Stravinsky

sió castellana, per Antoni Bosch, editor (com, per exemple, entre d'altres, el ja clàssic *Beethoven* d'André Bocourechliev, el suggeridor *Mozart* de J. Victor Hockard o el *Verdi* de Pierre Petit, malauradament avui difícils de trobar), o, en versió catalana, per la "Col·lecció Pere Vergés. Biografies" d'Edicions 62 (com, el *Gustav Mahler* de Marc Vignal, *Igor Stravinsky* de Robert Sihoan, *Maurice Ravel* de Vladimir Jankélévitx, etc.).

No podem oferir ara una referència exhaustiva de totes les possibilitats de lectura que obre aquest camp –i aquí el lector pot realitzar fàcilment les oportunes recerques personals– repassant totes les editorials que inclouen una secció musical, com és el cas d'Alianza Música, que compta en el catàleg amb algunes monografies de referència, com el *Händel* de Christopher Hogwood, exhaustiu en la recopilació de dades històriques, *Vivaldi* de Michael Talbot, *Franz Schubert* i *Mozart* de Bernhart Paumgartner, tan complets i rigorosos com de lectura gratificant, *El arte de Verdi* de Massimo Mila, *Claude Debussy* de Heinrich Strobel, *Schönberg, vida, contexto, obra* de H. H. Stuckenschmidt, *Alban Berg* de T. W. Adorno, més proper a l'assaig que a la biografia, o *Anton Webern* de Claude Rostand, entre d'altres. Encara en el terreny de les monografies cal situar la col·lecció "New Grove" de Muchnik Editores, que aplega en forma de volums independents un cert nombre d'articles procedents del famós diccionari anglès del mateix

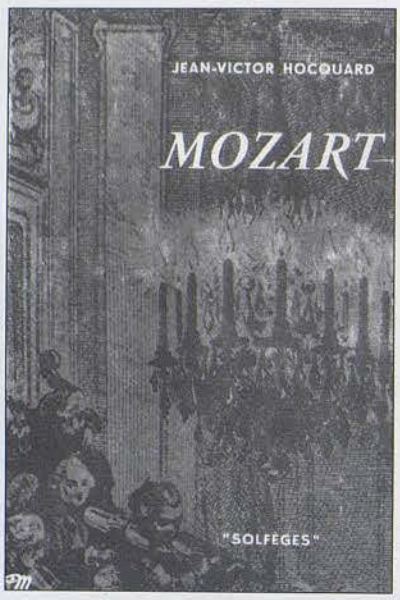
Mahler

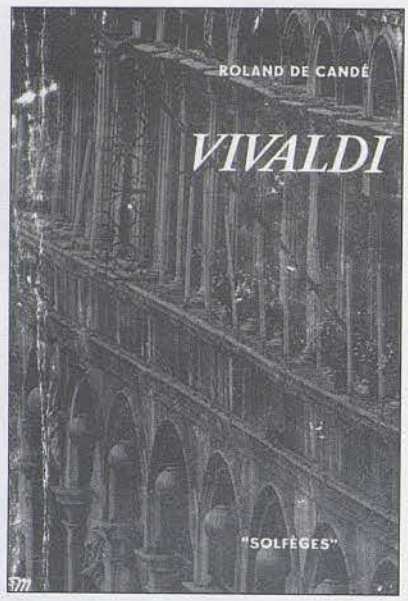

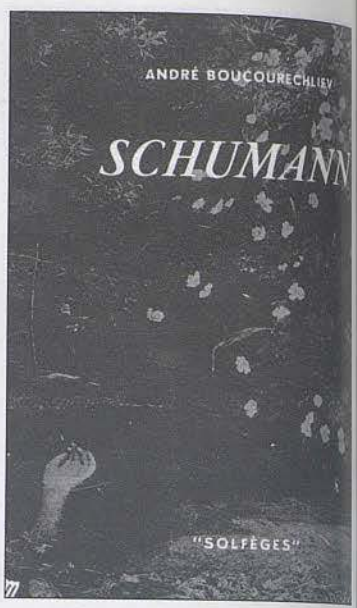
Schönberg

Webern

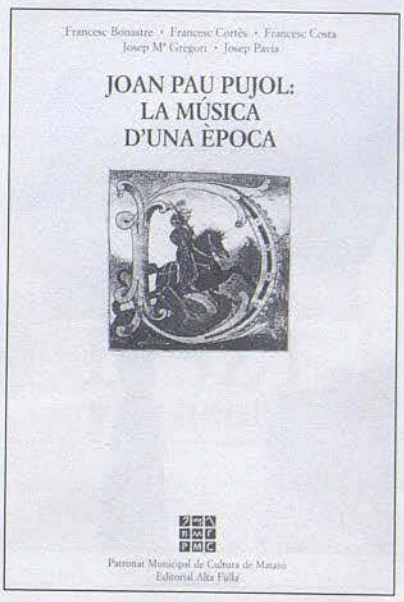

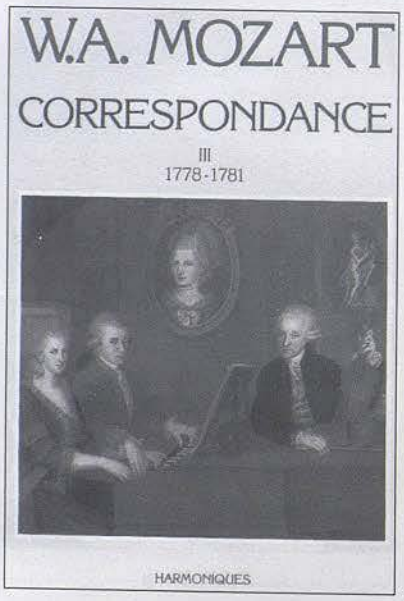
nom, alguns dels quals, com els dedicats a *Los Bach* i a *La segunda Escuela de Viena*, de diversos autors, són absolutament recomanables.

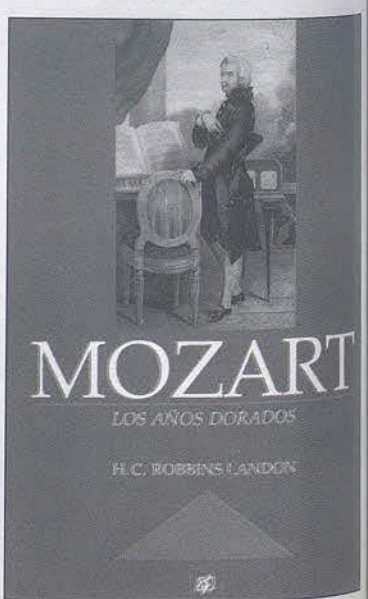
Alguns temes apareixen amb particular reiteració en el panorama bibliogràfic de temàtica musical, com és el cas de la figura de Mozart, tan estimada i popular entre els melòmans de tot el món. En aquest sentit, cal esmentar el volum *Mozart y su realidad* publicat per Editorial Labor i confegit per un equip d'investigadors dirigit per H. C. Robbins Landon, que incideix sobre un estil d'investigació, al mateix temps amè, rigorós i exhaustiu, que aquest musicòleg va introduir en estudis propis anteriors i que assoliren una divulgació de privilegi, com *El último año de Mozart* (Madrid: Ediciones Siruela, 1989) o *Mozart, los años dorados. 1781-1791* (Barcelona: Ediciones Destino, 1990). I ningú com el compositor de Salzburg per propiciar una formidable autobiografia a partir de la seva excepcional correspondència. Per a aquells que no estiguin en condicions d'abordar-ne la lectura completa –en l'edició en llengua alemanya de la Fundació del Mozarteum de Salzburg o en la seva traducció francesa, en sis volums, publicada per Flammarion–, una edició catalana recent, signada per Pere Albert Balcells, *Autoretrat de Mozart* (Edicions La Campana), ens ofereix un suggestiu perfil del compositor, amb tota la riquesa d'aspectes apassionants i aparentment contradictoris de la seva fascinant personalitat, per mitjà de les paraules del mateix compositor i dels seus familiars i amics.

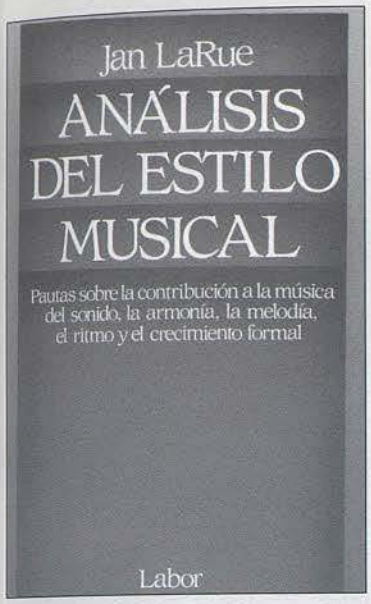
El punt de vista estètic i filosòfic

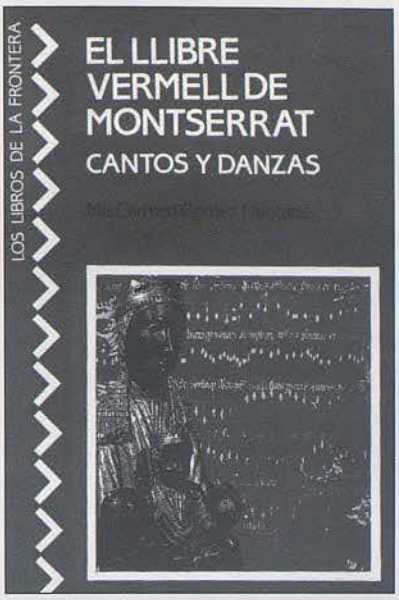
Des de l'antiguitat, la pràctica musical ha generat un entorn especulatiu per cercar el suport teòric d'unes idees genèriques o, fins i tot, d'una manera

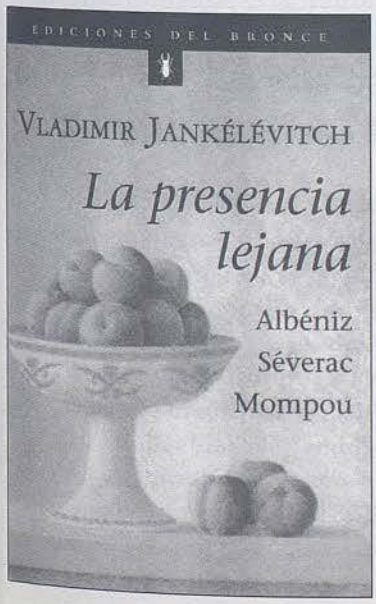

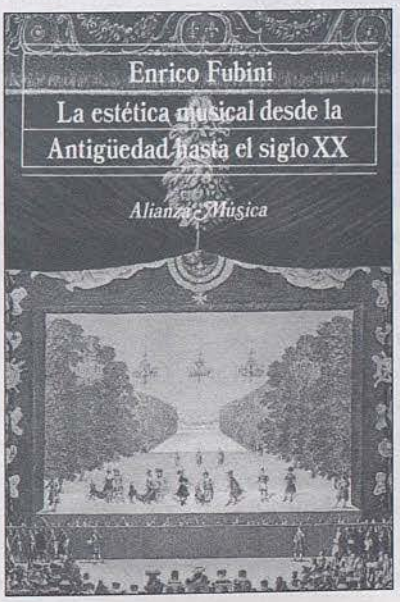

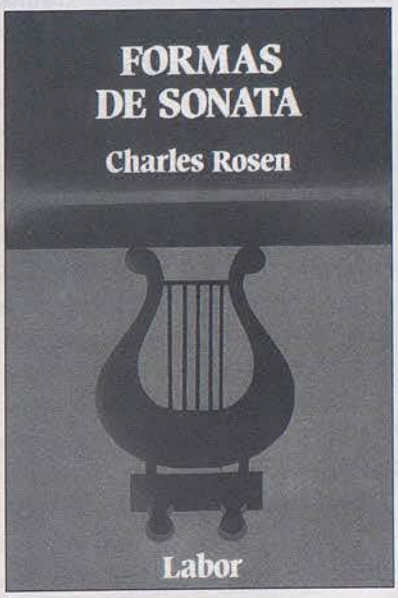
d'entendre la realitat. Aquesta actitud és ben present des de l'antiguitat, malgrat que allò que avui anomenem estètica, en el sentit de la teoria de l'art, té un origen relativament tardà. En aquest terreny, les consideracions de caràcter purament tècnic sempre s'han entrecreuat amb qüestions de pensament ideològic i de rang social, d'aquí la gran amplitud de les disciplines estètiques, que avui s'han diversificat d'una manera espectacular fins a l'extrem que amb prou feines resten vestigis d'aquella antiga pretensió d'una disciplina acadèmica, capaç d'establir les regles de l'art, llevat potser del terreny de les consideracions purament històriques.

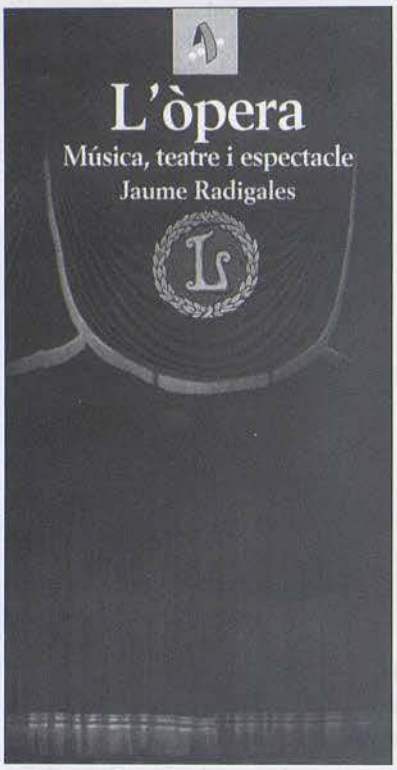
La bibliografia sobre el particular és copiosíssima i d'una complexitat conceptual molt diversa. Per això, incidirem en dues obres genèriques i d'una assequibilitat raonable. La primera és un clàssic en la matèria, que proposa des d'una perspectiva específica les mateixes qüestions presentades en alguns treballs ja proposats anteriorment; es tracta de *La estética musical desde la antigüedad hasta el siglo XX* d'Enrico Fubini (Alianza Música). La segona incideix en una especulació sobre el fenomen musical, adreçada a un públic no necessàriament professional, a partir dels problemes metodològics concrets que planteja el fet de pensar la música, tot donant preferència als aspectes humanístics per sobre dels purament tècnics i defugint una exposició historicista sistemàtica, però confrontant els plantejaments teòrics amb tots els estadis de l'evolució musical, extensiva fins a l'actualitat més immediata; es tracta d'*Introducción a la Filosofía de la Música* (*Thinking about Music*, en la versió original), del professor universitari americà Lewis Rowell (Editorial Gedisa).

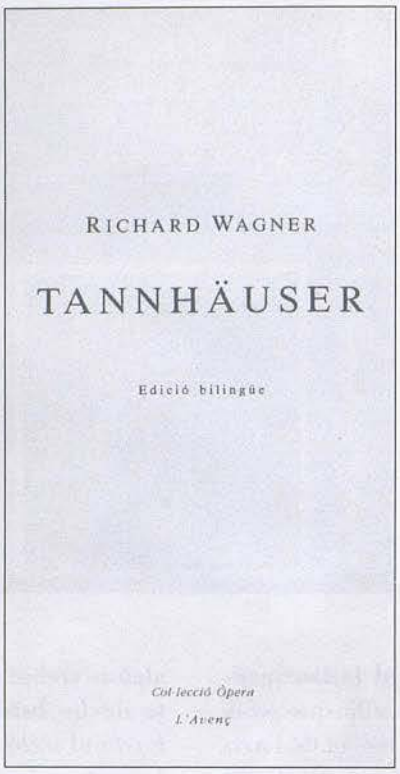
Ja hem insinuat l'eventual identificació entre el terreny estètic i el domini tecnicomusical. En aquest aspecte no ens volem estar d'esmentar dues

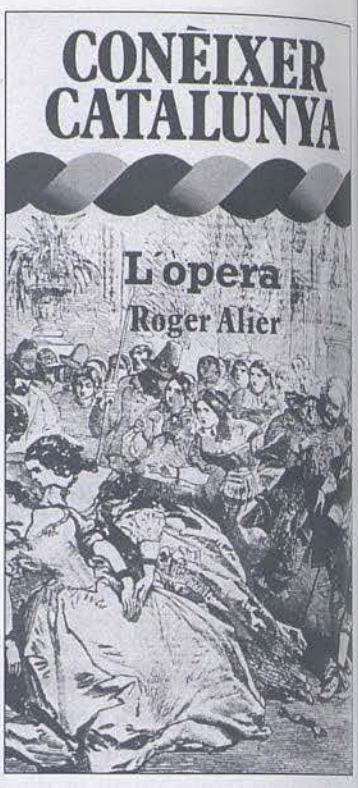

obres fonamentals, amb l'advertiment que són destinades a lectors amb un grau estimable de coneixements musicals: *Análisis del estilo musical* de Jan LaRue i *Formas de sonata* de Charles Rosen, ambdues editades per Editorial Labor de Barcelona, particularment activa en publicacions de tipus tècnic.

La fascinació per l'òpera

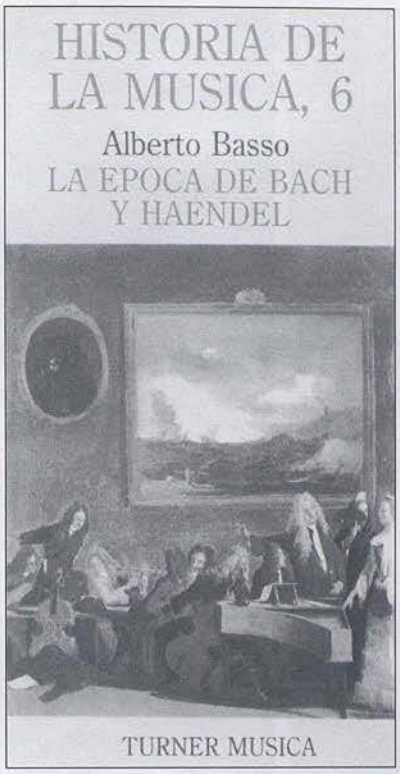
En un terreny més planer, cal remarcar el fenomen de la popularitat inoïda del gènere operístic, curiosament no fa molt de temps menystingut com a artificiós i anacrònic. Una novetat agradable, l'aparició recent del llibre de Jaume Radigales *L'òpera, música, teatre i espectacle* (Barcelona: Pòrtic, 1999), obre aquesta llista. Es tracta d'un treball de divulgació que, de manera concisa i ordenada, incideix en tots els aspectes inherents al tema, des d'una descripció de l'esquelet formal del gènere, i les seves parts, fins a l'apartat dedicat a l'òpera i a l'audiovisual al final del mil·lenni, passant per una exposició de les diverses modalitats de la veu humana i per una breu història del gènere. D'altra banda, una introducció substantiva a la història i a la literatura operística és la base de l'estudi del catedràtic de musicologia de la Universitat de Columbia, Paul Henry Lang, *La experiencia de la ópera* (Alianza Música).

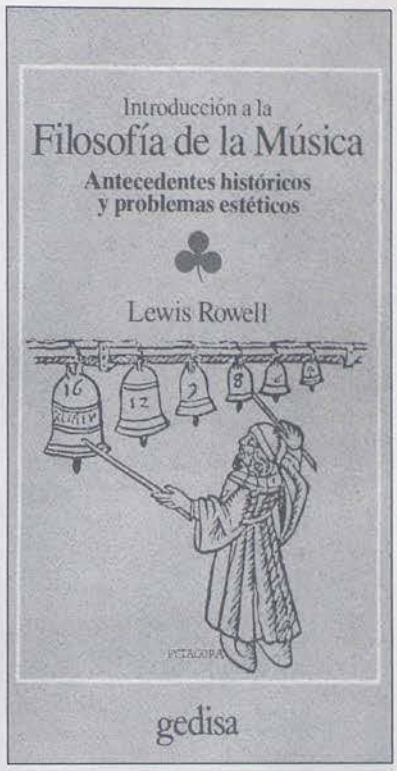
De manera simbòlica –i entre una bibliografia particularment abundant sobre la matèria– voldríem esmentar una extensa i documentada *Història de l'òpera italiana*, deguda a Roger Alier, Marc Heilbron i Fernando Sans Rivière (Empúries/Música, 1992) i, en un altre context, el dens i exhaustiu treball de Stefan Kunze *Las óperas de Mozart* (Alianza Música, 1990). Alhora que seran de la més gran utilitat per als operistes empedreïts les nombroses monografies sobre els títols més emblemàtics del gènere, que inclouen un estudi històric, literari i estètic i una descripció del contingut musical de l'obra en qüestió, al costat del text del llibret original i de la seva traducció. Al costat dels textos d'aquest gènere en llengua castellana de Javier Vergara Editor, dirigits per eminents especialistes, cal assenyalar-ne d'altres en llengua catalana d'Empúries/Música i, sobretot, els de la col·lecció de L'Avenç, més nombrosos, que manifesten una exemplar cura lingüística i literària.

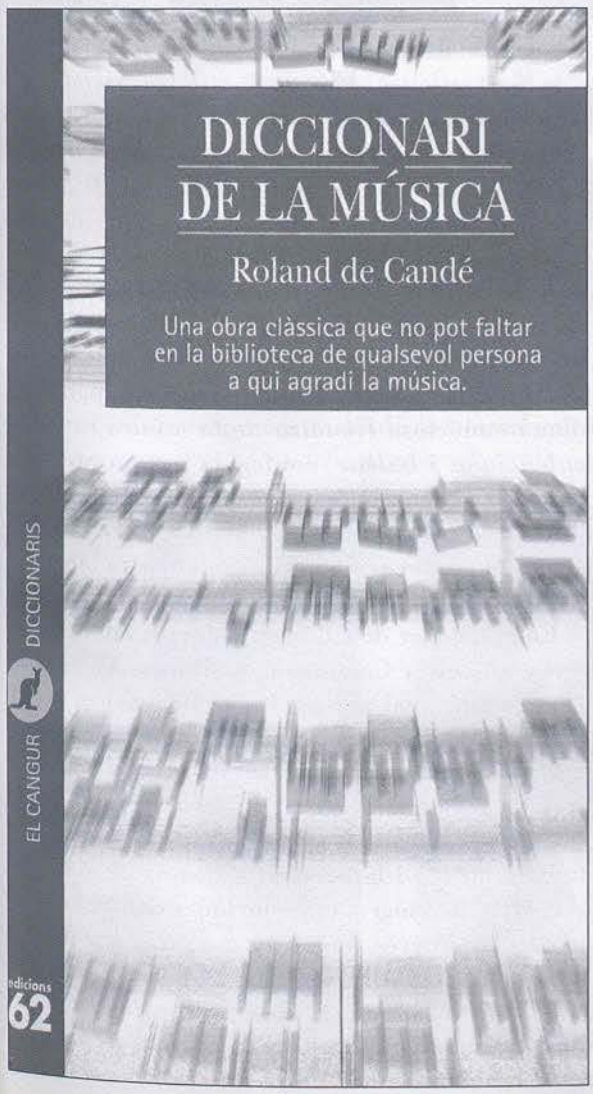
Diccionaris i enciclopèdies

Per al professional i el melòman selectiu, les màximes instàncies musicològiques en el terreny dels diccionaris i enciclopèdies de música a nivell mundial són *Die Musik in Gesichte und Gegenwart* de Bärenreiter, en l'àmbit germànic, i el *New Grove Dictionary of Music and Musicians*, en l'àmbit anglosaxó, els dos subjectes de manera periòdica a noves edicions revisades i actualitzades. Al nostre país, els dos volums del *Diccionario de la Música Labor* publicat el 1954, iniciat per Joaquim Pena i continuat sota la direcció d'Higini Anglès, amb la col·laboració d'un excel·lent equip de musicòleg-

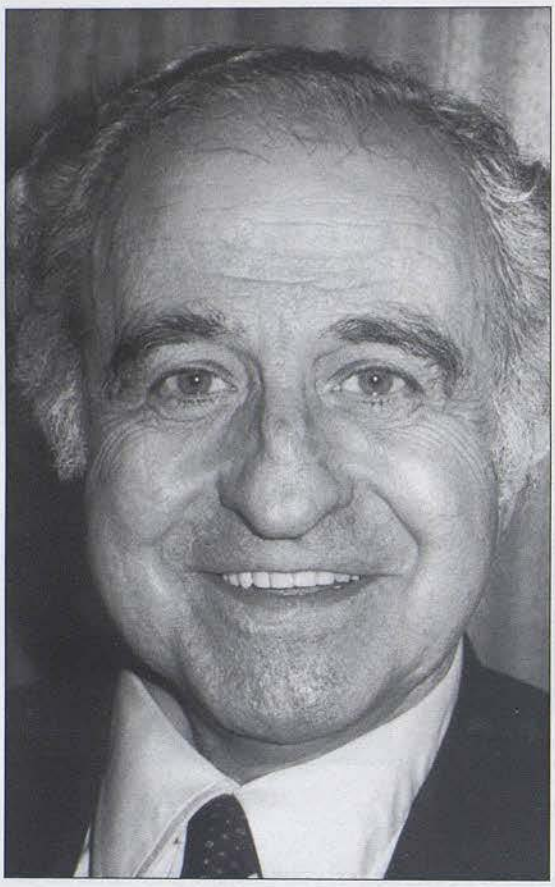

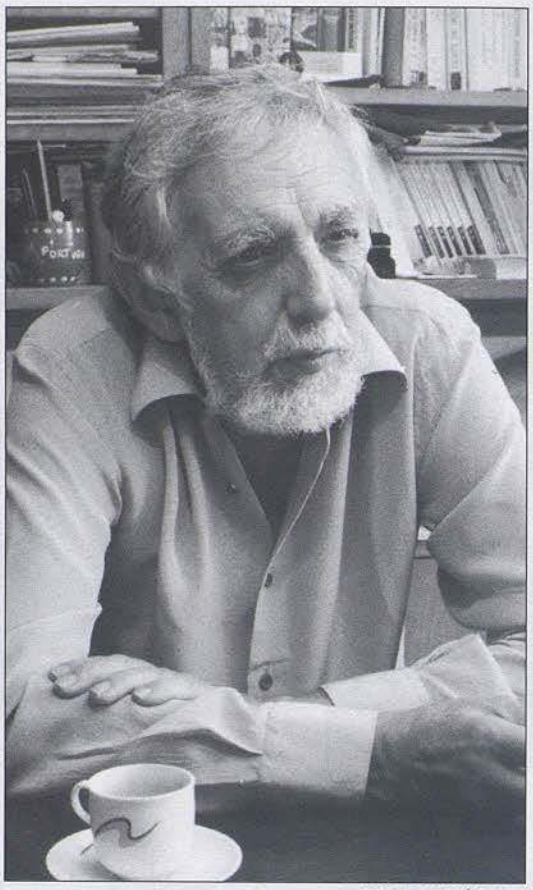

del país i de l'estranger, constitueix una obra de referència, entre altres coses per la presència de nombrosos articles històrics confegits per pioners de la investigació musical, extremament identificats i coneixedors de primera mà de la matèria respectiva. Òbviament, fill de la seva època i ja fora de l'abast comercial, una eventual reedició actualitzada sembla, malauradament, una empresa utòpica.

En un altre ordre de coses, també la important enciclopèdia musical francesa editada per Fasquelle tingué una publicació en llengua castellana de la mà d'Editorial Labor a mitjan dels anys seixanta, ampliada amb les veus pertinents referides a l'àmbit hispànic. Tampoc no és previsible una reedició d'aquesta obra tan estimable, l'únic inconvenient de la qual és la forçada absència dels esdeveniments musicals que s'han succeït en els darrers trenta anys. Per substituir aquestes mancances, si bé en un nivell més elemental –i sense menystenir altres alternatives lloables–, esmentem la darrera reedició (després de les de 1967 i 1982), actualitzada i ampliada, en llengua catalana, del *Diccionari de la música* de Roland de Candé, apareguda l'any passat en la col·lecció "El Cangur" d'Edicions 62.

No cal dir que la proposta que hem presentat, incompleta i orientativa, és sempre oberta i no impedeix, sinó que vol estimular, la participació activa del lector en la recerca de les seves pròpies necessitats de lectura. En tot cas, com a cosa prèvia o paral·lela, és clar que ha de prevaler l'experiència personal, sensible i auditiva, per a l'acompliment eficaç del gaudi de la música.

Manuel Valls (esquerra) i Oriol Martorell (dreta), dues figures desaparegudes que a banda de la seva activitat musical, han contribuït decisivament a expandir la musicografia catalana

FOTO: P. BARCELÓ (ARXIU)

Amb accent català...

Per LL. M.

Al marge de l'àmbit d'investigació –reflectit en un nombre estimable de publicacions musicològiques–, dintre del qual comptem amb una tradició establerta, que arrenca de Felip Pedrell i Higini Anglès i que darrerament ha rebut un impuls estimable en crear-se unes condicions més idònies per als treballs universitaris sobre matèria musical, tot i que encara resten molts aspectes del nostre llegat musical per investigar, la bibliografia sobre la nostra música i els nostres músics viu un lent i progressiu procés de normalització.

En el terreny de les històries generals, cal esmentar el precedent de la *Història de la música catalana* de Manuel Valls (Editorial Tàber, 1968), de caràcter divulgatiu i de fina penetració conceptual, una refosa posterior de la qual, signada per Oriol Martorell i Manuel Valls, fou publicada en la col·lecció "Conèixer Catalunya" el 1978. Atès que aquests manuals són introbables, per esmentar una altra obra d'aquest gènere hem d'arribar a la *Història de la música catalana* de Montserrat Albet, inicialment destinada a una edició de prestigi de Caixa de Barcelona (1985) i posteriorment publicada, en versió gràficament més austera, per Plaza i Janés. Ara Edicions 62 inicia la publicació d'una ambiciosa *Història de la música catalana, valenciana i balear*, confegida per un prestigiós equip d'especialistes, presentada amb notable presència gràfica i amb un important complement sonor, que marcarà una fita en la nostra bibliografia musical.

En el terreny dels llibres històrics, i dintre de la sèrie "Conèixer Catalunya" de Dopesa, en edicions ja esgotades, cal assenyalar el fonamentat estudi *La música medieval* de M. Carme Gómez i Muntané i *L'òpera* de Roger Alier, que inclou una síntesi de la seva tesi doctoral *L'òpera a Barcelona*, al seu torn publicada íntegrament per l'Institut d'Estudis Catalans i la Societat Catalana de Musicologia. Altres monografies històriques significatives de particular interès són *L'obra de Richard Wagner a Barcelona* d'Alfonsina Janés i *La música a la catedral de Barcelona durant el segle XVII* de Josep Pavia, ambdues editades per Rafael Dalmau, un estimulant estudi sobre *La música i el Moder-*

nisme de Xosé Aviñoa (Curial, 1985) i el primer volum de *Quasi un segle de simfonisme a Barcelona* d'Oriol Martorell, també procedent de la seva tesi doctoral. Un exhaustiu i metòdic estudi d'especialista sobre una matèria eminentment representativa del nostre pòsit musical és *El cant coral a Catalunya (1891-1979)* de Pere Artís i Benach (Editorial Barcino, 1990), del qual seria desitjable una reedició actualitzada. I, sense sortir dels estudis històrics, cal esmentar dos treballs de M. C. Gómez i Muntané, publicats en llengua castellana, *El llibre Vermell de Montserrat* (Amelia Romero, editora, 1990) i *El Canto de la Sibila* (Editorial Alpuerto, 1997).

Els compositors i els músics

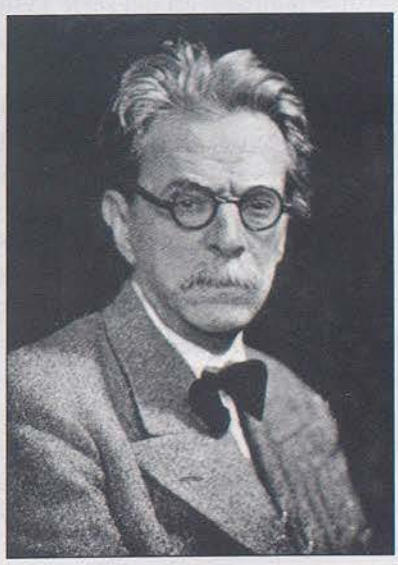
Tot i que encara manquen monografies sobre molts compositors representatius de la nostra música, dues sèries de publicacions incideixen sobre aquesta modalitat: d'una banda, a nivell divulgatiu, les que formen part de la col·lecció "Gent Nostra", actualment en mans d'Editorial Columna, i de l'altra, els sis volums publicats fins al moment de la col·lecció "Compositors Catalans", promoguda pel Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. En la primera, hi trobem, entre d'altres, els noms de Clavé (Pere Artís), Pep Ventura (Josep Mainar), Vives i Albéniz (Àngel Segardia), Granados (Antoni Carreras), Morera (Xosé Aviñoa), Mompou (Manuel Valls) o Montsalvatge (Jordi Codina), a part de monografies sobre Maria Barrientos (Josep M. Colomer Pujol), Hipòlit Làzaro (Ramon Sabatés) o Montserrat Caballé (Carme Alcalde); la segona, que inclou dades biogràfiques, anàlisis musicals profundes i valuosos apèndixs documentals, s'ha centrat, fins ara, en les figures de Xavier Benguerel (Tomàs Marco i Carles Guinovart), Cristòfor Taltabull (Josep Casanovas i

Albéniz

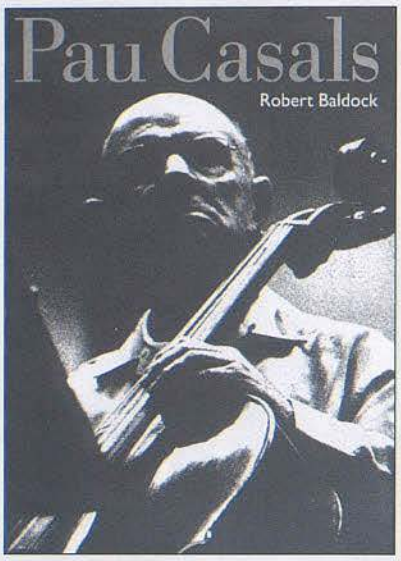

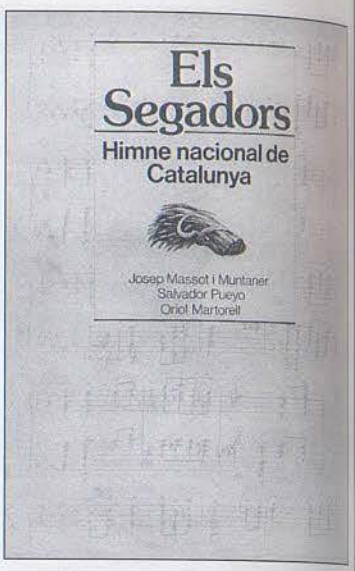
Granados

Morera

Benet Casablancas), Frederic Mompou (Lluís Millet, Ramon Barce i Narcís Bonet), Xavier Montsalvatge (Francesc Taverna, Carles Guinovart i Francesc Bonastre), Eduard Toldrà (Manuel Capdevila i Cèsar Calmell), Joaquim Homs (Josep Casanovas i Albert Llanas), Manuel Blancafort (Xosé Aviñoa) i Joan Lamote de Grignon (Francesc Bonastre).

A banda d'aquestes col·leccions, cal esmentar, entre els estudis històrics, l'important treball de Brian Jeffrey *Ferran Sors, compositor i guitarrista* (Publicacions de l'Abadia de Montserrat), *Joan Pau Pujol: la música d'una època* de Francesc Bonastre, Francesc Cortès, Francesc Costa, Josep M. Gregorio i Josep Pavia (Patronat Municipal de Cultura de Mataró. Editorial Altafulla, 1994) i *Anselm Viola, compositor, pedagog i monjo de Montserrat* (Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1998), tesi doctoral de Maria Lluïsa Cortada, que presenta, a més de la pertinent investigació musical sobre la música per a teclat de l'il·lustre compositor montserratí del segle XVIII, un nombre considerable de dades històriques d'interès sobre l'escola musical montserratina i els usos musicals del Monestir, i també sobre el pas del barroc al classicisme en la música europea i hispànica.

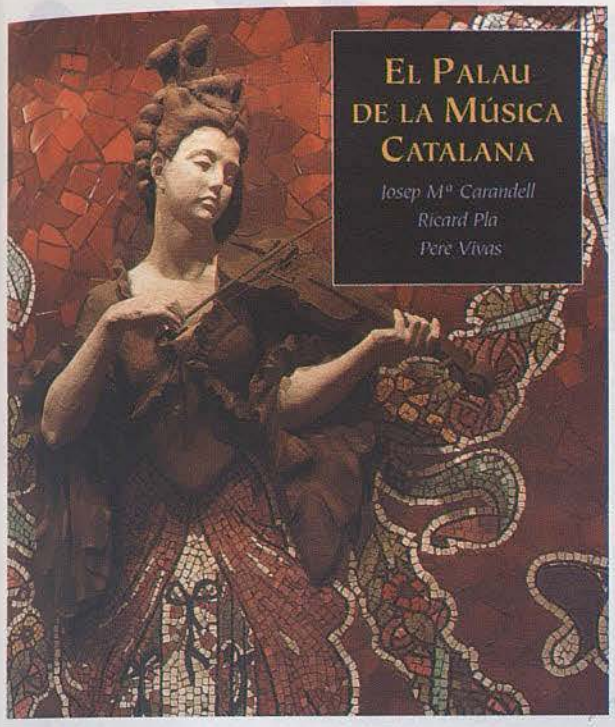
Valedores del procés de revaloració dels músics del noucentisme, hi ha biografies de tres personalitats molt diverses: *Eduard Toldrà, músic*, l'estudi gairebé hagiogràfic d'un íntim amic del mestre, Manuel Capdevila, reedició d'Edicions 62 de la versió de 1964 de l'Editorial Aedos, *Robert Gerhard i la seva obra*, del seu fidel deixeble, el compositor Joaquim Homs, versió catalana –editada per la Biblioteca de Catalunya– de la publicada pel Departament de Musicologia de la Universitat d'Oviedo el 1987, i, la més recent, *Jaume Pahissa, un estudi biogràfic i crític*, de Xosé Aviñoa (Biblioteca de Catalunya, 1998).

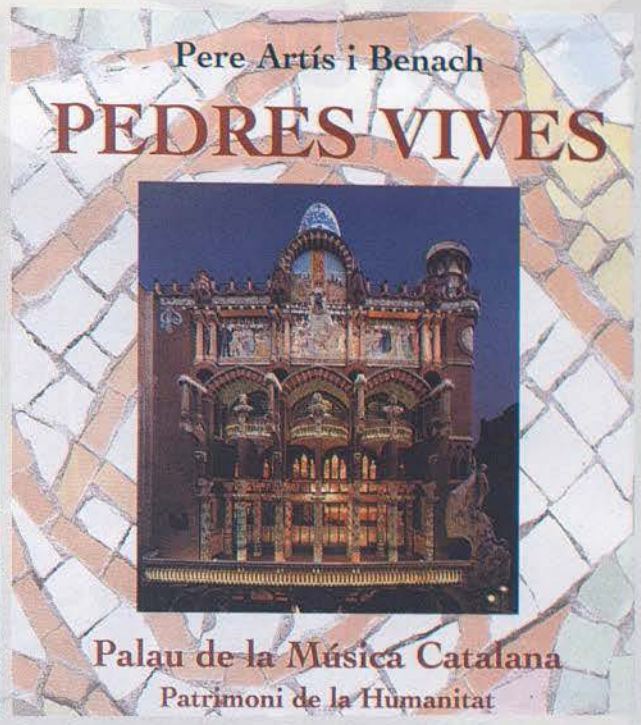
Finalment, la veneració envers la mítica figura de Pau Casals ha generat una literatura copiosíssima, de la qual ens limitarem a destacar la clàssica biografia de Josep M. Corredor, *Pau Casals* ("Pere Vergés Biografies", d'Edicions 62), conseqüència d'aquelles interessantíssimes *Converses amb Pau Casals* que el mateix Corredor havia publicat, fa anys, a l'Editorial Selecta; al costat de la més recent, que té la virtut d'una molt intel·ligent visió de la personalitat del mestre, contemplada ja des d'una certa distància històrica, *Pau Casals* de Robert Baldock (Ediciones Paidós), un treball distingit per la "BBC Music Magazine" com el millor llibre sobre música de l'any 1993.

Molt més que música...

Entre les publicacions institucionals de la Generalitat de Catalunya d'alguna manera relacionades amb la música, destaca *Els segadors, himne nacional de Catalunya*, un estudi de Josep Massot, Salvador Pueyo i Oriol Martorell, que aporta al lector un bon nombre de dades interessants sobre la gestació històrica del nostre cant nacional, tant en l'aspecte de la melodia, d'origen popular, com en el de la lletra. També *La sardana, dansa nacional de Catalunya*, de Josep M. Mas i Solench, recopila la trajectòria històrica d'aquesta dansa, en defineix les característiques musicals i coreogràfiques i els compositors més sobresortints que l'han conreada, en un volum de gran format, abundantment il·lustrat.

D'altra banda, tots sabem que les peculiars circumstàncies del nostre país han propiciat funcions de substitució a partir d'activitats que, en un context polític normalitzat, haurien esgotat la

seva contribució en el seu terreny específic. Un dels exemples més típics d'aquest fet és el moviment de la Nova Cançó, un fenomen estudiat amb la màxima objectivitat i rigor científic per Lloreng Soldevila i Balart a *La Nova Cançó (1958-1987). Balanç d'una acció cultural* (L'Aixernador, 1993), treball provinent d'una tesi doctoral a la UAB.

També coneixem la implicació de moltes entitats musicals amb rang virtual d'institució en el teixit de la vida cívica del país, un fet que es reflecteix en el terreny bibliogràfic. En el cas de l'Orfeó Català i el seu entorn físic més immediat, el Palau de la Música Catalana, dues històries de l'entitat posen l'accent principal, respectivament, sobre la representativitat patriòtica i la trajectòria musical. Es tracta d'*Història de l'Orfeó Català. Moments cabdals del seu passat* de Josep M. Roig i Rosich (Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1991) i *Orfeó Català. Llibre del Centenari* de Pere Artís i Benach i Lluís Millet i Loras (Fundació Orfeó Català-Palau de la Música. Editorial Barcino, 1991). El 90è aniversari del Palau propicià l'edició de *Pedres vives* de Pere Artís i Benach (Fundació Orfeó Català-Palau de la Música. Editorial Barcino, 1998), que ofereix aspectes per a molts inèdits de la història de la nostra sala de concerts en el decurs de les diverses conjuntures polítiques que ha viscut en gairebé un segle d'existència. I, finalment, l'esplendorosa realitat artística i arquitectònica de l'edifici del Palau resta reflectida amb sumptuosa presència gràfica –però també amb uns textos del tot rigorosos– a *El Palau de la Música Catalana* de Josep M. Carandell, Ricard Pla i Pere Vivas (Triangle Postals, 1996).

El paper similar d'altres formacions en unes circumstàncies històriques diferents es posa de manifest en dues publicacions relacionades amb la Coral Sant Jordi, que aglutinà la figura carismàtica de l'enyorat Oriol Martorell: *L'Oriol Martorell i la Coral Sant Jordi*, publicat per la mateixa entitat el 1991, i *Coral Sant Jordi, 50 aniversari* d'Agustí Espriu (Diputació de Barcelona, 1998). (Amb aquest pretext, no voldríem deixar d'esmentar unes recopilacions d'escrits d'Oriol Martorell, que mostren la seva fina penetració i l'insuperable sentit pedagògic: es tracta de dos reculls de *Paraules i escrits*, publicats després de la seva mort, ocorreguda el 1996, per Dinsic Publicacions Musicals el 1996 i 1998.)

Per acabar aquest darrer bloc, no volem deixar de remarcar el paper cabdal de la institució del Gran Teatre del Liceu en la vida musical, cultural i ciutadana, òbviament reflectida en gran nombre de publicacions, entre les quals esmentarem, a tall d'exemple, *El Gran Teatre del Liceu*, dels arquitectes Ignasi Solà Morales, Lluís Dilme i Xavier Fabré, responsables de la reconstrucció del teatre (Fundació Gran Teatre del Liceu) i *Crònica il·lustrada del Gran Teatre del Liceu* (Àmbit, Serveis Editorials).

CONCERT DE TARDA al Palau

V TEMPORADA 1999

DILLUNS, 22 MARÇ 1999, 19 H.

El jazz

Centenari Duke Ellington
Barcelona Jazz Orquestra
Oriol Bordas, director

Obres d'**Ellington**

DILLUNS, 12 ABRIL 1999, 19 H.

El piano

Hae-Jung Kim, piano

Obres de **Bach, Mendelssonhn, Ginastera** i **Rackhmàninov**

DILLUNS, 19 ABRIL 1999, 19 H.

La sarsuela

Orquestra Filharmonia de Cambra de Barcelona
Cor Jove de l'Orfeó Català
(Patrocinat per Fundación Coca-Cola España)
Ma. Carme Hernández, soprano
Francisco Vas, tenor
Ramon Gener, barítion
Albert Argudo, director

Fragments de «La Rosa del azafrán», «El huésped del Sevillano», «La Montería», «Los Gavilanes» «El baile de Luis Alonso» i «La leyenda del beso»

DILLUNS, 3 MAIG 1999, 19 H.

Escola de Montserrat

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana
(Patrocinat per Fundació Caixa Catalunya)
Grup Instrumental Sacabutxos de Barcelona
Solistes vocals
Jordi Casas, director

Obres de **Cecerols, López** i **Casanoves**

DILLUNS, 31 MAIG 1999, 19 H.

L'òpera

Orquestra Simfònica de l'Òpera de Malmoe
Clara Bystrand, soprano
Paula Hoffman, mezzo
Björn Jonsson, tenor
Michael Weinius, barítion
Shuya Okatsu, director

Obres de **Rossini, Puccini, Offenbach** i **Straus**

DILLUNS, 14 JUNY 1999, 19 H.

La música i el cinema

Orquestra Simfònica del Vallès
Salvador Brotons, director

Selecció de les millors bandes sonores

Localitats: **800** i **1000** ptes.

50% de descompte per als socis de l'Agrupació Mútua

INFORMACIÓ I VENDA
Palau de la Música Catalana. St. Francesc de Paula, 2. Tel. 93 268 10 00.

902 10 12 12 TEL·ENTRADA CAIXA DE CATALUNYA

Amb els patrocinis de:

FUNDACIÓ AGRUPACIÓ MÚTUA

FUNDACIÓ ORFEÓ CATALÀ PALAU DE LA MÚSICA

Organitza: FUNDACIÓ ORFEÓ CATALÀ PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

KYUNG WHA CHUNG

FOTO: A. BURGUÉS

"Mai he estat esclava de la música"

Kyung Wha Chung va ser la primera dona oriental que va fer una carrera internacional com a intèrpret de música clàssica. El seu enlluernant virtuosisme va conquerir el masclisme imperant al món simfònic dels anys seixanta i va obrir el camí a moltes dones que després la van seguir, com la soprano Sumi Jo –guanyadora d'una edició del Concurs Internacional de Cant Francesc Viñas–, una altra estrella coreana que ha arribat al cim del mercat musical. Chung és, ara per ara, un autèntic mite al seu país, i el gener passat va debutar a l'Auditori Enric Granados de Lleida i al Palau de la Música Catalana interpretant el *Concert núm. 2 per a violí*, de Sergei Prokófiev, al costat de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya.

Per PABLO MELÉNDEZ-HADDAD

Conjuntament amb el seu germà, el famós director Myung Whum Chung, i la seva germana, la violoncel·lista Myung Wha Chung, forma el que ella mateixa defineix com "*una família molt unida i gairebé el somni de tota mare coreana*". La intèrpret, amb més de trenta anys de carrera a les espatlles com a virtuosa del violí, va ser la primera del seu clan a començar una saga veritablement gloriosa que, al seu país, desvetllà tanta admiració que va contribuir considerablement a omplir els conservatoris de nens aspirants a solistes. "*Abans Corea es coneixia internacionalment només per la seva guerra. Ara tot ha canviat* –va declarar Kyung Wha Chung a Barcelona abans del seu concert– *i l'estudi de la música occidental és un fet quotidià.*" No impressiona ningú el fet que totes les competicions musicals internacionals si-

guin plenes de participants coreans, ja siguin cantants o instrumentistes.

Però la violinista no sols va ser innovadora en el fet musical. Ella, com a dona oriental, també va marcar el començament d'una mena d'independència sexual. Va ser la primera a destacar no només al seu país, sinó al circuit internacional de la música. Fins als anys seixanta, el panteó dels divos simfònics era dominat per homes, i Kyung Wha Chung va significar-hi un punt i a part amb el seu impressionant virtuosisme, el seu amor apassionat per la música i el seu geni indòmit. "*Abans era molt dictatorial en la meva feina i no acceptava cap broma als assajos; el fet de ser dona en un món dominat per homes em va convertir en una persona molt exigent i seriosa.*" La lluita per mantenir-se al capdamunt de l'estrellat musical se li va complicar pel fet de ser oriental, jove i dona. "*Vaig debutar a Londres el 1970 i aleshores totes les orquestres estaven formades per homes, fins i tot amb clàusules que prohibien la contractació de dones. Això va fer concentrar la meva força i intencionalitat a crearme una imatge de persona forta, amb caràcter, no només de dona o d'oriental. Aleshores era bastant dictatorial a l'hora d'imposar el meu criteri interpretatiu*", explica. També es diu que quan algun músic de qualsevol orquestra feia algun comentari "políticament incorrecte" es tancava al seu camerino i no en sortia fins que era tractada només com a intèrpret.

Ara, quan mira enrere i recorda l'època dels seus inicis, riu en reconèixer que "*la vida et canvia. Des que sóc mare –de tres fills–, no sóc tan dictatorial. Al món no hi ha res més bonic que la música, però també hi ha altres coses per a les quals s'ha de viure. De la música* –continua–, *he après a estar sola, la constància i la dedicació, però fins que no he estat mare no he après la humilitat i la senzillesa. Si fa vint anys, quan una nota no em sortia mil·limètricament perfecta, volia suïcidar-me; de gran, he acceptat que es poden fer errors. Cal estimar molt la música, però sempre de manera optimista.*"

Nascuda a Seül el 1948, Chung va començar a tocar cançons infantils als tres anys al piano i als sis va començar amb el violí, "*el meu instrument*", diu ella. Va sobresortir com a infant prodigi: a les dues setmanes d'agafar el violí per primer cop ja va tocar en públic i sis mesos després es presentava a un concurs. "*Mai no em va intimidar tocar davant de gent, em fascinava captar l'atenció*", diu. Malgrat començar de tan jove, assegura: "*Mai no m'he sentit esclava del violí. La música és el més preciós del món i ni un segon de la meva vida he dubtat de ser violinista.*" Va estudiar amb Ivan Galamian a la Juilliard School de Nova York, del 1960 a 1967, i aquell mateix any va guanyar el

"Fins fa poc no entenia gaire bé que hi hagués d'haver diferències en la manera d'interpretar per ser oriental o occidental"

Premi Leventritt, *ex-aequo* amb Pinchas Zukerman, un altre prodigi del violí.

Aquest aprenentatge a Occident –va viure a Nova York des que tenia 12 anys–, la distingeix especialment de les noves generacions d'artistes orientals. "*Fins fa poc no entenia gaire bé que hi hagués d'haver diferències en la manera d'interpretar per ser oriental o occidental. Per a mi era igual ser coreana o francesa a l'hora d'estudiar Beethoven a la Juilliard, un lloc al qual venia gent de tot arreu. L'important és com has estat educat, l'entorn i el mestre, no on has nascut*", assegura. Actualment és diferent, perquè "*hi ha molts coreans que han estudiat a l'estranger i després han tornat per ensenyar a les noves generacions*". Per aquesta raó, la violinista ja no creu en les escoles d'interpretació. "*Ara les fronteres són permeables. L'escola russa, la britànica, la belga o la italiana s'han barrejat. El món s'ha fet més petit, i la gent marxa dels seus països per estudiar a l'estranger i la mobilitat és constant.*" Malgrat això, la intèrpret reconeix la dificultat d'assimilació de l'estructura musical d'Orient si es compara amb l'occidental: "*pel que fa a estructura del llenguatge musical, per a un oriental és molt més fàcil tocar i aprendre música occidental, en canvi per a un espanyol –fins i tot per a un marcià– per exemple i en general, és gairebé impossible interpretar amb absoluta correcció música oriental*". Això també és aplicable a la música cantada. "*Però la fusió entre les dues cultures és un fet real, i fins i tot amb el cant es pot veure. No s'han de separar tant ambdues cultures, perquè són molts els compositors d'Occident que s'han interessat per les sonoritats de l'Orient, especialment per les de la Xina.*"

Durant la seva carrera, Kyung Wha Chung ha tocat amb directors de la categoria d'André Previn, Georg Solti, Riccardo Muti, Bernard Haitink, Lorin Maazel, Daniel Barenboim i Claudio Abbado, i el seu entusiasme per la interpretació surt a cada moment de la seva conversa: "*aquesta passió per la música la vaig sentir des de molt petita i abans era tan forta que va poder més que tota la pressió que vaig viure, la dels estudis i la del mateix món musical. No podia desil·lusionar els meus pares, els meus professors ni el meu poble. Ara la meva carrera m'importa molt menys, però encara estic boja per la música. Només vull tocar i compartir amb el públic això que faig. I mai m'he sentit esclava del meu instrument.*"

Admiradora declarada de Pau Casals, va debutar al món musical als tres anys cantant en una ràdio del seu país. Després va conèixer la fama internacional quan va omplir el buit deixat per Renata Tebaldi en la llista de contractes exclusius d'una coneguda casa

FOTO: A. BURGUES

discogràfica a final dels seixanta. "*Per fer una carrera internacional no només has de tenir talent* –diu la intèrpret–. *Són molts, els factors que s'han de considerar, i s'ha de treballar molt dur, però mai s'ha de córrer i és això, precisament, el que fan molts músics joves. Volen guanyar diners i fer gravacions molt ràpid, sense madurar ni en la interpretació ni en el seu caràcter com a músic. Per fer una carrera com cal, s'ha de pensar cada pas que es fa.*"

Curiosament, ha fet molt poques gires amb el seu germà, el director Myung Whum Chung. "*No hem coincidit gaire. Abans jo feia més de cent concerts a l'any, però des que sóc mare he reduït molt les meves actuacions i el meu germà només m'ha dirigit als Estats Units i fa molt de temps. Ara estem pensant de fer més coses, però encara no tenim res signat.*" El que sí han fet junts és molta música de cambra, tots dos i, a més a més, amb la seva germana, la violoncel·lista Myung Wha Chung.

En la seva visita per Catalunya, Kyung Wha Chung es va mostrar encantada amb la ciutat de Barcelona. "*És molt maca, com també ho és el Palau de la Música, que té una ornamentació ideal per al* Segon concert *de Prokófiev. Aquest auditori modernista és impressionant i per a mi ha estat una autèntica sorpresa.*" La violinista es va presentar el gener passat a la temporada de concerts de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, dirigida per Salvador Mas, amb aquesta dificilíssima peça de Prokófiev, una obra que qualifica de "*màgica i pura fantasia, i és perfecta per tocar al Palau, perquè aquest escenari recull l'estètica fantasiosa de l'obra. La música russa, tant la de Prokófiev com la de Txaikovski o Stravinsky, recrea l'esperit escènic. Tots tres compositors van fer molts ballets i són músiques per ser representades*". Sobre el *Segon concert per a violí* de Prokófiev, la intèrpret en va destacar "*la qualitat melòdica, visual i expressionista*".

L'oratori *Jeptha* de Händel de la mà de Sir Neville Marriner

Palau 100 (Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana). Orquestra i Cors de l'Academy of Saint Martin in-the-Fields Dir.: Sir Neville Marriner. *Jeptha*, de Händel. Palau de la Música Catalana. 10 de maig de 1999 (21 h).

L'any 1959 el director d'orquestra Sir Neville Marriner fundava el conjunt Saint Martin in-the-Fields, una formació en la qual primerament va tenir la tasca de concertino i posteriorment de director. Els primers ciments d'aquesta prestigiosa formació prou coneguda del públic barceloní i que amb molta assiduïtat ha visitat l'escenari del Palau de la Música, va tenir des dels seus inicis com a premissa principal oferir les partitures del barroc tal com feien nombrosos conjunts sorgits a la dècada dels seixanta que centraven les seves interpretacions en aquest camp musical. Però a poc a poc el seu repertori va anar augmentant, i els concerts realitzats al costat dels solistes més rellevants del món, les actuacions a tots els escenaris de més importància, la seva participació en fets destacats –com per exemple la del mes de juny de 1997 en què va ser invitada per a les celebracions del traspàs de poder de Hong Kong a la Xina o la inauguració de la temporada de concerts a Londres 1997-98 en què va oferir l'estrena del *Concert per a violoncel* de Sally Beamish–, converteixen les seves actuacions en un veritable esdeveniment.

The Academy of Saint Martin in-the-Fields està integrada en l'actualitat per una cinquantena de músics, i igualment actuen com a petit grup de corda integrat per setze components. Actualment el càrrec de director titular és compartit pel mateix Sir Neville Marriner, Iona Brown –des del 1974– i Kenneth Sillito –des del 1980. L'any 1975 la formació orquestral va tenir com a complement la creació d'un grup coral que va ser fundat per Laszlo Heltay.

L'Academy ha tingut una trajectòria extraordinària. Més d'un miler d'enregistraments discogràfics la converteixen en la formació de cambra que més gravacions ha efectuat a nivell mundial; estrenes d'obres contemporànies, d'autors com Maxwell Davis o William Walton, es complementen amb un ventall d'obres que van des del barroc, plenitud del classicisme i primer romanticisme.

En aquesta ocasió sota la batuta de Sir Neville Marriner, oferiran al Palau de la Música Catalana l'oratori *Jeptha* de Händel, la darrera partitura d'aquest gènere de la producció del compositor. Al costat del cor i l'orquestra actuarà un conjunt de solistes entre els quals destaca Anthony Rolf Johnson, el tenor que va ser constantment reclamat per Solti, Harnoncourt, Gardiner, Boulez, Abbado o Giulini i que l'any 1992, en reconeixement per la seva tasca i en especial per les seves recreacions d'obres de Bach, Händel, Haydn, Britten, Mozart i Haydn, va rebre de mans de la reina Isabel II el títol de Comanador de l'Imperi Britànic. Juntament amb Rolf Johnson actuaran el contratenor Brian Asawa, que des de la seva obtenció de la Metropolitan Opera auditions l'any 1991 ha estat reclamat arreu per interpretar obres del repertori barroc i clàssic; Neil Davis, el barítion gal·lès que als inicis de la dècada va aconseguir el premi de *lieder* del Concurs de Cardiff, moment a partir del qual actuà amb Gardiner, Dohnányi Harnoncourt o Leppard; la mezzosoprano Christiane Iven, que des de la temporada 1996-97 és membre de la Nationaltheater de Mannheim; Lisa Milne, soprano amb una rellevant trajectòria tant concertística com d'enregistraments i que posseeix una veu ideal per cantar obres del repertori mozartià, i per últim la també soprano Janice Watson, una soprano també estretament vinculada als rols mozartians a més de papers belcantistes i veristes. Es tracta d'un gran repartiment per oferir-nos aquest oratori de Händel que ens arribarà sota la direcció del gran mestre Sir Neville Marriner. ●

Lluís Trullén

Zukerman i Neikrug i les *Sonates per a violí i piano* de Beethoven

Ibercamera. Pinchas Zukerman, violí. Marc Neikrug, piano. Integral de les *Sonates per a violí i piano* de Beethoven. Palau de la Música Catalana. 26, 27 i 28 d'abril de 1999 (21 h).

El mes d'abril ens presenta en pocs dies dues integrals beethovenianes. La primera dedicada als *Concerts per a piano* i que tindrà Christian Zacharias com a protagonista, i la segona a les *Sonates per a violí i piano*, amb Pinchas Zukerman i el pianista Marc Neikrug, que recentment ja ha actuat en la temporada OBC en un programa celebrat l'octubre de 1998 en el qual va interpretar el seu propi *Concert per a piano i orquestra*.

De la figura del violinista Pinchas Zukerman, en sobra tota presentació. Els seus concerts al Palau, com el que tingué lloc el març de 1997 en la temporada Palau 100 actuant com a solista en el *Concert per a violí i orquestra* de Beethoven, o la seva actuació anys enrere, concretament el 1990, per a Ibercamera en un concert dedicat a Schubert al costat del mateix Marc Neikrug, entre d'altres concerts que ha realitzat al nostre país, avalen la fina sensibilitat d'aquest artista nascut a Tel-Aviv l'any 1945.

Deixeble de Pau Casals i d'Isaac Stern, Zukerman va sentir-se especialment fascinat pels enregistraments discogràfics. Un centenar de gravacions, una vintena de nominacions als Grammy, que inclouen des dels *Concerts* de Bach, fins a obres contemporànies, passant per Bartók i tot el gran repertori concertístic, eleven Zukerman com un dels violinistes més carismàtics del circuit internacional.

Com molts altres intèrprets, també ha sentit una especial predilecció per la direcció orquestral; en aquest camp va debutar l'any 1970 amb l'English Chamber Orchestra, per dirigir després les simfòniques de Chicago i Boston o les filharmòniques de Nova York, Los Angeles i Berlín. Així mateix, les actuacions com a músic de cambra l'han portat a actuar al costat d'artistes de la categoria de Daniel Barenboim, Jacqueline Du Pre, Isaac Stern, Jean-Pierre Rampal, Itzhak Perlman, Yo-Yo Ma, en un interminable ventall de figures.

Ara Zukerman tornarà al Palau per mostrar-nos aquest talent i aquesta màgica sonoritat que obté bé amb un Stradivarius, bé amb un Guarnerius del Gesú datat l'any 1739. ● **LL.T.**

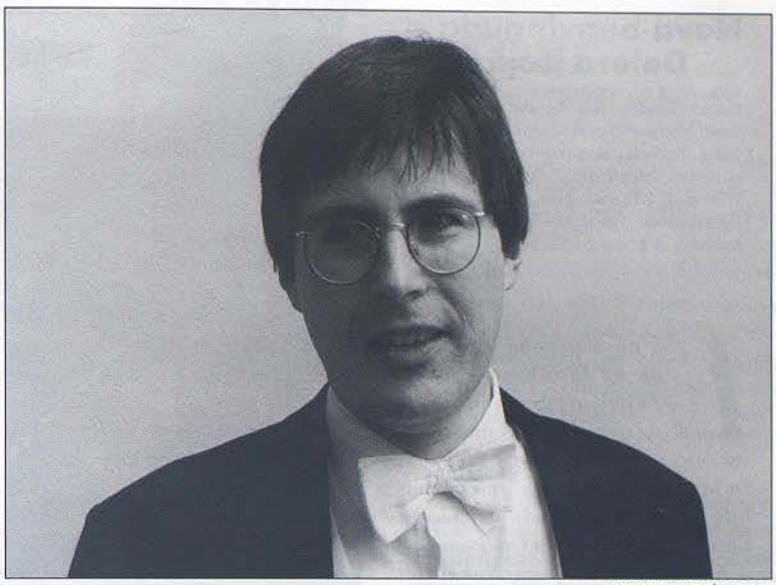

FOTO: P. BARCELÓ (ARXIU)

Christian Zacharias ens obsequia amb Beethoven

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Christian Zacharias, piano. Dir.: Lawrence Foster. Integral dels *Concerts per a piano* de Beethoven. Auditori. Dies 9 (21 h), 10 (19 h), 11 (11 h) (*concerts núm. 2, 3, 4*) i 23 (21 h), 24 (19 h), 25 d'abril de 1999 (11 h) (*concerts núm. 1, 5*).

Christian Zacharias s'ha erigit en un expert en la interpretació del repertori concertant de Beethoven, un fet que podrà corroborar-se en la seva interpretació de la integral concertística en la temporada OBC. Zacharias és un pianista en què càlcul i magnitud, originalitat i profund coneixement de les obres poden comprovar-se en cadascuna de les seves recreacions.

La seva primera actuació amb l'OBC remunta a la temporada 1982-83, i el Palau de la Música ja va ser escenari d'altres actuacions del pianista alemany, com la que va produir-se en la temporada Euroconcert l'abril de 1997 –en un programa monogràficament dedicat a Schubert– o el concert programat per la mateixa OBC el febrer de 1996, dedicat al *Concert núm. 20* de Mozart.

Una cinquantena d'enregistraments discogràfics, entre els quals no podia faltar la integral concertística beethoveniana, com també el *Triple concert*, a més de la integral concertística de Mozart, de nombrosos discos dedicats a Schubert, Schumann i Scarlatti han convertit Zacharias en un dels pianistes més sol·licitats dels darrers anys. Ara Zacharias actuarà a l'Auditori en una nova integral concertística beethoveniana que promet ser tan apassionant com la que va oferir Andras Schiff amb la Philharmonia Orchestra en els dos concerts inaugurals de la temporada 1995-96 de Palau 100.

Zacharias va néixer l'any 1950. Deixeble de Vlado Perlemuter, va assolir guardons als concursos de Ginebra (1969), Van Cliburn (1973) i el primer Premi al Concurs Ravel de París (1975). Fou a partir d'aleshores quan Zacharias assolí la fama internacional que continua tenint en l'actualitat. Actuacions als més grans festivals de música, al costat de les filharmòniques més prestigioses, participacions com a solista en concerts dirigits per Marriner, Celibidache, Masur, Leitner o Stein –entre d'altres– i una veritable devoció per la música de cambra (forma un trio al costat d'Ulf Hoelscher i Heinrich Schiff, a més d'haver actuat al costat del Quartet Alban Berg), són mostres d'un pianista integral, amant de tots els repertoris però que per sobre de tot destaca per la seva devoció envers Mozart i les partitures concertants de Beethoven. ● **LL.T.**

Nova benvinguda a Dolora Zajick

Gran Teatre del Liceu. Concert. Ana María Sánchez, soprano. Dolora Zajick, mezzosoprano. Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu. Dir.: Antonello Allemandi. Palau de la Música Catalana. 14 i 16 d'abril de 1999 (21 h).

La nova presència liceística de la mezzo Dolora Zajick arribarà en forma de recital, tal com ja va succeir el dia 10 de juny de 1991. Dolora Zajick és una artista habitual de la temporada del Liceu. La seva recreació del personatge d'Aldagisa de l'òpera *Norma* el mes de març de 1995, la seva participació en les intervencions de mezzo del *Requiem* de Verdi (tal com també va fer a Peralada l'estiu de 1996) o el seu rol de Leonore de l'òpera *Il trovatore* la temporada 1992-93, converteixen Dolora Zajick en una artista prou coneguda dels amants de la lírica del nostre país.

FOTO: P. BARCELÓ (ARXIU)

La carrera musical d'aquesta cantant nascuda a l'estat nordamericà d'Oregon va rebre el primer impuls quan l'any 1982 va assolir la medalla de bronze del concurs internacional de Moscou. Però no fou fins a l'any 1986 quan va debutar en el camp de l'òpera amb el rol d'Azucena d'*Il trovatore*. La seva predilecció per Verdi –ja en aquests inicis professionals va cantar el *Requiem* sota la direcció de Muti i posteriorment a Londres amb Pritchard– va fer que debutés a Roma interpretant el rol d'Amneris de l'òpera *Aïda* a les termes de Caracalla i l'octubre de 1988 al Metropolitan cantant el rol d'Azucena. Poc després se succeïren actuacions a Chicago, Viena, Covent Garden, San Francisco, Florència, i també a Madrid i Bilbao.

Si bé en els seus enregistraments destaca principalment en les partitures verdianes (*Don Carlo*, *La forza del destino*, *Requiem*, *Aïda*...), els seus rols operístics no només se cenyeixen a la figura del compositor italià. Ha recreat els personatges de Marfa (*Kovanschina*), princesa de Bouillon (*Adriana Lecouvreur*), Jezibaba (*Rousalca*), Dalila (*Samsó i Dalila*). La seva popularitat també va arribar amb versions operístiques verdianes realitzades per a la televisió: com *Il trovatore* amb Marton i Pavarotti, o *Aïda* amb Millo i Domingo.

Aclamada com una de les mezzos més rellevants de l'actualitat, Birgit Nilsson va dir de Zajick: "*la seva veu és única, avui dia, sense competència en el món*". ● **LL.T.**

La Fundació Orfeó Català-Palau de la Música i l'Editorial Pòrtic
es complauen a fer-vos saber la publicació del llibre

ORFEÓ CATALÀ
Quatre presidents 1939-1998
de Francesc Fontbona, Albert Manent, Pere Artís i Antoni Batista

La història de l'Orfeó i el Palau de la Música vista a través dels presidents de l'entitat que l'han conduït des dels foscos anys quaranta fins a l'actualitat.

El podeu trobar a 'Les Muses del Palau' i a totes les llibreries.
232 pàgines, format 17 x 24 cm,
enquadernació en rústica.

Pòrtic
ENCICLOPÈDIA CATALANA

Leif Segerstam dirigeix obra pròpia amb l'OBC

FOTO: P.H. LINDBERG

Leif Segerstam

Per F. TAVERNA-BECH

Amb un incís dedicat a la música francesa (*Concert per a violoncel i orquestra* de Lalo), el programa de l'OBC dels dies 30 d'abril, 1 i 2 de maig, presenta una perspectiva sempre interessant de la composició nord-europea amb la presència de la música de Sibelius i una estrena d'una partitura de Leif Segerstam (1944) –que així mateix dirigirà el concert–, compositor certament prolífic ja que en el seu *opus* figuren ni més ni menys que 17 simfonies i molta música de cambra, en la qual destaca la sèrie de 30 quartets de corda.

Per a les seves actuacions barcelonines, Leif Segerstam ha previst l'estrena d'un poema que amb el títol ben explícit de *Mai*, està dedicat a l'eclosió de la primavera, un fet que en els pobles nòrdics sempre és un gran esdeveniment, ja que la vida i la llum, després d'un llarg i fosc hivern, torna amb tota la seva força. El mateix Segerstam ens ho comenta, dient: "*l'explosiva primavera nòrdica és cada any un miracle..., és com l'audició d'una grandiosa obra simfònica interpretada, però, sense director*", és l'esclat de la vida que el compositor expressa i descriu vitalment mitjançant una acolorida paleta orquestral i tens joc de contrastos sonors que, per un procés de dilatació i concentració, dóna la idea de l'esclat de força després d'un temps d'immobilitat.

Certament, la valoració de la música de Jean Sibelius (1865-1957) ha estat molt desigual, ja que si a Finlàndia, el seu país, ben aviat el van considerar com una glòria nacional, en països del sud d'Europa la seva obra gairebé és desconeguda, circumstància que no passa ni a Anglaterra ni als EUA. És així que, fins fa pocs anys, les úniques obres que de tant en tant apareixien en les programacions barcelonines eren el seu bellíssim *Concert per a violí i orquestra*, el *Vals trist* –un fragment de la música incidental que va escriure per a *Kuolema*– i alguns dels seus poemes simfònics (*Finlàndia*, *op. 27* i, entre d'altres, *Tapiola*). És un fenomen curiós, ja que la música de Sibelius, lluny dels extremismes avantguardistes de molts dels seus col·legues de les darreries del segle XIX, ve a ésser una perllongació o continuació del llenguatge sonor romàntic i s'insereix en els corrents dels nacionalismes europeus.

Segurament la relativa manca d'interès del nostre públic per Sibelius prové d'una qüestió temperamental i no pas per un problema d'assimilació del contingut i continent de la seva obra.

En tot cas, pot dir-se que ell va ésser el continuador d'aquella línia mestra del gènere simfònic que comença amb Haydn i continua amb Beethoven, Mendelssohn i Brahms, en la qual Sibelius aporta certes innovacions que afecten la morfologia del pla general de la simfonia. En aquest sentit, potser cal assenyalar que el compositor finès és fins i tot més progressiu que no pas autors simfònics del nostre segle com Xostakòvitx i Prokófiev, segurament més avantguardistes en la seva època quant a conceptes harmònics, però més conformistes que Sibelius en el moment de seguir els models formals del gènere.

És així que Sibelius quan compon les seves simfonies, més que desenvolupar-ne els temes que la integren, va construint-los i definint-los en la seva personalitat a mesura que avança en el treball. L'enfocament és, doncs, sensiblement diferent, però amb tot, no sempre fàcil de percebre. Així, especialment en les seves simfonies, la música sembla progressar des d'un origen indefinit –en què és possible reconèixer girs melòdics i ritmes d'innegable procedència folklòrica, i també evocacions a la natura– cap a un cosmos concret que s'afirma, a vegades amb contundència tel·lúrica i en d'altres amb matisadíssimes coloracions, en un fris sonor de gran riquesa vivencial.

La *Cinquena Simfonia* va ésser composta entre 1914 i 1915, i malgrat que l'estrena va tenir un gran èxit, entre 1916 i 1919 Sibelius la va retocar. L'obra consta de tres moviments, malgrat que el primer d'ells pot considerar-se format per dues grans seccions independents. El temps central està basat en les variacions lliures d'un ritme, mentre que el darrer deixa albirar una certa semblança amb la clàssica forma sonata.

Quant al poema *Finlàndia*, és prou conegut, però podem comentar que en aquesta obra, escrita entre 1899 i 1900, Sibelius posa de manifest la seva qualitat i capacitat d'orquestrador, per la manera de com evoca el món èpic i llegendari dels boscos finesos amb un ric teixit instrumental i un estil rapsòdic, aspecte aquest que, en general, no és tan acusat en les seves simfonies.

OBC. Pia Segerstam, violoncel. Lef Segerstam, direcció. Segerstam, Lalo, Sibelius. Auditori. 30 d'abril (21 h), 1 de maig (19 h) i 2 de maig (11 h) de 1999.

Una aposta per la independència: La Porta

Aquest col·lectiu de professionals de la dansa neix el 1992 amb la vocació de crear una plataforma alternativa per impulsar i promoure la dansa de creació a la ciutat de Barcelona i obrir canals de comunicació i intercanvi amb altres ciutats on existeixin creadors i organitzacions amb els mateixos interessos: donar cabuda a la presentació regular de treballs curts, de recerca i peces en procés de treball que no tenen lloc en els circuits habituals de programació de dansa contemporània. Així, doncs, es facilita als creadors que mostrin els seus treballs i l'establiment d'un diàleg continu i creixent amb el públic.

Per TERESA CARRANZA i MONTSE PRAT

La primera edició es presentà el desembre de 1992. Aleshores La Porta es constituí com a associació sense ànim de lucre, i actualment ja ha consolidat la seva existència amb una repercussió evident en el panorama actual de la dansa a la ciutat de Barcelona, a més d'ampliar les seves activitats.

El model de treball d'aquesta associació s'enquadra en un moviment internacional de desenvolupament de la dansa sense dependre exclusivament de la intervenció institucional.

La Porta va rebre el Premi Ciutat de Barcelona a les Arts Escèniques l'any 1995.

Des del mes de maig de l'any 1994 La Porta té el suport de la Sala Beckett, cosa que li ha permès

FOTO: JAVIER TLES

Companyia Andrés Corchero-Rosa Muñoz. Muntatge *Sospirs*

guanyar estabilitat i qualitat de presentació dels espectacles en comptar amb un equipament tècnic adequat.

Des de l'any 1995, en què rebé una subvenció de l'Ajuntament de Barcelona, ha anat incrementant els ajuts institucionals: Institut de Cooperació i Comunicació Cultural, Generalitat de Catalunya i Federació Nacional d'Associacions de Professionals de la Dansa.

Els professionals que gestionen i organitzen les activitats del col·lectiu són: Òscar Dasí, Anna Eulate, Carmelo Salazar i Carme Vadell.

Les activitats

1. La Porta, propostes coreogràfiques a Barcelona.

Sèrie regular de representacions de dansa dirigides als professionals i al públic en general. En cada edició es presenten peces curtes de diversos coreògrafs durant tres dies consecutius.

Els objectius són:

–Mostrar un ventall variat i rigorós de la creació coreogràfica que es fa a Barcelona.

–Afavorir la presència de creadors d'altres ciutats de Catalunya, de la resta de l'Estat i de l'estranger.

–Oferir al públic l'accés fàcil i directe a la dansa.

Amb aquesta iniciativa La Porta s'ha consolidat com un espai d'exhibició de dansa i punt de referència obligat a Barcelona. Ha aconseguit generar un públic propi i regular, amb una mitjana d'assistència de 190 espectadors per edició.

El nombre de peces curtes presentades voregen les 200, amb més o menys el mateix nombre d'intèrprets i uns 50 coreògrafs que han pogut mostrar els seus treballs.

La producció d'aquestes representacions és possible gràcies a la gestió voluntària dels professionals del Teatro Fronterizo, la cessió de la Sala Beckett, la participació dels coreògrafs i ballarins que presenten els seus treballs, les subvencions oficials i l'aportació del públic amb la compra dels abonaments d'ajut.

2. Projectes d'intercanvi i difusió. Paral·lelament a la programació regular, La Porta ha volgut generar iniciatives per tal d'obrir noves vies per a la creació, la investigació i l'intercanvi, tot implicant-se en aquests projectes tant pel que fa a gestió com artísticament i assumint les funcions de producció, direcció i realització.

Alguns dels projectes realitzats són:

–*Brossa a La Porta:* espectacle estrenat al Grec 96. Premi Especial de la Crítica de Barcelona 1996.

–*Cuatro Caminos:* 1a edició 1996; 2a edició, 1997. Itinerari de dansa per quatre ciutats amb la col·laboració de l'Obert (València), Uvi (Madrid) i La Escalera (Las Palmas).

–*Flower's Power:* intercanvi amb el Théâtre de l'Usine de Ginc

FOTO: J. TEIS

Ona Maestre i Jordi Teixidó en el muntatge *Ambra*

bra. Amb les coreògrafes: Anne Rosset (Suïssa), Lene Boel (Dinamarca), Anna Eulate i Ona Mestre (Espanya). Presentat a la Sala Beckett l'abril de 1997 i a Ginebra el juliol de 1997.

3. "La Portavoz", publicació al voltant de la dansa.

L'equip de La Porta ha cregut necessari després de la seva experiència i recorregut obrir un diàleg entre artistes i públic, on poder materialitzar reflexions, crítiques i opinions que ajudin a redefinir la dansa com a fet social i cultural per fer-la més propera i assequible.

Així, el desembre de 1994 neix aquesta revista, de petit format, editada i finançada íntegrament per l'associació. Té una difusió internacional, es distribueix fora de Barcelona per sol·licitud dels interessats i es pot trobar en algunes llibreries i a la Sala Beckett.

Amb aquesta revista es pretén:

–Fomentar l'interès del públic envers la dansa.

–Intercanviar reflexions del procés creatiu.

–Oferir informació als professionals.

–Fer una crítica rigorosa dels aspectes artístics, institucionals i de gestió cultural.

–Relacionar la dansa amb altres àmbits socials i culturals.

–Entrar en contacte amb altres publicacions.

4. La Portàtil, participacions i col·laboracions.

L'interès que ha generat La Porta ha propiciat que el col·lectiu hagi estat invitat a participar i a col·laborar en activitats molt variades. També ha rebut la visita de programadors i persones vinculades amb altres entitats i espais de presentació, tot constituint-se en un centre d'intercanvi.

4.1. La Porta Girona. Presentació anual d'un programa de La Porta-propostes... a Girona, en col·laboració amb l'associació Nau per la Dansa.

4.2. Tanz in Stücken. Intercanvi amb quatre ciutats de Suïssa, per iniciativa del Théâtre de l'Usine (Ginebra) (octubre, novembre de 1995).

4.3. Le Temps d'Aimer. Festival organitzat per Biarritz Culture a Biarritz (França). La Porta hi va presentar un programa (setembre de 1995).

4.4. D'una altra banda / Moreover. Programa alternatiu presentat durant les jornades per a programadors organitzades per L'Espai de Música i Dansa de la Generalitat de Catalunya i el COPEC (setembre de 1996).

4.5. Engagements. Presentació de La Porta en una trobada internacional de col·lectius independents a Brussel·les (desembre de 1996).

4.6. Zepellin. L'ocupació. Participació en la setmana d'accions culturals per a grups d'artistes independents, impulsada i organitzada pel col·lectiu La Orquesta del Caos (juliol de 1997).
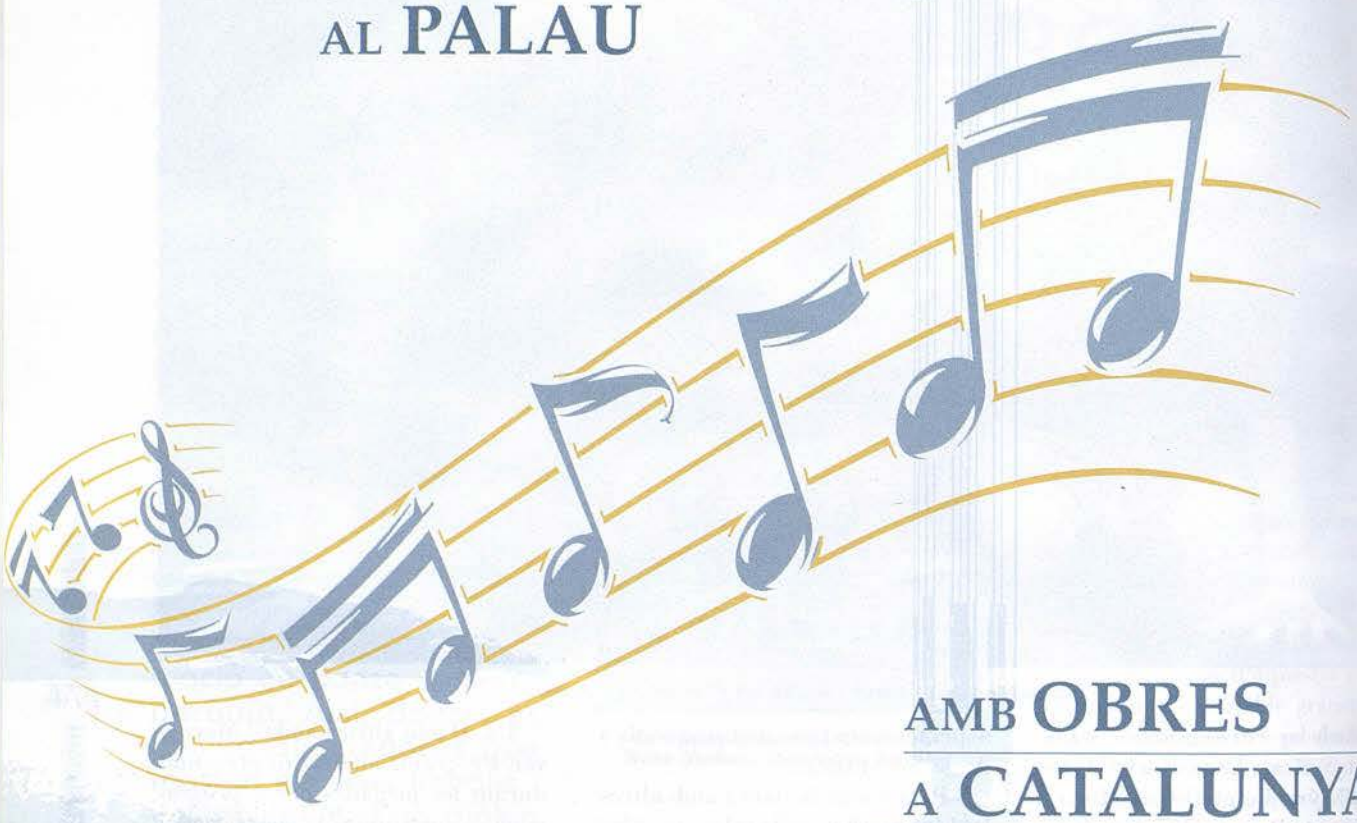
4.7. La sopa. Espectacle proposat pel col·lectiu La Orquesta del Caos, coproduït per La Porta i el Centre de Cultura Contemporània. Festival Grec '97.

4.8. La Porta a la UOC (Universitat Oberta de Catalunya). La Porta va ser invitada per presentar un programa durant la setmana d'activitats culturals i trobades de professors i alumnes d'aquesta universitat (maig de 1997).

Article confeccionat a partir d'informació cedida pel col·lectiu La Porta.

Obres a Catalunya

AMB LA MÚSICA AL PALAU

AMB OBRES A CATALUNYA

CTRA. SARROCA-ALFES. LLEIDA.

NAU INDUSTRIAL PROSEGUR. BARCELONA.

ATRAQUE TERMINAL VEHÍCLES. PORT TARRAGONA.

REFORMA TRIBUNA. CAMP NOU. BARCELONA.

AENOR ER Empresa Registrada ER-304/1/95

EONet

ferrovial

AUDITORIS DE CATALUNYA

Teatre Principal de Badalona

Nom: Teatre Principal.
Adreça: c/ Francesc Lairet, 41. Badalona. Tel. 93.483.27.24.
Arquitecte: les remodelacions les ha fetes l'Àrea d'Urbanisme, Departament de Projectes de l'Ajuntament de Badalona.
Any d'inauguració: el Teatre era un cinema dels anys cinquanta.
Restauració: s'han fet diverses obres de remodelació, primer els camerinos i l'escenari, mentre que amb les últimes, acabades el febrer de 1998, s'ha canviat tota la instal·lació elèctrica, el pati de butaques i el *hall*. La inauguració es va fer el 12 de febrer del mateix any.
Propietat: des de fa deu anys és municipal.
Gestió: municipal mitjançant el Departament de Cultura, Joventut i Esports.
Aforament: 415 localitats. Al mateix edifici hi ha un altra sala amb 210 localitats.
Capacitat d'ubicació d'intèrprets: les mides de l'escenari són: boca, 12,40 m; fondària, 10 m. Apte per a formacions de cambra.
Funcionalitat i/o polivalència: certament, és polivalent, perquè s'hi fa teatre, música, dansa i activitats ciutadanes.
Temporades estables: s'hi fan dos cicles, el de tardor i el de primavera.
Pressupost: uns 7 milions de pessetes per a la contractació d'espectacles.

Per MONTSERRAT PUIG

Conversem amb Gemma Blat, tècnica de teatre del Departament de Cultura de l'Ajuntament.

–Quin és l'equipament cultural de la ciutat de Badalona?

–El cap del Departament de Cultura és Dani Gelavert, però jo m'ocupo de les contractacions d'espectacles. A Badalona tenim el Teatre Principal, que té la sala gran, de 415 localitats, i una de petita, amb capacitat per a 210 persones. Aquesta sala la porta l'associació cultural Les Troianes i Espai Insòlit, i s'utilitza per a teatre de petit format. També tenim el Teatre Zorrilla, que fa poc va ser inaugurat amb un recital de Jaume Aragall.

–Expliqui'ns com són les seves temporades estables.

–Tant per a la temporada de tardor com la de primavera contractem companyies professionals de teatre. Pel que fa a la música, engloba tots els gèneres: cançó catalana, cançó lleugera, jazz; el que fem menys és música clàssica. Tot plegat són 10 o 15 espectacles durant la temporada. D'altra banda tenim sessions infantils de teatre un diumenge cada trimestre que organitza Xarxa. Entre setmana es fa una campanya de teatre escolar per a les escoles públiques i una altra per a les escoles privades. A Badalona hi ha unes 10 escoles de dansa que lloguen la sala per a les seves actuacions. També el lloguem a entitats culturals per als seus actes.

–I la música?

–El Conservatori de Música de Badalona té un gran prestigi, així que són ells els qui programen l'apartat musical, d'acord amb el Departament. Fan unes 12 sessions adreçades bàsicament als escolars de Primària i Secundària. Ha portat duets, trios i una big band*; els escolars hi disfruten de valent.*

–Subvencions?

–Abans teníem les normals; durant l'etapa d'inactivitat per les obres no n'hem demanat, i ara suposo que les tornarem a sol·licitar.

Molt Il·lustre Ajuntament d'Igualada
ESCOLA MUNICIPAL DE MÚSICA
CONSERVATORI MPAL. DE GRAU MITJÀ
Mestre Joan Just i Bertran

CURS INTERNACIONAL DE DIRECCIÓ D'ORQUESTRA

ANTONI ROS MARBÀ

ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL VALLÈS

IGUALADA

DEL 19 DE JULIOL AL 7 D'AGOST DE 1999

INFORMACIÓ I INSCRIPCIONS:
Passeig Verdaguer, 84-86
IGUALADA
Tel. 93 8044155
Fax 93 8055490
A8055427@centres.xtec.es
http://www.aj-igualada.net/escolamusica

Palau de la Música Catalana
L'AUDITORI
Cesc 99

MASSOT I MUNTANER, Josep: *Memòries de les missions de recerca. Materials, vol. VIII*

Obra del Cançoner Popular de Catalunya. Publicacions de l'Abadia de Montserrat. Barcelona, 1998.

Just abans d'acabar l'any 1998 ens va arribar a les mans el vuitè volum de *Materials* de l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya.

Complint la intenció manifestada en el volum IV, fac. I (1993), d'anar publicant anualment un nou volum dels *Materials*, Josep Massot ens ofereix les memòries de les missions de recerca efectuades per Joan Just i Josep Roma per terres de Castelló de l'11 de juliol a l'1 de setembre de 1927, les de les recerques de música instrumental dutes a terme per Joan Tomàs i Joan Amades per diversos indrets de Catalunya realitzades en dues etapes durant els anys 1927-1929, i la referent a la recerca de cançons feta per Baltasar Samper, Ramon Morey i Andreu Ferrer, del 31 de juliol al 17 de setembre de 1927, per Mallorca i Menorca.

Seguint el tarannà de les edicions anteriors, aquest volum ens porta el noticiari de cada una de les missions i de les dites "excursions" efectuades per obtenir els *Materials*: referències diverses sobre el repertori i els seus informants, explicacions de tota mena sobre la música instrumental i els seus executants, 305 notacions musicals amb els seus textos corresponents en el cas de les cançons i 72 fotografies il·lustratives de la gent que en el seu dia varen fer possible el fenomen de la transmissió del repertori. D'una transmissió capaç d'haver heretat i de donar, a la vegada, uns models estructurals d'avial nissaga.

Ens cal, com en les altres ocasions, agrair a Josep Massot l'ímprobe tasca esmerçada en aquesta realització, i fer extensiu aquest reconeixement a Núria Mañé per l'ajut que li ha prestat. Com s'adverteix en la presentació del volum que ara comento, d'alguns dels originals recollits aleshores resulta molt difícil fer-ne, a voltes, una lectura entenedora. Així, se n'ha fet la regularització bo i respectant-los amb una fidelitat absoluta. ● **Josep Crivillé i Bargalló**

BRNCIC-ISAZA, Gabriel: *Guía profesional de laboratorios de música electroacústica*

Sociedad General de Autores i Fundación Autor, 1998.

Música i noves tecnologies és un tema poc tractat per la bibliografia del nostre país. Recentment ha aparegut aquest llibre del compositor xilè, establert a Barcelona des de fa molts anys i fundador de Phonos, Gabriel Brncic, que intenta pal·liar aquesta evident mancança. Els canvis introduïts durant els darrers trenta anys ens han dut a una situació en què la utilització de les noves tecnologies aplicades a la música és un fet relativament consolidat en la comunitat musical. Hem passat de la inicial cinta enregistradora fins als complexos estudis de producció i edició d'àudio.

L'objectiu del llibre, segons el desig de l'autor, és reflectir l'estat dels diversos centres que es dediquen a la utilització dels nous mitjans tecnològics en els processos creatius. Centres dedicats a l'experimentació i la formació de nous compositors, així com també al suport per a les noves produccions és l'àmbit en què se centra l'estudi, mentre que deixa de banda les importants infraestructures de què disposen nombrosos grups musicals comercials i laboratoris professionals de so.

Des del punt de vista formal, podem dividir el llibre en tres parts: en primer lloc tenim una introducció sobre la història de la música electroacústica a càrrec del compositor Andrés Levin-Richter. A continuació tenim l'inventari dels centres oficials dedicats a la difusió d'aquestes obres, per finalitzar amb la llista dels centres privats juntament amb algunes instal·lacions personals.

La introducció de Levin-Richter és una breu, però clara, i amb visió de conjunt, història de la música electroacústica del tot recomanable. Les altres dues parts que configuren el corpus del llibre utilitzen una metodologia basada en l'aplicació d'un esquema preestablert a cada un dels centres seleccionats, de manera que qualsevol persona amb coneixements tècnics pot esbrinar el grau de sofisticació i les prestacions de cada sistema. Aquest esquema s'inicia amb una descripció general del centre tot destacant-ne la història i les activitats que s'hi realitzen. A continuació fa un inventari exhaustiu del material existent, i acaba amb una llista de les composicions.

En aquest punt estem en disposició d'obrir un apartat crític d'aquesta ressenya. Sovint treballs dedicats a inventariar qualsevol tema musical són rebutjats per manca d'interès. Possiblement això sigui cert si ens referim a treballs d'investigació com tesis doctorals, però en aquest cas ens trobem davant una obra que introdueix un tema que fins ara no s'havia tractat i en la qual, per tant, el nivell d'originalitat caldria relativitzar-lo. Jo hauria desitjat trobar més informació de tipus històric i biogràfic de cada un dels centres i personal, respectivament, atesa la manca de publicacions al respecte. Igualment, hauria estat interessant un comentari entorn de l'actualitat i les possibilitats de cada laboratori, tenint en compte la gran experiència de l'autor, tal com ho confirma la seva extensa producció. La inclusió dels sistemes utilitzats per alguns compositors dins l'apartat d'instal·lacions privades haurien d'haver passat un filtre respecte al seu interès, a causa del seu caire personal i representatiu d'un determinat tipus d'instal·lacions en cap cas comparable al de centres privats que es dediquen a la formació i difusió.

En resum, és un llibre introductori interessant per als aficionats al tema, des d'un vessant introductori respecte de la informació i el nivell del lector, que intenta omplir un dels forats més amplis de la creació musical. ● **Jordi Martínez**

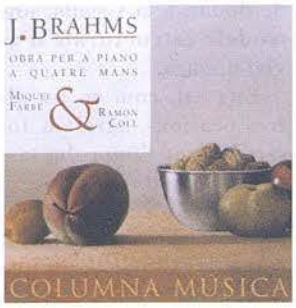
FRANZ SCHUBERT: *Nachtgesang*

RIAS Kammerchor. Scharoun Ensemble. Birgit Remmert. Werner Güra. Philip Mayers, *pianoforte*. Dir.: Marcus Creed. Harmonia Mundi. 901669.

Sota aquest evocador títol de *Cants nocturns*, el RIAS Kammerchor, dirigit per Marcus Creed, ens presenta en el segell Harmonia Mundi una petita antologia de peces corals de Franz Schubert, amb acompanyament de piano, altres instruments i algunes *a cappella*.

Es tracta d'un recull de composicions diverses de Schubert escrites per a ocasions ben diverses, algunes de pur compromís, que palesen, però, l'excel·lent ofici que el compositor tenia en el terreny de la música vocal. D'altres, en canvi, constitueixen unes petites obres mestres: hem de destacar per damunt de tot el *Gesang der Geister über den Wassern D714*, sobre el magnífic text de Goethe (la comparació de l'ànima humana amb l'aigua que ve del cel i al cel se'n torna).

Les interpretacions del cor de cambra RIAS tenen la virtut d'acostar-nos a aquestes petites joies corals sense grandiloqüències, amb la mesura d'aquest romanticisme schubertià, més pròxim a la intimitat que no pas a l'epopeia. Les imatges musicals són exposades amb claredat (fantàstic el *D892 Nachthelle* de Werner Güra, tenor). Esment especial de l'acompanyament al *pianoforte* de Philip Mayers, com es pot comprovar en les conegudes *Serenata* (*Ständchen D920*, en la versió per a veus femenines) i en el *D706 Gott ist mein Hirt* Salm 23 (*El Senyor és el meu pastor*), també per a veus femenines. ● **J.K.B.**

J. BRAHMS: *Obra per a piano a quatre mans*

Miquel Farré i Ramon Coll, piano. Columna Música, ICM 0029

Brahms, com Schubert, apreciava l'escriptura per a piano a quatre mans, aquesta forma tan germànica de música domèstica, pensada per al plaer musical en la intimitat. Les cèlebres *Danses hongareses*, els *Valsos op. 39* i les *Variacions sobre un tema de Schumann, op. 23*, que conformen el repertori d'aquest CD, representen aspectes ben diferents del geni del compositor: la seva caracterització de vienès hongaritzat (curiosament en una personalitat essencialment nord-alemanya), en les *Danses hongareses* i en els *Valsos*, i el vessant més dens i interior en les *Variacions op. 23*, que són un profund tribut sentimental a la memòria de Schumann, expressat de manera particularment commovedora en la darrera variació.

Si, a banda de la seva meritòria activitat concertística, Miquel Farré i Ramon Coll han contribuït a formar una nova generació de pianistes, ara –en aquest enregistrament– és el torn de mostrar la seva maduresa pianística, que té, d'alguna manera, el sentit d'una lliçó magistral, tot manifestant una exemplar col·legialitat que unifica dues personalitats musicals ben diverses.

En resum, per l'atractiu del repertori i el prestigi i la categoria dels dos intèrprets –Miquel Farré i Ramon Coll–, cal recomanar aquest enregistrament. ● **Lluís Millet**

Primera gravació mundial d'obres recuperades de Domènec Terradellas, enregistrades per La Mà de Guido

Diverses obres del català Domènec Terradellas (1713-1751), de les quals s'ignora la procedència, han estat enregistrades per primera vegada, pel segell discogràfic La Mà de Guido, en un compacte que inclou el motet per a soprano i orquestra del mateix Terradellas *Nocturna procella* i la *Simfonia en Do major* de Josep Fàbrega, mort l'any 1791. Aquestes obres són interpretades per l'orquestra de cambra barroca berlinesa –amb instruments originals– Concerto Brandenburg, dirigida pel nord-americà fincat a Alemanya Gregor DuBuclet, amb les sopranos Carme Cusidó i Laurie Reviol, i el sopranista José Romero.

Gregor DuBuclet va ser qui va trobar aquestes obres de Terradellas, l'obertura de l'òpera *Sesostri* (amb tres moviments: "Allegro", "Larghetto" i "Spiritoso"); l'ària "Fra l'ombre del timore", també de *Sesostri*, la peça per a soprano, corda i continu *Quel sasso*; un duo per a dos sopranos, corda i continu; i la cantata per a soprano, corda i continu *Tradita sprezzata*. DuBuclet explica que "*vaig estar cercant informació sobre Domènec Terradellas als llibres i vaig trobar l'existència d'una sèrie de composicions. Vaig començar a buscar aquestes obres fins que vaig trobar els manuscrits a la biblioteca estatal de la regió cultural prussiana, a Berlín. Les vaig haver de copiar perquè no es podien fotocopiar*". DuBuclet descriu el repertori de Terradellas com "*un estil molt personal, molt dramàtic i molt individual. A nivell dramàtic, utilitza nombrosos canvis d'harmonia que esdevenen inesperats. Això li atorga un nivell de virtuosisme. Tot plegat s'inclou molt dins l'estil de l'òpera italiana que es va conrear*". El músic nord-americà destaca que "*la majoria d'àries estan pensades per ser cantades pels castratti i per això tenen un registre prou ampli, amb moltes ornamentacions i molt virtuosístiques*". DuBuclet afirma que Terradellas "*és un dels compositors més importants del segle XVIII, malgrat que està molt oblidat. A Alemanya és molt més conegut Martín y Soler*".

El compacte va ser enregistrat en una església berlinesa i va ser editat el passat desembre. El Concerto Brandenburg té prevista una gira pels Estats Units l'any que ve en la qual podria incloure una part del repertori d'aquest compacte. ● **RRMC**

Des d'ara, en un sol telèfon hi trobaràs la resposta a infinitat de qüestions d'arreu de Catalunya.

012

La resposta

Un nou servei. Un nou telèfon* que pot resoldre alguns tràmits sense haver-se de desplaçar, que dóna resposta i orientació, principalment, sobre temes relacionats amb l'Administració de la Generalitat i també sobre d'altres serveis.
El 012 posa, a l'abast de tothom, infinitat de dades d'interès.

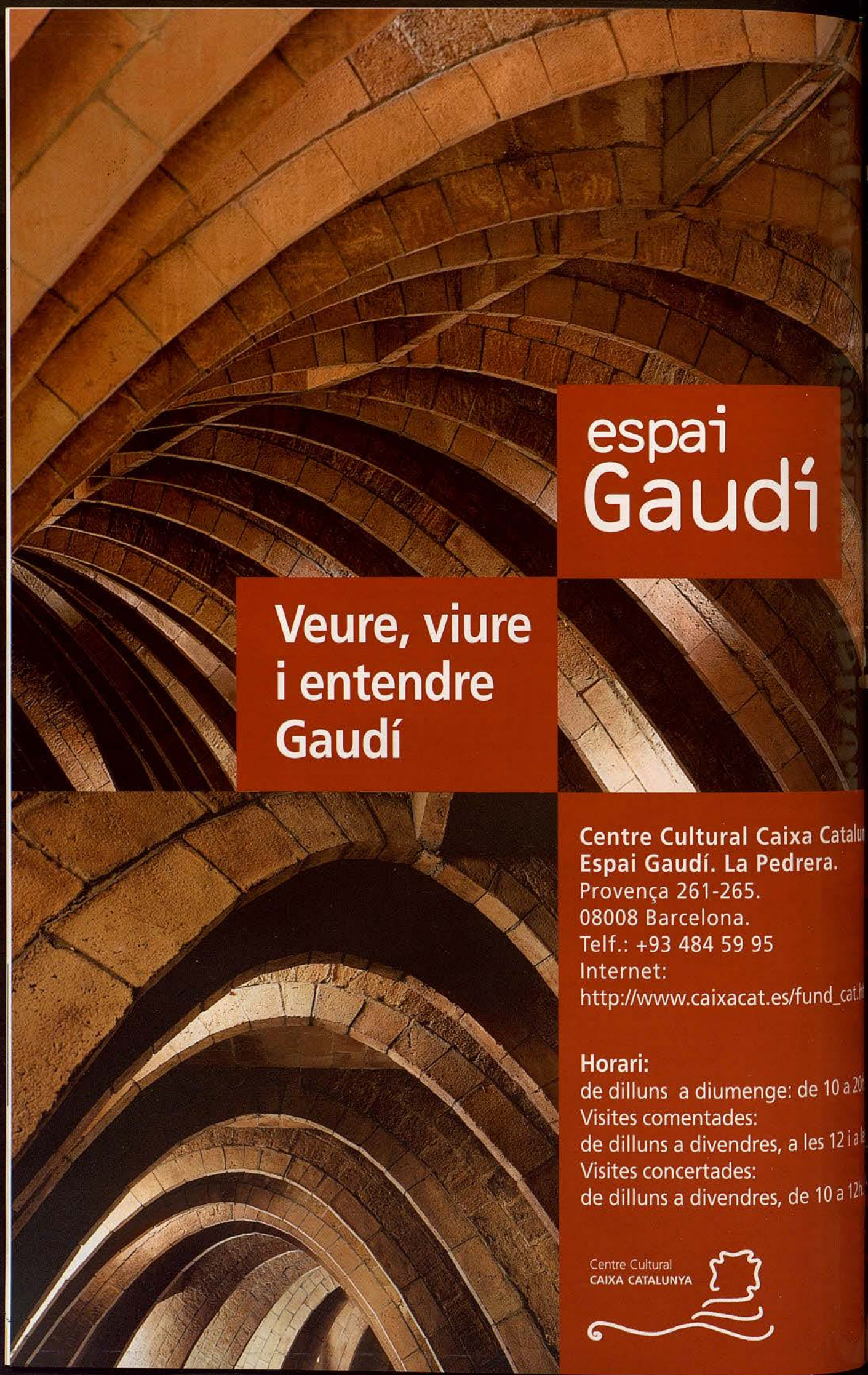
Només cal telefonar.

012 atenció ciutadana

InfoCat

Generalitat de Catalunya

*91,2 ptes. els 3 minuts o fracció.

espai Gaudí

Veure, viure i entendre Gaudí

Centre Cultural Caixa Catalu
Espai Gaudí. La Pedrera.
Provença 261-265.
08008 Barcelona.
Telf.: +93 484 59 95
Internet:
http://www.caixacat.es/fund_cat.h

Horari:
de dilluns a diumenge: de 10 a 20
Visites comentades:
de dilluns a divendres, a les 12 i a l
Visites concertades:
de dilluns a divendres, de 10 a 12h

Centre Cultural
CAIXA CATALUNYA

revista musical catalana